

ODZYSKAJ TWOJĄ PRAWDZIWĄ RELIGIĘ

Muhammad Solaiman

ODZYSKAJ TWOJĄ PRAWDZIWĄ RELIGIĘ

Ponieważ Bóg jest Jeden, Jego przesłanie dla ludzkości jest jedno i to samo, od czasów Adama aż po dzień Sądu Ostatecznego. To przesłanie zwane jest islamem i oznacza wiarę w Jednego Boga, posłuszeństwo Mu i podporządkowanie się Jego Woli. Bóg wysłał **szereg** proroków, jednego po drugim, by utrzymać ludzkość na Prostej Drodze. **Jednym z tych proroków** był Jezus (pokój niech będzie z nim).

Jednakże Kościół, w swym dążeniu do wzrostu, zmieszał prawdziwą religię Boga i monoteizm Jezusa (pzn) z politeistycznym kultem słonecznym, i stworzył doktrynę o Trójcy Świętej. Doktryna ta została sformułowana ostatecznie na Soborze w Konstantynopolu w roku 381 i wzmocniona przez cesarza Konstantyna. W efekcie, Jezus (pzn) przekształcił się w „Zbawiciela, Syna Bożego i Boga Wcielonego”, ukrzyżowanego za nasze grzechy.

Niniejsza książka przedstawia dowody na odejście chrześcijaństwa od oryginalnego przesłania Bożego oraz wpływu różnych mitów i wierzeń pogańskich, które istniały w jego sąsiedztwie. Zawiera również dowody na to, że prorok Muhammad (pokój niech będzie z nim) był prorokiem zapowiedzianym w Biblii.

**ODZYSKAJ
TWOJĄ PRAWDZIWĄ
RELIGIĘ**

Muhammad Solaiman

The International Commission of Scientific
Signs in the Qur'an and Sunnah,
Taif Branch, Saudi Arabia

Translated by Monika

Prawa autorskie są zastrzeżone dla autora, z wyjątkiem tych, którzy chcą dystrybuować niniejszą książkę za darmo.

Bóg zapłać wszystkim tym, którzy przyczynili się do napisania, wprowadzenia poprawek, zmian, tłumaczenia oraz druku niniejszej książki.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

W IMIĘ BOGA MIŁOSIERNEGO, LITOŚCIWEGO

Spis treści

1.	Wprowadzenie	7
2.	Trójca	11
3.	Czy Jezus jest Bogiem lub Synem Boga?	19
4.	Kult Matki i Dziecka	28
5.	Umierający i zmartwychwstający bogowie	34
6.	Krzyż	44
7.	Ukrzyżowanie	48
8.	Święta	57
9.	Jak chrześcijaństwo zostało zniekształcone?	67
10.	Czy Biblia jest dziełem Boga?	79
11.	Kult słońca czy adoracja Boga?	89
12.	Muhammad w Biblii	98
13.	Jezus w Koranie	106
14.	Uwagi końcowe	113
15.	Źródła	115

1. WPROWADZENIE

Wiara w jednego Boga i podporządkowanie się Jego Woli jest tym samym Bożym przesłaniem dla ludzkości od czasów Adama aż po Dzień Sądu Ostatecznego. Dlatego też, Bóg wysłał wielu proroków, jednego po drugim, by utrzymać wierzących na Prostej Drodze.

Stary Testament pełen jest pism, które są zdecydowanie monoteistyczne (wiara w Jednego Boga) i bez śladu politeizmu (wiara w liczne bóstwa), np.: „(...) przede mną Boga nie stworzono i po Mnie się go nie stworzy.” (Izajasz, 43:10); (...) tylko u ciebie jest Bóg, i nigdzie indziej nie ma żadnych innych bogów. (...) Ja jestem Pan, a nie ma innego.” (Izajasz, 45:14-18).

Jezus (pokój niech będzie z nim) nie został wysłany, by znieść Boskie Prawo, lecz po to, by je wypełnić: „Nie mniemajcie, że przyszedłem rozwiązać zakon albo proroków; nie przyszedłem rozwiązać, lecz wypełnić.” (Ewangelia wg Mateusza, 5:17). Jednakże Kościół, w swym dążeniu do władzy, połączył prawdę z wierzeniami i tradycjami pogańskimi. Nawróceni filozofowie i czciciele kultu słońca, którzy stali się Ojcami Kościoła, stworzyli mieszanekę politeistycznego kultu słonecznego z monoteizmem głoszonym przez Jezusa (pzn) w formie doktryny o Trójcy, o której nie ma nawet wzmianki w Biblii.

Doktryna o **Trójcy** została ustanowiona w Nicei w roku **325** i skorygowana na Soborze w Konstantynopolu w roku 381, co oznacza, że powstawała przez prawie cztery wieki po Jezusie (pzn). Doktryna została rozpowszechniona przez rzymskiego cesarza Konstantyna, który głosił, że przyjął chrześcijaństwo, choć nadal wybijał monety z symbolem swojego słonecznego boga, „*Sol Invictus*”. Poza tym, został ochrzczony dopiero na łożu śmierci. Wielu z tych, którzy nie przyjęli nowej Doktryny o Trójcy, było torturowanych aż do śmierci.

Zgodnie z doktryną o Trójcy, Bóg, Jezus i Duch Święty są całkowicie odrębnymi Osobami, równymi względem siebie i jednocześnie tworzącymi jeden Byt. Tak, jak bogowie słońca, Jezus (pzn) stał się wcielonym „Synem Boga i Zbawicielem”, który został ukrzyżowany za nasze grzechy, a Maria przeobraziła się w „Matkę Boga i Królową Nieba”. Na dodatek, krzyż słonecznego boga Tammuza stał się symbolem chrześcijaństwa, a niedziela, czyli dzień słońca, została oficjalnym dniem świętym. Innymi słowy, chrześcijaństwo zamiast zwalczyć pogaństwo, przejęło je.

Setki rękopisów zostało skonfiskowanych i spalonych, a Kościół wybrał pisma Marka, Mateusza, Łukasza i Jana, by włączyć je do **ewangelii**

kanonicznych. Co ciekawe, ci wybrani autorzy nigdy nie widzieli Jezusa, a dostępne teksty ewangelii nie zostały napisane w języku aramejskim, w którym mówił Jezus (pzn).

Malowidło przedstawiające Trójcę Świętą.

Czy to zgodne z majestatem Stwórcy, by był przedstawiany jako starzec, młody człowiek i gołąb? „Nie dosięgają Go spojrzenia, lecz On dosięga spojrzenia. On jest Przenikliwy, Świadomy!” (Koran, 6:103).

Domniemana wizja krzyża, która miała stać się przyczyną przejścia Konstantyna na chrześcijaństwo.

Monety cesarza Konstantyna, wybite już po jego wątpliwym przejściu na chrześcijaństwo, świadczą o tym, że pozostał on wierny pogańskiemu kultowi słońca.

Jednakże, pomimo tego, duch przesłania Jezusa (pzn) można wciąż wyśledzić wśród wersów dzisiejszej Biblii. Dlatego też, w niniejszej książce zostaną omówione niektóre z tych wersów, by **na nowo ujawnić ukryte, prawdziwe przesłanie** Jezusa (pzn). Oryginalne przesłanie Jezusa (pzn) jest zgodne z przesłaniem głoszonym przez wszystkich wcześniejszych proroków Boga i z przesłaniem proroka Muhammada (pzn), który został wysłany po nim jako ostatni Wysłannik ze Świętym Koranem, który jest Słowem Boga.

„(...) Nie jest to opowiadanie, które zostało zmyślane, lecz jest ono potwierdzeniem prawdziwości tego, co było przed nim, i wyjaśnieniem wszystkich rzeczy, i drogą prostą, i miłosierdziem dla ludzi, którzy wierzą.” (Koran: 12:111).

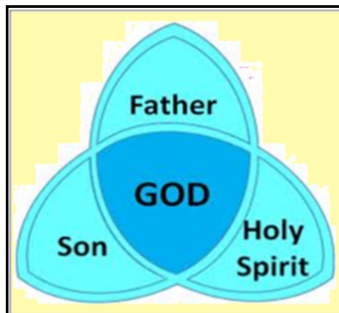
W niniejszej książce przedstawiamy niektóre z zaskakujących podobieństw między chrześcijaństwem i mitami, wierzeniami, rytuałami oraz symbolami pogańskich kultów słonecznych, które istniały w społecznościach wczesnego chrześcijaństwa. Drogi Czytelniku, odkryjesz, że Jezus (pzn), został wysłany jako prorok, a nie - syn Boży, i po to, by głosić Jedność Boga, a nie - Trójcy. Znajdziesz sprzeczności między tym, co naucza i zakazuje sama Biblia i tym, co praktykuje dzisiejszy Kościół i chrześcijanie. Co więcej, będziesz zaskoczony, że w dzisiejszej Biblii niektóre z prorocत्व Abrahamą, Mojżesza i Jezusa (pzn) dowodzą, że Muhammad (pzn) był oczekiwanym prorokiem i został wysłany po Jezusie (pzn), by przywrócić religię Boga.

Celem tej książki nie jest porównywanie antycznych religii z chrześcijaństwem, czy obrażanie chrześcijan lub Kościoła. Motywacją do napisania tej książki wzięła się z tego, że Cię kochamy. Dlatego chcemy, by fakty były dla Ciebie dostępne i jawne, abyś sam mógł podjąć decyzję i uniknąć błędzenia.

Bóg dał nam inteligencję i wrodzoną zdolność odróżnienia tego, co dobre od tego, co złe, by rozpoznać i kochać prawdę, i by odrzucić kłamstwo. Dlatego, prosimy, gdy będziesz czytać tę książkę, odsuń na bok wszelkie uprzedzenia, otwórz Twój umysł i użyj raczej rozumu niż emocji, by wznieść się ponad to, co beztrzesko twierdzą inni, gdyż: *„(...) Zaprawdę, fałsz musi zniknąć!” (Koran, 17:81).*

„Czyż nie nadeszła chwila dla tych, którzy uwierzyli, aby upokorzyły się ich serca, na wspomnienie Boga i tego, co On zesłał z prawdy; i aby nie byli jak ci, którym została dana Księga wcześniej. (...)” (Koran, 57:16).

„Prowadź nas drogą prostą. Drogą tych, których obdarzyłeś dobrodziejstwami; nie zaś tych, na których jesteś zagniewany, i nie tych, którzy błądzą.” (Koran, 1:6-7). – (Amen).

Podobieństwo między medalionem symbolizującym celtycką boginię ognia Brigit, która przetrwała do naszych czasów pod postacią świętej Brygidy, i chrześcijańskim trójkątem wyobrażającym Trójcę.

Bóg Ojciec przedstawiony jest jako starzec; Jezus trzyma krzyż - symbol Tammuz; Duch Święty unosi się w postaci gołębic na tle promieni słonecznych typowych dla kultu słońca; Maria przedstawiona jest jak Królowa Nieba (Semiramis, Izyda).

2. TRÓJCA

POCHODZENIE TRÓJCY

Po śmierci męża, króla Nemroda, Semiramis ogłosiła, że zwyciężył on śmierć, wniósł się jako „Słońce” i został uznany słonecznym bogiem. Semiramis oznajmiła również, że została zapłodniona przez Nemroda poprzez promienie słoneczne i urodziła syna Tammuz, który stał się reinkarnacją Nemroda i „Synem Boga”. Następnie sama ogłosiła się „Matką Boga” i „Królową Niebios”, i stała się Isztar, boginią płodności.

Tym samym, Tammuz stał się bóstwem solarnym i wcielonym Nemrodem, i jednością ze swoim ojcem, który stał się jednością ze swoją małżonką Semiramis po to, by stworzyć pierwszą „Trójcę Bogów”.

Wraz z rozproszeniem się mieszkańców Babilonii po różnych częściach ziemi, koncepcja Trójcy przeniknęła - pod różnymi nazwami i w różnej formie - do pradawnych pogańskich kultur w Afryce, Europie i Azji. Chociaż wiele z nich miało swoje mniejsze bóstwa, uznawały istnienie jednego najwyższego boga złożonego z trzech osób lub esencji.

Przykłady w pogańskich religiach przedchrześcijańskich:

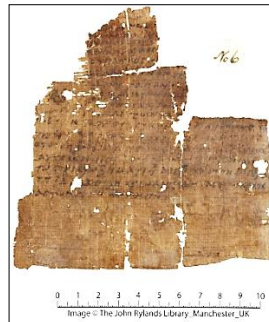
- Babilońska trójca: Nemrod (ojciec), Tammuz (syn i wcielony Nemrod) i Semiramis.
- Starożytne egipskie trójce: bóg Serapis, bogini Izyda i dziecko-bóg Horus; Ozyrys, Izyda i Horus; bóg Ra, Amon i Ptah.
- Asyryjska trójca: jedność ojca i matki w niebie, wraz z asyryjskim królem jako ich reprezentantem na ziemi.
- Kananejska trójca: Baal, jego siostra - bogini Anat, i ich ojciec - bóg El.
- Sumeryjska trójca: Anu (bóg niebios), Enlil (bóg powietrza), Enki (bóg wód).
- Chaldejski bóg-słońce, Mitra, zwany był „Trójdzielny”.
- Hinduska trójca (Trimurti w hinduizmie): Brahma, Wisznu i Sziwa; Wisznu, Kryszna i jego matka Dewaki.

Zgodnie z teorią protestanckiego pastora, Alexandra Hislopa, Nemrod (po lewej), Tammuz, syn i wcielenie Nemroda (po środku), i Semiramis, Bogini Matka i Królowa Nieba (po prawej), stanowili jedną z pierwszych triad („The Two Babylons”, 1853 r.).

Asyryjska trójca; głowa i ciało starca trzymającego koło, które symbolizuje nasiono, oraz wizerunek gołębiczy rozpościerającej skrzydła.

Ikona przedstawiająca cesarza Najstarszy rękopis nicejskiego wyznania wiary (V wiek, Londyn).
biskupów na Soborze w Nicei.

- Buddyści w Japonii czczą Buddę z trzema głowami pod nazwą „San Pao Fuh”.
- Antyczne greckie trójce: Zeus, Atena i Apollo; Zeus, Dionizos i jego matka Semele.
- Rzymska trójca: Jowisz, Junona i Minerwa, zwana popularnie „Trójcą Kapitołińską”.

Czy Trójca jest biblijna?

Określenia, takie jak: „bóstwo”, „Bóg Ojciec”, „Bóg Syn”, „Bóg Duch Święty”, nie pochodzą z Biblii, a nawet są anti-biblijne. Ani słowo „Trójca”, ani koncepcja „Trójcy” nie pojawiają się w Nowym czy Starym Testamencie, a dwunastu Apostołów nigdy nie głosiło tej doktryny i nie otrzymało o niej żadnego przesłania.

Koncepcja Trójcy nie jest niczym innym jak kontynuacją tradycji pogańskich triad. Stoi ona w sprzeczności z Jednością Boga głoszoną przez Jezusa (pzn):

„(...) Czyż nie Ja jestem Pan, a nie ma innego Boga prócz Mnie? Bóg sprawiedliwy i zbawiający nie istnieje poza Mną. (...) bo Ja jestem Bogiem, i nikt inny!” (Księga Izajasza, 45:21-22).

„(...) Pan jest Bogiem, a poza Nim nie ma innego.” (Księga Powtórzonego Prawa, 4:35).

„Słuchaj, Izraelu! Pan jest Bogiem naszym, Pan jedynie!” (Deuteronomium, Piąta Księga Mojżeszowa, 6:4).

„Jezus odpowiedział: Pierwsze przykazanie jest to: Słuchaj, Izraelu! Pan, Bóg nasz, Pan jeden jest.” (Ewangelia wg Marka, 12:29).

Przejęcie doktryny o Trójcy przez chrześcijaństwo:

Poganie, którzy przeszli na chrześcijaństwo, wprowadzili do chrześcijaństwa ich pogańskie wierzenia i praktyki. Co ważniejsze, wielu z pierwszych Ojców Kościoła, którzy przyjęli chrześcijaństwo, było pogańskimi filozofami. Pomogli oni Kościołowi połączyć monoteizm głoszony przez Jezusa (pzn) z koncepcjami Pawła (patrz: rozdział 9) i politeizmem ich własnych antycznych religii, i w ten sposób stworzyli koncepcję Trójcy.

Gdy rzymski cesarz Konstantyn ogłosił przyjęcie chrześcijaństwa, wymusił wprowadzenie Trójcy do chrześcijaństwa na spotkaniu **w Nicei w roku 325**. Prawdziwi naśladowcy Jezusa, którzy odrzucali Trójcę, byli prześladowani - za pomocą każdej dostępnej metody tortur - i zabijani.

Następnie koncepcja Trójcy została zweryfikowana i przyjęta na Soborze w Konstantynopolu w roku 381. Czy nie wydaje się dziwne, że potrzeba było aż prawie czterech wieków, by religijna doktryna stała się doktryną?

Nicejskie wyznanie wiary (325 r.):

Wierzymy w jednego Boga Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych.

I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, zrodzonego z Ojca, jednorodzonego, to jest z istoty Ojca, Boga z Boga, Światłość ze Światłości, Boga prawdziwego z Boga prawdziwego, zrodzonego, a nie uczynionego, współistotnego Ojcu, przez którego wszystko się stało, co jest w niebie i co jest na ziemi, który dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił i przyjął ciało, stał się człowiekiem, cierpiał i zmartwychwstał trzeciego dnia, wstąpił do nieba, przyjdzie sądzić żywych i umarłych.

I w Ducha Świętego (to zostało dodane na Soborze w Konstantynopolu w roku 381.).

Egipska trójca: Ozyrys, Izida, Horus.

Hinduski Brahma w formie trójcy.

Fragment celtyckiego ołtarza wyobrażający boga o trzech twarzach, zidentyfikowanego jako bóg Lugus (Lug).

Sumeryjska trójca.

Co oznacza pojęcie „Trójcy”?

Wyjaśnienie pojęcia „Trójcy” jest niezwykle zagmatwane, a wierzący w Trójcę twierdzą, że „jest to wielka tajemnica wiary”.

Zgodnie z „uproszczoną” definicją Trójcy:

„Ojciec nie pochodzi od nikogo, nie jest ani stworzony, ani zrodzony. Syn pochodzi tylko od Ojca, nie stworzony, lecz zrodzony. Duch Święty pochodzi od Ojca i Syna, nie stworzony, ani nie zrodzony, lecz pochodzący.”

Tak więc, jest jeden Ojciec, jeden Syn i jeden Duch Święty. W tej Trójcy żadna z osób nie jest przed lub za inną, żadna nie jest większa lub mniejsza, a wszystkie trzy są wieczne, równe i odrębne, i jednocześnie tworzą jednego Boga!

Zagmatwana tajemnica wiary!!!

Rozważmy, jak nasza logika i rozum mogą przyjąć ideę, że trzy „Osoby Trójcy”, które współistnieją, są równe i odrębne, tworzą jedno a nie - trzy?

- **Jeśli Ojciec i Syn są wieczni i Syn został zrodzony**, gdzie przebywał Syn przed aktem zrodzenia? I kto był jego matką w tym czasie? Jeżeli przed aktem zrodzenia nie miał matki, to dlaczego mówi się, że został zrodzony?

- **Jeśli Ojciec i Syn są równi**, dlaczego Syn jest bezradny i prosi Ojca o pomoc? „*A około dziewiątej godziny zawołał Jezus donośnym głosem: Eli, Eli, lama sabachtani! Co znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?*” (Ewangelia wg Mateusza, 27:46). Dlaczego nie wie, kiedy nadejdzie Dzień Sądu, o czym wie tylko Ojciec? „*A o tym dniu i godzinie nikt nie wie; ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko sam Ojciec.*” (Ewangelia wg Mateusza, 24:36).

- **Jeśli Duch Święty jest równy Ojcu i Synowi**, to dlaczego nie zna dnia ponownego przyjścia Jezusa (pzn)? (Ewangelia wg Marka, 13:32).

- **Jeśli Jezus (pzn), syn Marii, jest również Bogiem**, czy nie znaczyłoby to, że Maria jest matką Boga, co sprzeczne jest ze zdrowym rozsądkiem i obraża Boga, który najpierw ją stworzył?

Bóg, Stwórca Wszechświata, nie jest istotą ludzką, nie ma małżonki, matki czy syna. Bóg nie zrodził i nie został zrodzony. Nic nie jest podobne ani równe Bogu. „*Stwórca niebios i ziemi! Jakże On mógłby mieć syna - przecież On nie miał wcale towarzyszek?! On stworzył każdą rzecz i On o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!*” (Koran, 6:101).

*Trójgłowy Hermes
(„Po Trzykroć Wielki”).*

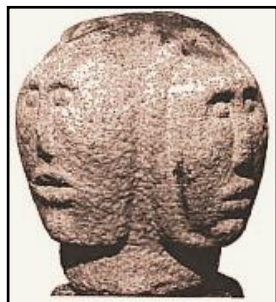
Trójgłowe bóstwo znalezione we Francji.

Hekate, trójgłowa bogini grecka.

*Brigid, pogańsko-chrześcijańska
bogini ognia.*

Trójgłowe bóstwo (Dania).

Trójgłowe bóstwo (Norwegia).

“Mów: "On - Bóg Jeden, Bóg Wiekuisty! Nie zrodził i nie został zrodzony! Nikt Jemu nie jest równy!" (Koran, 112:1-4).

Wnioski:

- Oryginalne przesłanie Jezusa (pzn) było monoteistyczne.
- Określenie „Trójca” lub „doktryna o Trójcy” nie istnieje w Nowym ani Starym Testamencie.
- Trójca jest mylącą mieszanką monoteizmu Jezusa (pzn) i pogańskiego politeizmu, i jako doktryna została sformułowana i przyjęta przez Kościół w czwartym wieku.
- Bóg wysłał proroka Muhammada (pzn) i objawił mu Święty Koran, by poprowadzić ludzi z powrotem do oryginalnego przesłania.

„Kiedy oni słuchają tego, co zostało zesłane Posłańcowi, widzisz, jak ich oczy przepelniają się łzami z powodu prawdy, którą poznali. Oni mówią: Panie nasz! My wierzymy! Zapisz nas więc między świadków!” (Koran, 5:83).

„Oni ustanowili równych Bogu, aby sprowadzać z Jego drogi. Powiedz: Używajcie póki czas, bo, zaprawdę, wasze wędrowanie zmierza ku ogniu!” (Koran, 14:30).

„O ludu Księgi! Nie przekraczaj granic w twojej religii i nie mów o Bogu niczego innego, jak tylko prawdę! Mesjasz, Jezus syn Marii, jest tylko posłańcem Boga; i Jego Słowem, które złożył Marii; i Duchem, pochodzącym od Niego. Wiercie więc w Boga i Jego posłańców i nie mówcie: „Trzy!” Zaprzestańcie! To będzie lepiej dla was! Bóg - Allah - to tylko jeden Bóg! On jest nazbyt wyniosły, by mieć syna! Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. I Bóg wystarcza jako opiekun!” (Koran, 4:171).

Grecka trójca: Zeus, Atena, Apollo.

Rzymska trójca: Minerva, Jowisz, Junona.

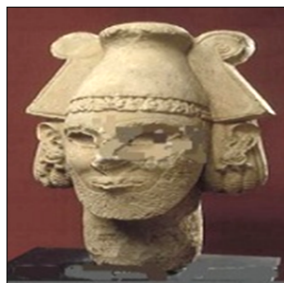
W Kościele rzymsko-katolickim przedstawiano pogańską trójcę w postaci trzech osób o jednym ciele (Muzeum Watykańskie, 350 r. n.e.).

Hinduska trójca: Brahma, Wisznu, Sziwa.

Buddyjska trójca.

Babilońskie trójgłowe bóstwo.

3. CZY JEZUS JEST BOGIEM LUB SYNEM BOGA?

Wprowadzenie:

W Biblii, Jezus Chrystus (pzn) jest nazywany synem Boga i mówi o Bogu: „mój Ojciec”. Czy to jest jednoznacznym wskaźnikiem jego boskości?

Zanim odpowiemy na to pytanie, pamiętajmy, że Biblia nie jest bezpośrednim zapisem słów Boga (patrz: rozdział 10). Na przykład, życie, przesłanie i nauki Jezusa (pzn) są opisane w czterech różnych ewangeliach, słowami czterech różnych autorów, i nie są to dosłowne wypowiedzi Boga. Tym samym, „syn Boga” lub „Ojciec” są indywidualnymi wyrażeniami i opisami użytymi przez tych, którzy napisali Biblię, a nie - dosłownym Słowem Bożym.

Jako że Bóg jest Stwórcą, który chroni, karmi i prowadzi ludzkość, autorzy Biblii metaforycznie opisali Go jako „Ojca”, a tych, którzy byli Mu wdzięczni i bliscy - jako „synów Bożych”. Przez wieki, ta metafora „synów Bożych” była właściwie rozumiana i nie wywoływała żadnego zamieszania wśród żydów i wczesnych chrześcijan. Tak właściwie to Bóg potwierdza w Koranie użycie określenia „syn Boży” jako przerośni w prawidłowym znaczeniu tak, jak było to rozumiane przez pierwszych chrześcijan i żydów: „*Powiedzieli żydzi i chrześcijanie: "My jesteśmy synami Boga i Jego umiłowanymi." Powiedz: "Dlaczegoż więc On karze was za wasze grzechy?"* (Koran, 5:18).

Niestety, **setki lat po Jezusie (pzn)**, Kościół zniekształcił znaczenie tej przerośni (wyrażenia „syn Boga”) i użył jej jako dowodu na boskość Jezusa (pzn). W tym rozdziale przedstawimy biblijne dowody, które temu zaprzeczają.

Biblijne dowody zaprzeczające boskości Jezusa (pzn):

1- Określenie „syn Boży” nie dotyczy tylko Jezusa (pzn).

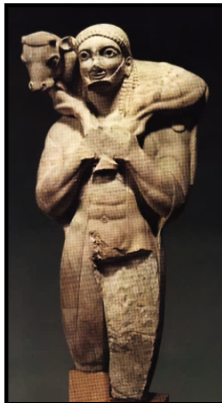
W Biblii, ta metafora nie dotyczy tylko Jezusa (pzn), więc dlaczego **chrześcijaństwo ograniczyło ją tylko do niego?**

„(...) który był syn Adamów, który był syn Boży.” (Ewangelia wg Łukasza, 3:38). „I rzekł do mnie: Salomon, twój syn, zbuduje mi świątynię, gdyż go sobie wybrałem za syna i Ja będę mu ojcem.” (Pierwsza Księga Kronik, 28:6). „Ujrzeni synowie boży, że córki ludzkie były piękne. Wzięli więc sobie za żony te wszystkie, które sobie upatrzyli.” (Księga Rodzaju, Pierwsza Księga Mojżeszowa, 6:2).

Jezus (pzn) był przedstawiany przez Kościół w każdy dostępny sposób tak, by stać się substytutem dla pogańskich bożków i by chrześcijaństwo stało się dla pogan bardziej atrakcyjne.

Na górze: dobry pasterz (po lewej), Hermes (w środku i po prawej). Na dole od lewej: Mitra, Apollo i Dumuzi. Zwróć uwagę na ubiór Jezusa, Hermesa i Mitry, oraz sandały Jezusa i Hermesa.

2- Jezus (pzn) czynił cuda zgodnie z Wolą Boga.

„Ja sam z siebie nic czynić nie mogę. Tak, jak słyszę, sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy; nie szukam bowiem własnej woli, lecz woli Tego, który Mnie posłał.” (Ewangelia wg Jana, 5:30).

„Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie.” (Dzieje Apostolskie, 2:22).

Powyższe teksty potwierdzają, że Jezus (pzn) czynił cuda z mocy Woli Boga, a nie dlatego, że sam był bogiem lub boskim synem Bożym. Co więcej, Jezus nie uzdrowił niewidomego z Betsaidy za pierwszym razem, lecz dopiero po ponownej próbie dzięki Woli Boga i za Jego pozwoleniem (Ewangelia wg Marka, 8:22-26).

Czy Bóg potrzebowałby dwóch „podejść”, by uzdrowić niewidomego?

3- Jezus (pzn) został opisany jako sługa Boży.

„Bóg Abrahama i Izaaka, i Jakuba, Bóg naszych praojców, otoczył chwałą Swego **śluga**, Jezusa (...).” (Dzieje Apostolskie, 3:13).

„Dla was w pierwszym rzędzie wskrzesił Bóg **Śluga** swego i posłał Go, aby błogosławił każdemu z was w odwracaniu się od grzechów».” (Dzieje Apostolskie, 3:26).

„Oto **śluga** mój, którego wybrałem, umiłowany mój, w którym moja duszy ma upodobanie. (...)” (Ewangelia wg Mateusza, 12:18).

Czy syn Boga może być opisany jako sługa Boży lub być sługą dla samego siebie?

4- Jezus (pzn) został opisany jako prorok i wysłannik Boga.

„I rzekł: Zaprawdę, powiadam wam, iż żaden **prorok** nie jest uznawany w ojczyźnie swojej.” (Ewangelia wg Łukasza, 4:24).

„Rzesze zaś mówiły: To jest **prorok** Jezus, ten z Nazaretu Galilejskiego.” (Ewangelia wg Mateusza, 21:11).

„(...) Nauka moja nie jest moją, lecz tego, który mnie **posłał**.” (Ewangelia wg Jana, 7:16).

„(...) **Śluga** nie jest większy nad pana swego ani poseł nie jest większy od tego, który go **posłał**.” (Ewangelia wg Jana, 13:16).

W powyższych wersetach, Jezus (pzn) jest ukazany jako prorok, posłaniec i sługa Boży.

Czy chrześcijanin powinien wierzyć w to, co powiedział Jezus (pzn), czy w to, co twierdzą ci, którzy ogłosili go Bogiem i Synem Bożym?

5- Jezus (pzn) nie miał żadnej władzy.

„Bo ja nie z siebie samego mówiłem, ale Ojciec, który mnie posłał, On mi rozkazał, co mam powiedzieć i co mam mówić.” (Ewangelia wg Jana, 12:49).

Kto potrzebuje w pełni podporządkować się Woli Bożej i tego, by nim pokierować: prorok, czy Bóg i Syn Boży?

Jazda na rydwanie słonecznym była powszechnym mitem wśród słonecznych bogów, takich jak: Helios, Mitra, Zeus, Surja i Apollo. Poniżej, mozaika przedstawiająca Jezusa jako Heliosa na rydwanie, znaleziona w grotach watykańskich pod Bazyliką Świętego Piotra (III wiek n.e.).

Jezus

Helios

Mitra

Zeus

Surja

Apollo

„(...) Powiedz: To Bóg prowadzi drogą prostą ku prawdzie. Czyż więc ten, kto prowadzi drogą prostą ku prawdzie, nie zasługuje bardziej na to, by postępować za nim, niż ten, który nie prowadzi drogą prostą, ale sam jest prowadzony? Cóż więc z wami? Jak sądzicie?” (Koran, 10:35).

6- Ułomna natura ludzka Jezusa (pzn).

Jezus (pzn) był jednym z wielu proroków Boga, a tym samym dzielił z nimi ich słabą, ludzką naturę tak, jak to obrazują poniższe sytuacje, które podobnie jak wiele innych ukazują, że był człowiekiem.

- **Był głodny i okazywał nieznajomość rzeczy:** „(...) I ujrzawszy z daleka drzewo figowe pokryte liśćmi, podszedł, by zobaczyć, czy może czegoś na nim nie znajdzie, ale gdy się zbliżył do niego, nie znalazł nic poza liśćmi, nie była to bowiem pora na figi.” (Ewangelia wg Marka, 11:12-13).

Czy Bóg mógłby być głodny i dlaczego Jezus (pokój z nim) jako Bóg lub Syn Boży nie sprawił, żeby na drzewie pojawiły się owoce?

„Jego rozkaz - kiedy On chce jakiejś rzeczy - zawiera się w słowie: "Bądź!" - i ona jest.” (Koran, 36:82).

- **Uczył się przez doświadczenie:** „(...) nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał,” (List do Hebrajczyków, 5:8).

Czy Bóg musiałby się uczyć?

- **Był ostrożny:** „Od tego też dnia naradzali się, aby go zabić. Jezus więc już nie chodził jawnie między Żydami (...).” (Ewangelia wg Jana, 11:53-54).

Czy Bóg musiałby zachowywać ostrożność?

- **Był kuszony:** „I był na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez szatana (...).” (Ewangelia wg Marka, 1:13)

Czy to ma sens, że Szatan, który jest niczym więcej jak tylko jednym ze stworzeń Boga, kusił Boga?

- **Był poniżany:** „A mężowie, którzy go pilnowali, naigrawali się z niego i bili go. I zasłoniwszy mu twarz, pytali go, mówiąc: Prorokuj, kto jest ten, co cię uderzył?” (Ewangelia wg Łukasza, 22:63-64). „Wtedy pluli na jego oblicze i policzkowali go, a drudzy bili go pięściami (...).” (Ewangelia wg Mateusza, 26:67)

Jaki Bóg dałby się poniżyć ludziom?

„(...) I żaden liść nie spada, żeby On o tym nie wiedział. I nie ma ziarna w ciemnościach ziemi, i nie ma niczego, świeżego czy suchego, co nie byłoby zapisane w Księdze jasnej.” (Koran, 6:59).

Powyższe opisy biblijne ukazują ludzką naturę i słabość Jezusa (pzn), proroka Boga. Władza Boga obejmuje niebiosa i ziemię.

„On jest Tym, który jest Bogiem w niebie i który jest Bogiem na ziemi. On jest Mądry, Wszechwiedzący! Błogosławiony niech będzie Ten, do którego należy królestwo niebios i ziemi i to, co jest między nimi! On posiada wiedzę o Godzinie! Do Niego zostanieiecie sprowadzeni!” (Koran, 43:84-85).

„On posiada klucze do tego, co skryte; zna je tylko On sam. On zna to, co jest na lądzie i na morzu. I żaden liść nie spada, żeby On o tym nie wiedział. I nie ma ziarna w ciemnościach ziemi, i nie ma niczego, świeżego czy suchego, co nie byłoby zapisane w Księdze jasnej.” (Koran, 6:59).

Pochodzenie pojęcia boskości Jezusa (pzn):

W czasach wczesnego chrześcijaństwa istniały liczne pogańskie bóstwa solarne i rzymscy władcy, którzy byli uznawani za wcielenia synów boskich, o czym przekonamy się w części o umierających i zmartwychwstających bogach (rozdział 5).

Po lewej, mozaika przedstawiająca Jezusa jako Dobrego Pasterza z fletnią Orfeusza (Akwileja, Katedra Biskupa Teodora). Po prawej, fresk przedstawiający Orfeusza siedzącego na skale, trzymającego syringę czyli fletnię pana (IV wiek n.e., Katakumby Domitylli w Rzymie).

Jezus (po lewej) przedstawiony jak Antinous (po prawej). Widać wyraźne podobieństwa w ich głowach i krzyżach, oraz w obecności winogron typowych dla boga Dionizosa.

Paweł, który nigdy nie spotkał Jezusa (pzn), jako pierwszy użył sformułowania “syn Boży” poza właściwym kontekstem, i jako pierwszy stworzył mit o boskości Jezusa (pzn). Ponieważ Paweł przedstawił swoją boską wizję Jezusa (pzn) podobnego do rzymskich władców i bóstw słonecznych (patrz: rozdział 9), jego zwolennicy początkowo byli głównie rzymskimi innowiercami, którzy zaakceptowali Jezusa (pzn) jako zamiennika wcześniejszych wcielonych synów boskich. Pierwsi chrześcijanie, którzy byli

świadcami Jezusa (pzn) i wierzyli, że był prorokiem i wierzyli w jego przesłanie o Jedności Boga, odrzucili twierdzenia Pawła.

Niestety, koncepcje Pawła zostały zaadaptowane przez Kościół po to, by uczynić chrześcijaństwo łatwiejsze do przyjęcia przez pogan i by zadowolić cesarza Konstantyna, który sam skłaniał się do zniekształconej wersji chrześcijaństwa. I dlatego też, wyznanie wiary o Trójcy zostało sformułowane przez Kościół na Pierwszym Soborze w Nicei w roku 325.

Wnioski:

- Określenie „syn Boży” jest wielokrotnie używane w Biblii jako metafora dla prawych ludzi i proroków, którzy nie zostali uznani za boskich.

- Nie ma żadnego dowodu w całej Biblii, że Jezus (pzn) twierdził, że jest Bogiem lub „Synem Bożym”.

- Jezus w pełni podporządkowywał się przykazaniom Boga i był nazywany sługą, prorokiem i posłańcem Boga.

- Jezus czynił cuda, które były potwierdzeniem jego proroczej misji, przez Boga i Wolę Boga, i za Jego pozwoleniem.

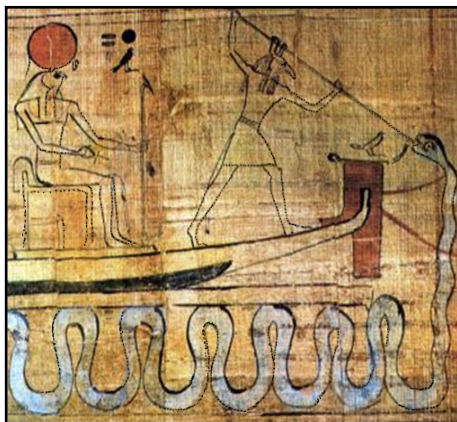
- Biblia opisuje Jezusa (pzn) jako omylnego człowieka - tak jak inni prorocy – co nie dotyczy Wszechwładnego Boga.

- Kościół przedstawił Jezusa (pzn) jako Boga i wcielonego syna Boga, aby chrześcijaństwo stało się łatwiejsze do przyjęcia dla pogan.

„Mesjasz, syn Marii, jest tylko posłańcem, tak jak już przed nim byli posłańcy; a jego Matka była kobietą świętą. Oni oboje przyjmowali pożywienie. Popatrz, jak wyjaśniamy im znaki! Popatrz, jak oni potem się odwracają!” (Koran, 5:75).

Jezus bez brody, w stroju rzymskiego żołnierza, trzymający krzyż Konstantyna, miażdżący węża.

Egipski bóg-słońce Ra na mistycznej łodzi solarnej wraz z Setem, który walczy z wężem Apepem.

Grecki Kadmos walczący ze smokiem.

Apollo zabijający potwora (Pytona).

Herkules walczący z bogiem Achelojosem pod postacią węża.

4. KULT MATKI I DZIECKA

Pochodzenie bogini-matki i dziecka:

Opowieść o bogini-matce i dziecku była mocno zakorzeniona w umysłach czcicieli kultu słonecznego. Liczne zabytki Babilonu ukazują boginię-matkę Semiramis z dzieckiem Tammuzem w jej ramionach.

Kiedy mieszkańcy Babilonu rozproszyli się po różnych częściach świata (*Księga Rodzaju, 11:5-9*), przenieśli kult boskiej matki i jej dziecka wraz z nimi.

Przykłady boskich matek:

- W starożytnym Egipcie bogini-matka była znana jako Izyda, a jej dzieckiem był Horus; Inanna czczona była przez Sumerów, Afrodyta lub Ceres u Greków; Wenus i jej dziecko Adonis - u Rzymian.
- Chińczycy mieli boginię „Matkę Miłosierdzia” o nazwie Madonna Guanyin, a inna „Matka Boża” nazywała się Shing Moo. Obie pojawiają się z dzieckiem w ramionach i z promieniami chwały wokół głowy.
- W Japonii bogini-matka zwana była Kishimojin.
- W Azji i Indiach znana była Indrani z dzieckiem oraz Kybele i jej dziecko Deoius, Maja Devi i Budda; Dewaki i Kryszna.
- Wśród plemion germańskich była znana jako Hertha, a Disa czczona była w Skandynawii.

W jaki sposób czczono Marię?

Nie ma biblijnych podstaw do kultu Marii (pokój niech będzie z nią), a zatem nie był on częścią oryginalnej wiary chrześcijańskiej. Maria była postrzegana jako cnotliwa, oddana i pobożna kobieta, i żaden z apostołów, ani sam Jezus (pokój z nim), nigdy nie sugerowali kultu Marii.

Gdy „dzieci Izraela” splamiły się kultem „Bogini Matki”, zwanej "Królową Niebios", zgromił ich prorok Jeremiasz (*Jeremiasz, 44:17-22*).

Matka i dziecko to niekoniecznie Maria z Jezusem, lecz Semiramis, Królowa Nieba i bogini płodności wraz z jej synem Tammuzem (2000 lat p.n.e).

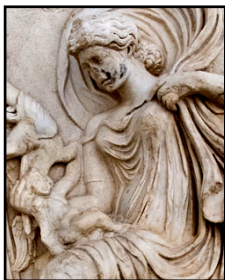
*Dewaki i Kryszna
(Indie).*

*Izyda i Horus
(Egipt).*

*Shing Moo z synem
(Chiny).*

*Wenus i jej syn Kupidyn
(Rzym).*

*Indrani z jej
dzieckiem (Indie).*

Ejrene i Plutos (Grecja).

*Bogini miłosierdzia
Guanyin z synem
(Chiny).*

*Aztecka bogini z synem
(Chiny).*

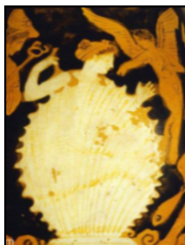

Maja i Budda (Indie).

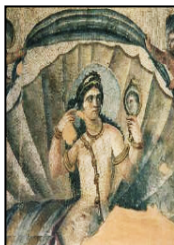
To za czasów Konstantyna zaczęto czcić Marię jako matkę Boga, a kult mariański stał się oficjalną doktryną na Soborze w Efezie w roku 431. Tamże uznano, że była prawdziwą „Matką Boga” i zrodziła Jezusa (pzn), który już był uznawany za „Syna Bożego” i drugą „Osobę w Trójcy”.

Opis Marii jako „Królowej Nieba”:

Po tym, jak uznano ją oficjalnie za „Królową Nieba”, Maria (pzn) zaczęła być ukazywana jak inne Królowe Niebios, takie jak Semiramis (Isztar), Izda, Semele, Dian, itd., po to, by przyciągnąć pogan do chrześcijaństwa. To godne pożałowania, że dzisiejsi chrześcijanie nieświadomie popełniają grzech bałwochwalstwa oddając cześć Marii i modląc się do jej wizerunków tak, jak czynili to poganie z ich boginiami.

Wenus

Afrodyta

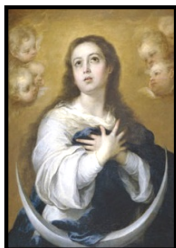

Maria z Jezusem

Koronacja Marii

Maria ukazywana z muszlą, symbolem antycznej boginii.

Maria

Izyda

Diana

Selene

Isztar

Afrodyta

Artemida

Maria ukazywana z półksiężycem, symbolem antycznej Królowej Nieba.

Koronacja Marii.

Chrześcijanie odpowiadają mszę przed wizerunkiem Marii. Czyż oddawanie czci figurom nie jest bałwochwalstwem?

Tajemnica czarnej Madonny:

Czarna Maria i Jezus (pzn) mają kapliczki w wielu europejskich krajach katolickich i prawosławnych. Te kapliczki są odwiedzane rocznie przez miliony pielgrzymów.

Kapliczki staroegipskiej Izydy i Horusa były bardzo popularne w starożytnym Rzymie. Niektórzy badacze twierdzą, że kiedy chrześcijaństwo rozprzestrzeniło się po całej Europie, kapliczki Izydy i Horusa nie zostały zniszczone, lecz zostały przekształcone w sanktuaria czarnej Madonny i Jezusa (pzn).

Kult Czarnej Madonny jest szczególnie rozpowszechniony w katolickiej Europie i w prawosławnej Rosji.

Kult Izydy i Horusa był bardzo rozpowszechniony w Imperium Rzymskim. Na potrzeby Kościoła, Izyda stała się Marią, a Horus – Jezusem.

Wnioski:

- Kult Marii w dzisiejszym chrześcijaństwie zastąpił kult Królowej Niebios Babilonu, który istniał w różnych częściach świata pod różnymi nazwami.
- Praktyka kultu matki jest bałwochwalstwem, jest antybiblijna i przeczy oryginalnemu przesłaniu Jezusa (pzn).

„I oto powiedział Bóg: „O Jezusie, synu Marii! Czy ty powiedziałeś ludziom: Bierzcie mnie i moją matkę za dwa bóstwa, poza Bogiem?” On powiedział: Chwała Tobie! Nie do mnie należy mówić to, do czego nie mam prawa. Jeślibym ja tak powiedział, Ty przecież wiedziałbyś o tym. Ty wiesz, co jest w mojej duszy, a ja nie wiem, co jest w Twojej. Zaprawdę, Ty dobrze znasz rzeczy ukryte!” (Koran, 5:116).

Hindusi noszą figurę swojej boginii na własnych barkach.

Chrześcijanie noszą figurę Marii na własnych barkach.

„Podnoszą go na barki, dźwigają, potem go umieszczają na podstawie. I stoi, z miejsca swego się nie ruszy. Wołają do niego, on nie odpowiada, nie wybawi nikogo z ucisku.” (Izajasz, 46:7).

Papież Jan Paweł II oddaje cześć figurze białej Marii i czarnej Marii.

„Nie będziecie czynili sobie bałwanów ani stawiali sobie podobizny rzeźbionej, ani kamiennych pomników, ani też umieszczali kamiennych obrazów w ziemi waszej, by im się kłaniać; gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.” (Księga Kapłańska, 26:1).

5. UMIERAJĄCY I ZMARTWYCHWSTAJĄCY BOGOWIE

Wprowadzenie:

W społecznościach wczesnego chrześcijaństwa, istniały mity o wcielonych synach bóstw solarnych i zbawicielach, którzy wyprzedzili chrześcijaństwo o tysiące lat, takich jak: Ozyrys, Horus, Mitra, Kryszna, Tammuz, czy Attis. Wyznawcy tych kultów przypisywali symboliczne motywy synom bogów, takie jak: cudowne poczęcie i narodziny zapowiedziane przez mędrców; pokusy lub walka z siłami zła; ukrzyżowanie i zgon, zejście do piekieł i zmartwychwstanie po trzech dniach. W tym rozdziale przedstawiamy krótko mity o niektórych zbawicielach i synach bogów. Drogi Czytelniku, znajdziesz tu zdumiewające podobieństwa w ogólnym zarysie religii, rytuałów i mitycznych historii wcielonych synów bogów do historii Jezusa (pzn) przedstawianej przez dzisiejsze chrześcijaństwo. Te zdumiewające podobieństwa nie są przypadkowe; raczej sugerują, że Kościół połączył różne mity wcielonych synów bogów do stworzenia mitu o Jezusie (pzn) jako nowym super-zbawicielu, który może przemawiać do różnych pogan z różnych środowisk.

Dionizos:

Gdy chrześcijaństwo utwierdziło swoją pozycję w starożytnym świecie śródziemnomorskim, kult greckiego Dionizosa był tam szeroko rozpowszechnionym i był głęboko zakorzenionym rywalem. Dionizos był rzekomo synem śmiertelnej Semele i boga Zeusa. Mówiono, że urodził się w cudowny sposób i że przemienił wodę w wino tak, jak Jezus (pzn), zgodnie z tym, co o nim mówiono. Wyznawcy Dionizosa spożywali też święty posiłek z chleba i wina, który stawał się ciałem i krwią boga Dionizosa. Podobieństwo można również dostrzec w tym, że Dionizos pojawił się przed królem Penteuszem pod zarzutami głoszenia swej boskości, co przypomina przesłuchanie Jezusa przez Poncjusza Piłata. Na cześć Dionizosa obchodzono w starożytnych Atenach dwa duże festiwale: „Wielkie Dionizje”, pod koniec marca i na początku kwietnia, oraz „Małe Dionizje”, na przełomie grudnia i stycznia.

*Starzec podarowuje matemu Dionizosowi krzyż,
znak jego ostatecznego przeznaczenia.*

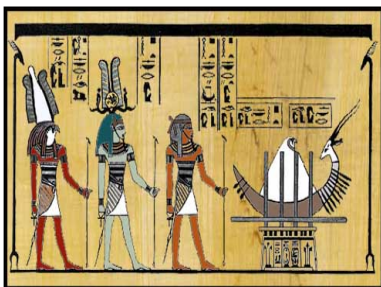
Dionizos na drzewie w czasie sakramentu chleba i wina.

*Dionizos z winoroślą na głowie (po lewej) oraz z szyszką, symbolem
płodności (po prawej).*

Izyda/Ozyrys/Horus:

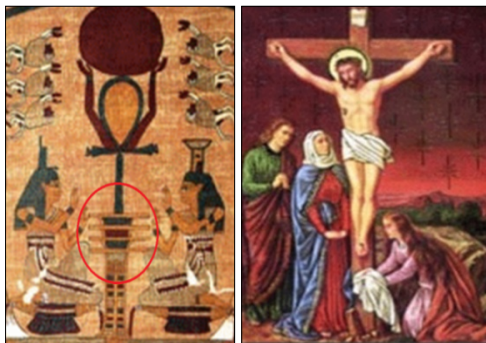
Egipcjanie czcili słońce w postaci trójcy bogów; Ozyrysa, ojca, Horusa, syna, i Ra, najwyższego boga słońca. Ozyrys reprezentował „zachodzące słońce” i odradzał się jako Horus, „wschodzące słońce”. Ra reprezentował słońce w południe. Ozyrys był bratem i małżonkiem Izydy, i ojcem Horusa, który został zrodzony cudownie po jego śmierci. Faraoni byli, ogólnie rzecz biorąc, traktowani jako wcielenie boga Horusa w życiu i boga Ozyrysa po śmierci. Horus był najczęściej przedstawiany jako sokół. Podobieństwa między opowieściami o Ozyrysie, Izydzie i Horusie oraz historiami ewangelicznymi są uderzające.

Narodziny Horusa.

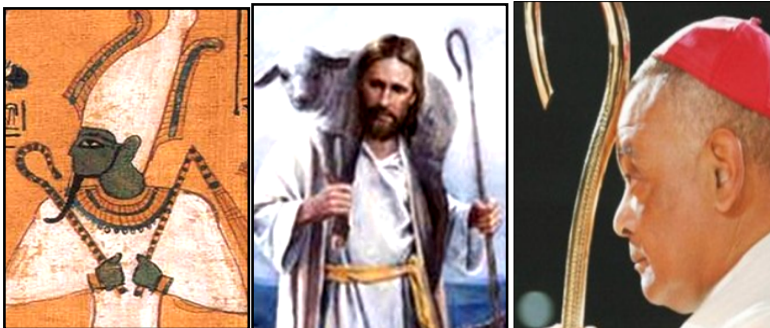

Według chrześcijaństwa, Jezus narodził się w stajence i został odwiedzony przez trzech mędrców, którzy złożyli mu trzy dary.

Po lewej, Ozyrys jako filar dżed i krzyż ankh, w obecności Izydy i Neftydy; po prawej, dwie Marie pod krzyżem.

Ozyrys przyszedł na ziemię dla dobra ludzkości, nosząc tytuł Okaziciela Dobra i Prawdy. Był nazywany „Dobrym Pasterzem” i był przedstawiany z kijem pasterza. Ozyrys został wskrzeszony z martwych po trzech dniach podczas równonocy wiosennej. Horus, w wieku 12 lat, nie miał żadnych rywali w czytaniu i pisaniu, a Jezus w tym samym wieku rozmawiał z żydami w świątyni i zadziwił ich (*Ewangelia wg Łukasza, 2: 39-52*). Jego boskie narodziny miały miejsce w czasie przesilenia zimowego. Zmagał się ze swoim wrogiem Setem na pustyni. Chodził po wodzie i został namaszczony. Podobieństwa z chrześcijaństwem są znów uderzające!

Dobrzy pasterze: Ozyrys, Jezus i biskup katolicki z pastorałem.

Wszystkowidzące Oko Horusa (po lewej) w kościele prawosławnym (po środku) i w kościele katolickim (po prawej).

Papież Pius XII noszony tak, jak poganie nosili faraona w Egipcie.

Krzyż ankh w jednym z dzisiejszych koptyjskich kościołów.

Jezus wskrzeszający Łazarza, który przypomina mumię egipską (Santo Apolinarie, Włochy).

Mitra:

W mitologii perskiej Mitra był bogiem światłości, patronem wojowników i władców, opiekunem bydła, urodzaju, wód i „szerokich pastwisk”, bogiem-słońcem zrodzonym ze skały (co wpłynęło na powstanie legendy o jego narodzinach w jaskini), w pobliżu świętego źródła i pod świętym drzewem. Zaraz po cudownych narodzinach był adorowany przez pasterzy.

W I wieku mitraizm zaczął szerzyć się w Rzymie, a w III i IV wieku został włączony do państwowego kanonu religijnego. Mitrze przypisywano wiele niezwykłych czynów. **Dzień narodzin Mitry, czyli 25 grudnia**, został w IV wieku przyjęty jako dzień narodzin Jezusa i dziś pokrywa się z chrześcijańskim świętem Bożego Narodzenia.

Po lewej, perski bóg słońca, Mitra, na tle zodiaku, który reprezentuje jego uczniów. Po prawej, zodiak ze słońcem i pogańskim krzyżem w centrum.

Eucharystia Mitry (święty posiłek z chleba i wina); po prawej, podziemna świątynia Mitry w jaskini pod kościołem San Clemente w Rzymie.

Początkowo świątyniami Mitry były naturalne jaskinie, które znaleziono w wielu krajach na terenie dawnego Cesarstwa Rzymskiego. Niektóre z nich zostały przekształcone w krypty pod kościołami chrześcijańskimi.

Głównym obrzędem kultu Mitry był rytuał podobny do chrześcijańskiej Eucharystii - spożywano **święty posiłek z chleba i wina**, używano dzwoneków i świec. W mitraizmie istniał też obrzęd **chrztu**.

W tym kulcie stosowano **nałożenie znaku na czoło**. Kobiety nie były dopuszczane do misterii religijnych. Na najwyższym poziomie inicjacji tzw. „**pater**” (**papa**) zasiadał na świętym tronie, mając frygijską czapkę na głowie, pierścień na palcu i trzymając pręt w ręku - bardzo podobnych do mitry, pierścienia i pastorału chrześcijańskich biskupów.

Kryszna:

Kryszna jest uznawany za ósme **wcielenie** (awatar) **Pana Wisznu**, **współistotny Wisznu i jeden z Trimurti** (hinduska Trójca). Król Kansa, brat Dewaki, był przerażony z powodu przepowiedni, że zostanie zabity przez jej ósmego syna. Dlatego postanowił uwięzić ją i jej męża i zabić wszystkie ich nowonarodzone dzieci. Jednak nie udało mu się zabić Kryszny, który zaraz po narodzinach - został przekazany pod opiekę nowych rodziców zastępczych. Według niektórych źródeł, sam bóg Wisznu zstąpił do łona Dewaki, by się urodzić jako **boskie wcielenie**. Bhagawadgita opisuje dzieciństwo i młodość Kryszny **wśród pasterzy** i jego bohaterskie czyny jako **wojownika i nauczyciela**. Zabił **demony** wysłane przez króla Kansa i czynił cuda. Kryszna został śmiertelnie raniony strzałą myśliwego i Mahabharata opisuje jego wniebowstąpienie, kiedy to „całe niebo było napelniał swoją chwałą”.

Kryszna

Kryszna jako dobry pasterz

Kryszna wstępujący do nieba

Budda:

W noc, gdy Budda został poczęty, jego matce, królowej Mai śniło się, że biały słoń z sześcioma białymi kłami wbił się w jej prawy bok. Matka zmarła wkrótce po jego urodzeniu i Budda był wychowywany przez młodszą siostrę matki. Jego ojciec, król Suddhodana, dowiedział się od jednego z mędrców, że Budda zamiast następcą tronu zostanie świętym człowiekiem. W związku z tym, odgradził go od świata zewnętrznego, ale nie udało mu się zmienić jego przeznaczenia. Jako poszukiwacz prawdy, Budda spotykał najlepszych mędrców, jednak porzucił ich ekstremalne metody samowyrzeczeń i medytował przez 49 dni pod świętym drzewem figowym. Był **kuszony przez demona** ignorancji zwanego Mara. Wreszcie, poprzez własne metody medytacji, Budda osiągnął stan pełnego oświecenia i wygłosił swoje pierwsze

legendarne kazanie. Mówi się, że **czynił wiele cudów i zyskał wielu uczniów**, nawracając **kurtyzany i morderców**. Przed wejściem w stan ostatecznej tzw. Nirwany i porzucając swoje ziemskie ciało, dał swoim uczniom wiele szczegółowych instrukcji dotyczących jego nauki (porównaj do **Ostatniej Wieczery** Jezusa). Jednak, pomimo jego nauki, dzisiejsi buddyści praktykują wiele różnorodnych i wypaczonych form kultu.

Królowa Maja i mały Budda

Budda

Tammuz:

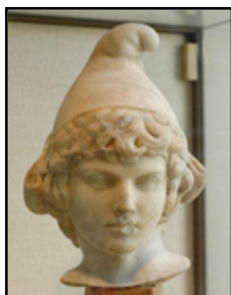
Tammuz wśród Babilończyków (Dumuzid po sumeryjsku) był synem Semiramis, zwanej także Ishtar i „Królową Niebios”. Twierdziła ona, że została **zapłodniona przez promienie** jej byłego męża, **boga słońca Nemroda**. Tammuz, który był bogiem-pasterzem, **umarł i zszedł do podziemi**, a następnie **zmartwychwstał**. Był wcielonym synem Nemroda. **Krzyż był świętym symbolem** Tammuz a w kształcie mistycznej litery „Tau” (litera T w języku polskim), która jest pierwszą literą jego imienia. Tammuz, Nemrod i Semiramis stanowią pierwszą Triadę. **Kult Tammuz a był piętnowany przez Ezechiela** (*Księga Ezechiela, 8:14*) w Starym Testamencie.

*Tammuz z opaską ozdobioną krzyżami (po lewej)
i zmartwychwstały Tammuz z krzyżem (po prawej).*

Attis:

Attis był frygijskim **bogiem vegetacji** i wiosny. Jego ojcem był Agdistis, demon, a jego matką była Nana, córka boga rzeki Sangariususa. Attis urodził się cudownie i był uważany za boga roślinności. Poprzez swoje samookaleczenie, **śmierć i zmartwychwstanie po trzech dniach**, reprezentował owoce ziemi, które umierały w zimie, by ponownie narodzić się na wiosnę. Na pamiątkę jego śmierci, jego czciciele ścinali **sosnę** (jak choinka), oplakiwali jego śmierć przez dwa dni, a następnie oddawali się radosnym obchodom dnia **zmartwychwstania** (jak Wielkanoc).

Attis we frygijskiej czapce (po lewej) i jako pasterz (po prawej).

Skąd te zdumiewające podobieństwa?

Czy jest do pomyślenia, że uderzające podobieństwa w zarysie tych wyznań, rytuałów i mitycznych opowieści wcielonych synów bogów do tych o Jezusie (pzn) wyznawanych przez dzisiejsze chrześcijaństwo, to tylko zbieg okoliczności?

Nie, te podobieństwa nie są przypadkowe! W celu przyciągnięcia pogan i stworzenia bardziej atrakcyjnego chrześcijaństwa, różne mity wcielonych synów bogów zostały połączone w celu utworzenia nowego zbawiciela, wcielonego „Syna Bożego”. Niestety, w ten oto sposób, prawdziwe, monoteistyczne przesłanie Jezusa (pzn) zostało naruszone, a zamiast niego powstała nowa, politeistyczna religia.

Dlaczego Jezus nie jest po prostu identyczny z konkretnym antycznym „Synem Bożym”?

To dlatego, że Jezus (pzn) został „zdefiniowany” na nowo, by nabrac z boskości jak największej liczby synów mitycznych bogów, a jednocześnie, by stać się od nich wszystkich lepszy i by przyciągnąć do siebie ich zwolenników.

Wnioski:

- Mity o starożytnych, wcielonych zbawicielach, synach bogów solarnych, z ich cudownym poczęciem, ukrzyżowaniem, śmiercią, zejściem do piekieł na okres trzy dni i zmartwychwstaniem, były powszechne w społeczeństwach wczesnego chrześcijaństwa.

- Aby rozwijać i przyciągać więcej zwolenników, Kościół połączył prawdziwą historię proroka Jezusa (pzn) z mitami różnych wcielonych zbawicieli w celu stworzenia z Jezusa fałszywego nowego „Super Zbawiciela”.

- Kościół przyjął również pewne rytuały i praktyki niektórych religii pogańskich, nic dziwnego więc, dlaczego dzisiejsze chrześcijaństwo ma pewne wspólne cechy z pogaństwem.

„Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: „Zaprawdę, Bóg - to Mesjasz, syn Marii!” A Mesjasz powiedział: „Synowie Izraela! Czciście Boga, mojego Pana i waszego Pana!” Oto, zaprawdę, kto daje Bogu współtowarzyszy, temu Bóg zabronił wejścia do Ogrodu! Jego miejscem schronienia będzie ogień. A niesprawiedliwi nie będą mieli żadnych pomocników!” (Koran, 5:72).

„Powiedźcie: My wierzymy w Boga i w to, co nam zostało zesłane, i w to, co zostało zesłane Abrahamowi, Ismailowi i Izaakowi, Jakubowi i pokoleniom; i w to, co zostało dane prorokom od ich Pana. My nie robimy żadnej różnicy między nimi i poddajemy się Jemu całkowicie.” (Koran, 2:136).

6. KRZYŻ

Pochodzenie krzyża:

Chrześcijaństwo nie jest źródłem pochodzenia symbolu krzyża. Wryte i malowane krzyże zostały znalezione w jaskiniach zamieszkiwanych przez ludzi 10.000 lat temu. Oznacza to, że krzyż był czczony przez pogan na długo przed narodzinami Jezusa (pzn).

Krzyż w starożytnym babilońskim kulcie słońca był świętym symbolem boga Tammuza i miał kształt mistycznej litery Tau (litera T w języku polskim), która jest pierwszą literą jego imienia, o czym już wcześniej wspominaliśmy.

Dlatego też, krzyż słoneczny jest uważany za najstarszy symbol religijny na świecie, a z Babilonu rozprzestrzenił się na wszystkie starożytne cywilizacje w Afryce, Azji, Europie i Ameryce Południowej, na długo przed narodzinami chrześcijaństwa.

Przedchrześcijańskie krzyże, w tej czy innej formie, były używane jako symbol wśród Chaldejczyków, Fenicjan, starożytnych Egipcjan, Azteków, starożytnych Chińczyków i wielu innych ludów.

Krzyż Tammuza zwany był znakiem życia, a krzyż *ankh* u Egipcjan był uważany za symbol życia wiecznego. Buddyści wierzą, że krzyż oznacza zarówno drzewo życia, jak i duchowy pokarm. Hiszpanie w szesnastym wieku znaleźli krzyże wśród rdzennych Indian z Meksyku i Peru.

Jak krzyż stał się symbolem chrześcijańskim?

Chrześcijaństwo cierpieło prześladowania z rąk Imperium Rzymskiego przez setki lat. Gdy Konstantyn, który był czcicielem słońca, gdy stał się cesarzem chciał promować stabilność swojego imperium. Dlatego zainicjował plan zjednoczenia pogan i chrześcijan. Oznajmił, że stał się chrześcijaninem po tym, jak ujrzał we śnie krzyż i usłyszał słowa: „Pod tym znakiem zwyciężysz”. Jak wspomniano wcześniej, mimo swoich roszczeń bycia chrześcijaninem, nie był ochrzczony, aż znalazł się na łożu śmierci, ani nigdy nie zaprzestał wybijania monet z wizerunkiem słońca, będącego symbolem jego poprzedniego boga, *Sol Invictus!* Jednakże należy również wspomnieć, że krzyż nie stał się symbolem powszechnie spotykanym w kościołach chrześcijańskich aż do roku 431 n.e.

Prehistoryczny krzyż solarny (Grecja).

Prehistoryczny krzyż (Niemcy).

Tammuz z dwoma krzyżami.

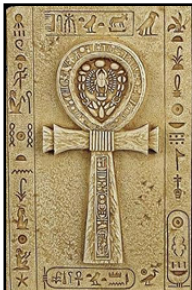
Asyryjski krzyż i drzewo życia (6000 p.n.e.).

Krzyż był religijnym symbolem w starożytnym Egipcie.

Fragment ołtarza ze świątyni Baala, Hartzor (1400 p.n.e.).

Egipski krzyż ankh.

Krzyż ankh jest jednym z symboli spotykanych w koptyjskich kościołach.

Choć w dzisiejszym chrześcijaństwie krzyż jest przede wszystkim związany z ukrzyżowaniem Jezusa (pzn), historyczne pochodzenie symboliki i kultu krzyża zostało ukryte, zignorowane lub zapomniane.

Czy krzyż wspomniany jest w Biblii?

Jezus (pzn) nigdy nie uczył swych naśladowców o krzyżu; ani nie robił tego żaden inny proroka Boga. W rzeczywistości nie ma żadnej wzmianki o krzyżu w Biblii jako o symbolu religijnym.

Chrześcijanie kłonią się przed krzyżem, całują i modlą się do niego tak, jak poganie robili to z ich bogiem Tammuzem. To wielkie nieszczęście, że zamiast wpłynąć i pokierować pogan na ścieżkę uwielbienia Boga, chrześcijaństwo przejęło pogaństwo.

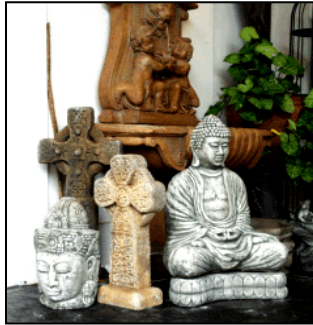
Wnioski:

Krzyż jest symbolem pogańskiego kultu słońca, który nie ma nic wspólnego z naukami Jezusa (pzn). Bóg zabrania przyjęcia praktyk religijnych pogan i bałwochwalstwa i prowadzi nas przez islam z powrotem do Jego pierwotnych nauk.

„Natomiast zburzcie ich ołtarze, skruszcie czczone przez nich stele i wyrąbcie aszery. Nie będziesz oddawał pokłonu bogu obcemu, bo Pan ma na imię Zazdrosny: jest Bogiem zazdrosnym.” (Księga Wyjścia, 34:13-14).

„Oni czczą, poza Bogiem, to, co im nie szkodzi i nie przynosi korzyści. Oni mówią: „To nasi orędownicy u Boga.” Powiedz: Czyż wy potraficie powiadomić Boga o czymś, czego On nie zna w niebiosach i czego On nie zna na ziemi? Niech Jemu będzie chwała, On jest wyniosły ponad to, co Jemu dodają jako współtowarzyszy!” (Koran, 10:18).

„Powiedz: „O ludu Księgi! Wy nie opieracie się na niczym, dopóki nie wypełniacie Tory i Ewangelii, i tego, co wam zostało zesłane od waszego Pana.” Lecz to, co tobie zostało zesłane, u wielu spośród nich zwiększyło tylko bunt i niewiarę. Nie martw się jednak ludem niewiernych!” (Koran, 5:68).

Krzyż jest jednym z symboli spotykanych w buddyzmie.

Krzyż inkaski (Ameryka Południowa).

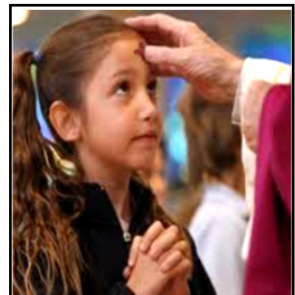
Krzyż Baala (Nemroda) i ten sam symbol noszony przez katolickich kapłanów.

Adoracja krzyża, symbolu Tammuza, w Kościele katolickim.

Znaczenie znakiem krzyża w Kościele katolickim, wywodzące się z kultu Semiramis.

7. UKRZYŻOWANIE

Ukrzyżowanie Jezusa (pzn), „Syna Bożego”, jego śmierć na krzyżu dla odkupienia naszych grzechów i jego zmartwychwstanie po trzech dniach jest kluczową kwestią w dzisiejszym chrześcijaństwie. Jednak kwestia ta jest dyskusyjna i budzi wiele pytań: Czy Jezus (pzn) został ukrzyżowany, by odkupić nasze grzechy? Czy został pochowany i zmartwychwstał po trzech dniach? Poszukamy odpowiedzi na te pytania w tym rozdziale.

Czy mit o ukrzyżowaniu jest wyjątkową historią Jezusa?

Wiele przedchrześcijańskich bóstw na świecie dzieliło mit o ukrzyżowaniu, śmierci przez trzy dni i zmartwychwstaniu z Jezusem, w sposób, w jaki jest to opisywane w dzisiejszym chrześcijaństwie. Do tych bóstw należą, m.in.: Ozyrys i Horus w starożytnym Egipcie, Mitra w Persji, Adonis i Dionizos w Grecji, Baal w Fenicji, Tammuz/Dumuzi w Syrii, Attis we Frygii, Prometeusz na Kaukazie, Ixion w Rzymie, Odyn wśród Skandynawów.

Śmierć Jezusa dla odkupienia grzechów przeczy Boskiemu Prawu:

Przebaczenie za grzechy przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa (pzn), jako forma pojednania między Bogiem a ludzkością, przeczy Prawu Bożemu.

„(...) Syn nie poniesie kary za winę ojca ani ojciec nie poniesie kary za winę syna. Sprawiedliwość będzie zaliczona sprawiedliwemu, a bezbożność spadnie na bezbożnego.” (Księga Ezechiela, 18:20).

„I ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię.” (Druga Księga Kronik, 7:14).

To Prawo Boże było głoszone przez wszystkich proroków Boga przed Jezusem, było wypełnione przez Jezusa (pzn) i potwierdzone przez Koran, a objawione Muhammadowi (pzn).

„Ten, kto idzie drogą prostą, idzie nią dla siebie samego; a ten, kto błądzi, błądzi na szkodę sobie samemu. Żadna dusza niosąca ciężar nie poniesie ciężaru innej. (...)” (Koran: 17:15).

Dłatego ofiarna śmierć Jezusa (pzn) na krzyżu dla odkupienia grzechów ludzkości stanowi pogwałcenie Prawa Bożego.

Czy Jezus nie był świadomy swej misji?

Jeśli misja Jezusa, Syna Bożego, opierała się na cierpieniu i śmierci na krzyżu za nasze grzechy, dlaczego był on tak bardzo niechętny śmierci? Czy nie był świadomy lub usatysfakcjonowany ze swojej misji? Nie wiedział, że ostatecznym celem jego misji była śmierć?

„(...) *Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?*” (Ewangelia wg Mateusza, 27:46).

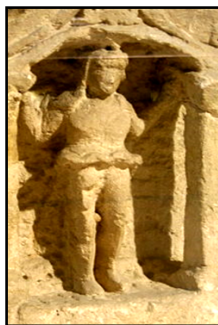
Horus, syn Ozyrysa, w pozycji krzyża.

Ukrzyżowanie rzymskiego Ixiona, 400 p.n.e.

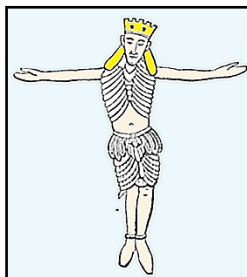
Prehistoryczna figurka w formie krzyża (Cypr).

Frygijski Attis w postawie ukrzyżowanej.

Nepalskie bóstwo buddyjskie.

Kryszna w postawie ukrzyżowanej.

„Wtedy mówi do nich: Smętna jest dusza moja aż do śmierci; pozostaniecie tu i czuwajcie ze mną. Potem postąpił nieco dalej, upadł na oblicze swoje, modlił się i mówił: Ojczy mój, jeśli można, niech mnie ten kielich minie; wszakże nie jako Ja chcę, ale jako Ty.” (Ewangelia wg Mateusza, 26:38-39).

Tortury nie jest koniecznością dla odpuszczenia grzechów:

Czy dla odpuszczenia grzechów musi Bóg wcielić się w człowieka i jako syn zostać upokorzony, okrutnie torturowany i umrzeć przybity na krzyżu? Zdecydowanie **nie, ponieważ Bóg jest Miłosierny i Wybaczący**. Czy Bóg nie przebacza za grzechy, a każe nam przebaczać sobie nawzajem?

„Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebacz mu! I jeśli siedem razy na dzień zawinął przeciw tobie i siedem razy zwróciłby się do ciebie, mówiąc: „Żałuję tego”, przebacz mu!»” (Ewangelia wg Łukasza, 17:3-4).

„Pan, Bóg nasz, zaś jest miłosierny i okazuje łaskawość, mimo że zbuntowaliśmy się przeciw Niemu.” (Księga Daniela, 9: 9).

„Powiedz: "O słudzy moi, którzy wykroczyliście przeciwko sobie samym, nie traćcie nadziei w miłosierdzie Boga! Zaprawdę, Bóg przebacza grzechy wcałości. Przecież On jest Przebaczący, Litościwy!" (Koran, 39:53).

Ukrzyżowanie, tak jak jest ono ukazywane, budzi wątpliwości:

Ukrzyżowanie na krzyżu, tak jak jest ono ukazywane przez artystów, nie było praktykowaną formą egzekucji w czasach Jezusa (pzn). Historycznie, antyczna literatura grecka, łacińska i hebrajska opisuje karę „zaawieszenia” na drzewie lub drewnianym słupie, a nie - zawiśnięcie na krzyżu. Co ciekawe, istnieje obraz na drzwiach Santa Sabina w Rzymie, gdzie Jezus (pzn) i dwaj

złodzieje stoją, a nie są ukrzyżowani na krzyżu (proszę spojrzeć na sąsiednią stronę). Zawieszenie Jezusa (pzn) na drzewie również zostało wymienione w Dziejach Apostolskich (5:30; 10:39) i w Pierwszym Liście Piotra (2:24).

„Bóg naszych ojców wskrzesił Jezusa, którego straciliście, zawiesiwszy na drzewie.” (Dzieje Apostolskie, 5:30).

Historia ukrzyżowania jest pełna sprzeczności:

Historia ukrzyżowania, pogrzebania i zmartwychwstania zawarta w czterech ewangeliach jest pełna sprzeczności (więcej szczegółów w rozdziale 10 zatytułowanym „Sprzeczności dotyczące ukrzyżowania”). Jednak tutaj ograniczymy się do historii trzech dni po pochówku i zmartwychwstania.

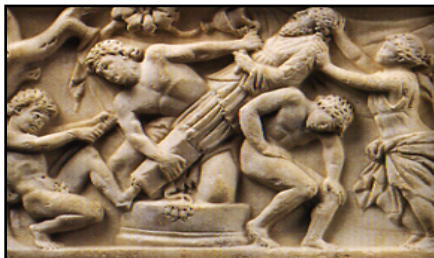
U Mateusza (12:40), Jezus powiedział: *„Albowiem jak Jonasz był trzy dni i trzy noce we wnętrzościach wielkiej ryby, tak Syn Człowieczy będzie trzy dni i trzy noce w łonie ziemi.”* Jeśli pochówek Jezusa (pzn) odbył się późno w piątek, a jego zmartwychwstanie było wcześniej rano w niedzielę, czas przebywania w łonie ziemi wynosił 36 godzin, a nie 72 godziny (trzy dni i trzy noce), tak jak twierdzi Mateusz (12:40).

Marsjasz zawieszony.

Zawieszenie Prometeusza.

Wizerunek Dionizosa zawieszonoego na drzewie.

Wizerunki Marsjasza, Prometeusza, Dionizosa (powyżej) i Jezusa (na dole z lewej) ukazują metodę egzekucji, która była powszechnie stosowana w czasach Jezusa.

Jezus i dwaj złoczyńcy, którzy raczej stoją niż wiszą (drewniane drzwi z V wieku w rzymskiej bazylice Santa Sabina).

Tabliczka z brązu (VIII w.) przedstawiająca Chrystusa bez brody, bogato ubranego, w pozycji krzyża (Irlandia).

Aby uzasadnić tę sprzeczność, sugerowano, że: (1) **Ukrzyżowanie** było w **środe lub czwartek** zamiast w piątek! (2) Trzy dni i trzy noce są wyrażeniem idiomatycznym, odnoszącym się do **części** każdego dnia w ciągu **trzech dni**.

Nadal jednak, powyższy werset Mateusza (12:40) oraz próby jego uzasadnienia wywołują konflikt z innymi fragmentami zawartymi w ewangeliach (w tym, innego fragmentu u Mateusza), w których stwierdzono, że cały proces, a nie tylko pochówek, trwał trzy dni. „Oni zabiją Go, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie.(...)” (Mateusz 17:23).

Ukrzyżowanie jest sprzeczne z obietnicą Boga:

Bóg obiecał uratować Jezusa (pzn) i jego obietnicę znajdujemy w Psalmach (91: 11-15). Była cytowana zarówno przez Łukasza (4: 10-11), jak i Mateusza (4: 5-6).

„Albowiem aniołom swoim polecił, aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich. Na rękach nosić cię będą, byś nie uraził o kamień nogi swojej. Będziesz stąpał po lwie i po żmii, lwiatko i potwora rozdepcesz. Ponieważ mnie umiłował, wyratuję go, wywyższę go, bo zna imię moje. Wzywać mnie będzie, a Ja go wysłucham, Będę z nim w niedoli, wyrwę go i czię obdarzę, Długim życiem nasycę go i ukażę mu zbawienie moje.” (Psalm 91: 11-16).

„Za dni swego życia w ciele zanosił On z wielkim wołaniem i ze łzami modlitwy i błagania do tego, który go mógł wybawić od śmierci, i dla bogobojności został wysłuchany;” (List do Hebrajczyków, 5:7).

Paradoksalnie, mimo tego, iż diabeł kusząc Jezusa (pzn), zdawał sobie sprawę, że Bóg by go uratował, apostoł Paweł i Kościół pominęli obietnicę Boga i propagowali historię ukrzyżowania.

„Wtedy wziął go diabeł do miasta świętego i postawił go na szczycie świątyni. I rzekł mu: Jeżeli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, napisano bowiem: Aniołom swoim przykaże o tobie, abyś nie zranił o kamień nogi swojej.” (Ewangelia wg Mateusza, 4:5-6).

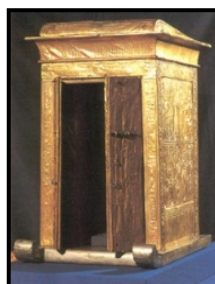
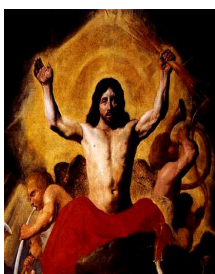
Czy Bóg by upokorzył i przeklął Jezusa?

Według Biblii, nad osobami, które zawisły na drzewach wisiało boskie przekleństwo: *“(…) Bo wiszący jest przeklęty przez Boga.” (Księga Powtórzonego Prawa, 21: 22-23).* Czy Bóg pozwoliłby wrogom Jezusa (pzn) ukrzyżować go i upokorzyć, przekląć go i pozwolić mu nędznie umrzeć na krzyżu, czy też uhonorowałby go i ochronił tak, jak obiecał? *“(…) Będzie Mnie wzywał, a Ja go wysłucham i będę z nim w utrapieniu, wyzwolę go i sławę obdarzę.” (Księga Psalmów, 91: 11-15).*

Co ciekawe, apostoł Paweł propagował, że Jezus (pzn) został przeklęty i był przekleństwem dla nas! Czy ktoś, kto kocha Jezusa (pzn) uważa, że: *„Z tego przekleństwa Prawa Chrystus nas wykupił - stawszy się za nas przekleństwem, bo napisane jest: Przeklęty każdy, którego powieszono na drzewie.” (List do Galatów, 3:13)?*

Powyżej Ozyrys (z lewej) i Shu (po prawej) są przedstawieni z ramionami w pozycji krzyża, podobnie jak Jezus i Maria (poniżej).

Po lewej, Jezus i dwie Marie u jego stóp; w środku, Ozyrys jako filar dźeł i Horus na krzyżu ankh w towarzystwie dwóch sióstr lub "Merti". Po prawej, miniaturowe sanktuarium Ozyrysa używane do misterium jego zmartwychwstania.

Dlaczego nacisk na historię ukrzyżowania?

Jeśli Bóg nie wycofuje swoich obietnic, a historia ukrzyżowania, pogrzebienia i zmartwychwstania po trzech dniach stworzyła tak wiele sprzeczności, to dlaczego taki nacisk na tę historię?

Czy to możliwe, że „kłamliwe pióro pisarzy” (*Księga Jeremiasza*, 8:8), stworzyło całą historię jako kompromis po to, aby zaspokoić pogan i by stali się chrześcijanami?

Jak był Jezus (pzn) został ocalony?

W Ewangelii wg Jana (20:17), Jezus (pzn) wspomniał o swoim wniebowstąpieniu. Według Psalmów, Bóg nakazał aniołom unieść go do nieba.

„Rzekł do niej Jezus: «Nie zatrzymuj Mnie, jeszcze bowiem nie wstąpiłem do Ojca. Natomiast udaj się do moich braci i powiedz im: "Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego"»” (*Ewangelia wg Jana 20:17*).

„Na rękach będą cię nosili, abyś nie uraził swej stopy o kamień.” (*Księga Psalmów*, 91:12).

Według Koranu, Bóg ocalił Jezusa (pzn) poprzez jego podobieństwo do innego mężczyzny i unosząc Jezusa do nieba.

„(...) powiedzieli: "zabiliśmy Mesjasza, Jezusa, syna Marii, posłańca Boga" - podczas gdy oni ani Go nie zabili, ani Go nie ukrzyżowali, tylko im się tak zdawało; i, zaprawdę, ci, którzy się różnią w tej sprawie, są z pewnością w zwątpieniu; oni nie mają o tym żadnej wiedzy, idą tylko za przypuszczeniem; oni Go nie zabili z pewnością.” (*Koran*, 4:157).

„Oto powiedział Bóg: "O Jezusie! Oto Ja powołałem ciebie i wyniosę ku Sobie, oczyszczając cię od tych, którzy nie uwierzyli; i umieszczę tych, którzy poszli za tobą, ponad niewiernymi - aż do Dnia Zmartwychwstania. (...)" (*Koran*, 3:55).

Wnioski:

- Historia Jezusa (pzn) jako zbawiciela i syn Bożego, który został ukrzyżowany, pochowany i zmartwychwstał po trzech dniach tak, jak niektóre bóstwa kultu słońca, jest wątpliwa, nierealna, pełne sprzeczności, a nawet jest sprzeczna z Prawem Bożym, które to Jezus miał wypełnić.

- Dowody sugerują, że Jezus (pzn) nie został ukrzyżowany, ani też nie był pochowany i nie zmartwychwstał po trzech dniach, ponieważ Bóg go ocalił.

- Chociaż historia ukrzyżowania miała przekonać pogan do chrześcijaństwa, to zniekształciła orędzie Jezusa (pzn) i wprowadziła w błąd jego zwolenników.

Jezus na drzwiach katedry w Szwajcarii (po lewej). Widać kiście winogron jak na wizerunku Bachusa-Dionizosa (po prawej).

Dionizos jest zawieszony na drzewie. Wyznawcy Dionizosa jedli święty posiłek z chleba i wina, który stawał się ciałem i krwią ich boga. Czy nie jest to podobne do tego, co chrześcijanie praktykują w sakramencie komunii świętej?

8. ŚWIĘTA

Chrześcijańskie święta Wielkanocy i Bożego Narodzenia są powszechnie akceptowane bez pytania, ponieważ ludzie zakładają, że rytuały, praktyki oraz tradycje tych uroczystości są oparte na historii Jezusa (pzn) lub opisane w Biblii. Jednak żadne z tych świąt tak naprawdę nie jest wspomniane w Biblii, ani nie było praktykowane przez Jezusa (pzn). Ponadto, Biblia sugeruje, że są one nawet zabronione. Dlaczego zatem ludzie świętują je i jakie jest ich prawdziwe pochodzenie? W tym rozdziale postaramy się odpowiedzieć na te pytania.

WIELKANOC:

Wielkanoc obchodzi się w pierwszą niedzielę po pełni księżyca następującej po równonocy wiosennej. W Wielkanoc, chrześcijanie świętują zmartwychwstanie Jezusa (pzn). Jednak na długo przed chrześcijaństwem, poganie obchodzili wcześniejsze formy Wielkanocy znane pod wieloma nazwami, takimi jak: festiwal wiosny i odrodzenia życia. Na przykład, nazwa Wielkanocy w języku angielskim (*Easter*) pochodzi od Eostre, saksońskiej bogini wiosny. Jej symbolem był królik i pogańcy Anglosasi oddawali jej ofiary z kolorowych jaj w czasie równonocy wiosennej. Z drugiej strony, idea obchodów zmartwychwstania Jezusa (pzn) jest równoległa, w taki czy inny sposób, do zmartwychwstania bogów i bogiń, którzy byli czczeni na długo przed chrześcijaństwem. Przykładami są mity zmartwychwstania Baala, Horusa, Dionizosa i Isztar.

Wielki Post: Jednym z obrzędów paschalnych jest Wielki Post. Jest to czterdzieści dni postu od Środy Popielcowej do Wielkiej Niedzieli. Termin „Wielki Postu” w języku angielskim (*Lent*) pochodzi od staroangielskiego terminu „lencten”, który znaczy „wiosna”. Chrześcijanie poszczą tak, jak Jezus (pzn) pościł po swoim chrzcie. Jednak zarówno Środa Popielcowa, jak i Wielki Post, nie są nigdzie wspomniane w Biblii jako takie, a stały się **oficjalnymi świętami po Soborze w Nicei (325 r.) i Synodzie w Laodycei, w 360 lat po Jezusie (pzn)!**

Historia postu sięga historii Tammuza. Był jednorodzonym synem bogini księżyca Semiramis i boga słońca, Nemroda (Baal). Po tym, jak został zabity przez dziką, jego matka Semiramis opłakiwała go przez 40 dni (jeden dzień

za każdy rok życia) przed ponownym jego powrotem do życia z martwych. Po jego rzekomym zmartwychwstaniu, zaczęto obchodzić radosne święto Isztar (Easter). Dlatego też, Wielki Post jest bez wątpienia świętem na pamiątkę śmierci i zmartwychwstania Tammuz. Wielki Post rozpoczyna się w tzw. Środę Popielcową, kiedy to kapłani znaczą krzyż Tammuz na czole chrześcijan. Ponadto, mięso dzikiej świni (szynka), która zabiła Tammuz, jest spożywane na Wielkanoc, pomimo zakazu jedzenia wieprzowiny zawartego w Biblii (patrz: Księga Powtórzonego Prawa, 14:8).

Pisanki były tradycyjnie barwione na czerwono, by symbolizować krew Chrystusa.

Kształt jajko jest symbolem skalnego grobu, z którego Chrystus zmartwychwstał.

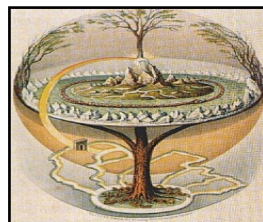
W Babilonie mówiło się, że jajko spadło z nieba i z niego wykluła się Isztar.

Horus urodził się z Ozyrysa wewnątrz jajka, symbolu płodności.

W mitologii egipskiej, Seb, bóg czasu i ziemi, złożył jajo wszechświata.

Wszechświat jako jajko zawierające „Drzewo Świata”.

W Palestynie, Syrii i Irak obchodzono Wielki Post w czerwcu, w związku z tym, ten miesiąc nadal nazywa się tam „Tammuz”.

„Następnie zaprowadził mnie do przedsionka bramy świątyni Pańskiej, mieszczącej się po stronie północnej, a oto siedziały tam kobiety i oplakiwały Tammuzą. I rzekł do mnie: «Czy widzisz, synu człowieczy? Zobaczysz jeszcze większe obrzydliwości od tych».» (Księga Ezechiela, 8:14-15).

Wielki Piątek: Uważa się, że jest to dzień, kiedy Jezus (pzn) umarł na krzyżu i został pochowany (przed jego zmartwychwstaniem po trzech dniach w niedzielny ranek). Jednakże, jak wspomniano wcześniej, jest to tylko jeden dzień i dwie noce, a nie trzy dni i trzy noce, jak podano u Mateusza (12:39-40).

Wypieki, jajka i czekoladowe zajączki: Bułeczki tradycyjnie wypiekane w Wielki Piątek w wielu krajach chrześcijańskich, jajka i zajączki czekoladowe to wspólne zwyczaje Wielkiego Piątku. Jednak chrześcijanie nie znają ich pochodzenia.

Przygotowywanie specjalnych wypieków było pogańskim rytuałem na obchody święta Isztar (Asztoret i Królowa Niebios). Wierzący nie powinni praktykować pogańskich rytuałów; w wizji proroka Jeremiasza w Biblii, uczestnictwo niektórych izraelskich kobiet w tym pogańskim obrzędzie zostało surowo zakazane:

„Czy nie widzisz, co czynią w miastach Judy i na ulicach Jerozolimy? Synowie zbierają drewno, ojcowie rozpalają ogień, a kobiety ugniatają ciasto, by robić pieczywo ofiarne dla „królowej nieba”, a nadto wylewają ofiary z płynów dla obcych bogów, by Mnie obrażać. Czy Mnie obrażają - wyrocznia Pana - czy raczej siebie samych, na własną hańbę?» Dłatego to mówi Pan: «Oto się żar gniewu mojego rozlewa na to miejsce, na ludzi i na zwierzęta, na drzewa polne i na owoce ziemi - płonie i nie zagaśnie».» (Księga Jeremiasza, 7:17-20).

Jaja i króliki: Zarówno jajka jak i wielkanocne zajączki są symbolami płodności (zauważ, że Semiramis była boginią płodności). Jaja również były metaforą narodzin wszechświata. W czasie wiosennych festiwali, dawni i dzisiejsi Egipcjanie i Persowie (święta „Sham El-Nasim” i „Nowruz”) często przygotowywali kolorowe jajka.

Można zatem stwierdzić, że Wielkanoc jest świętem wiosny starożytnych czcicieli słońca i było połączone z chrześcijaństwem, aby zachęcić pogan. To może wyjaśniać, dlaczego dziś w wielu kościołach dokonuje się rytuału „podnoszenia hostii”, który jest podobny do pogańskiego rytuału słonecznego. Obchody świąt pogańskich bogów i bogiń zostały zakazane.

„Wtedy Samuel tak powiedział do całego domu Izraela: «Jeśli chcecie się nawrócić do Pana z całego serca, usuńcie spośród siebie wszystkich bogów obcych i Asztarty, a skierujcie wasze serca ku Panu, służcie więc tylko Jemu, a wybawi was z rąk Filistynów». Synowie Izraela usunęli Baalów i Asztarty i służyli tylko samemu Panu.” (1 Księga Samuela, 7:3-4).

Rzymska bogini Kybele (z lewej) i grecka bogini Artemida (po prawej) w szacie drapowanej z jarami na piersiach (lub piersi).

Starożytne kultury miały zwyczaj zmieniania imion bogiń wtedy, kiedy przyjmowali nowe bóstwo do własnej kultury. Niektóre z nazw i tytułów Semiramidy, Królowej Nieba i bogini płodności to: Izyda (Egipt), Isztar (Babilon), Asztarte (Fenicja, Kanaan), Artemida (Grecja), Kybele (Rzym) i Diana (Efez).

Ciasta z chleba lub bułki spożywane na Wielkanoc pierwotnie były pieczone dla bogini Isztar (Asztarte) (Jeremiasz, 7: 17-20).

Wenut (Unut) to starożytna egipska bogini płodności, przedstawiana jako królik.

Sham El-Nasim, święto wiosny starożytnych Egipcjan, było obchodzone przez tysiące lat.

Nowruz, święto wiosny odziedziczone po starożytnej Persji, obchodzone przez ponad 3000 lat.

BOŻE NARODZENIE:

Miliony chrześcijan, a nawet niechrześcijan, świętują Boże Narodzenie. Kościół zachęca do obchodzenia tego zimowego święta „na cześć narodzin Chrystusa”. Rodzi to ważne pytanie: Czy Jezus urodził się w zimie?

Kiedy Jezus się urodził?

Obchody urodzin wymieniono tylko dwa razy w Biblii i są związane z egocentryzmem pogańskich króli (*Księga Rodzaju 40:20-22; Ewangelia wg Mateusza, 14:6-12*). Tak naprawdę to nie ma ani jednego wersetu w Biblii opisującego datę narodzin lub obchody urodzin któregoś z proroków Bożych, takich jak: Noe, Abraham, Jakub, Mojżesz, itp. Konkretna data urodzenia Jezusa Chrystusa (pzn) też nie jest zapisana w Biblii. Dlatego też, apostołowie i pierwsi chrześcijanie nie świętowali urodziny Jezusa (pzn), bo dokładna data nie jest znana.

W Ewangelii Łukasza (15:23-24), anioł poinformował Zachariasza, ojca Jana Chrzciciela, że jego żona będzie miała syna. A żona Zachariasza poczęła syna w połowie czerwca. Tak więc, po dziewięciu miesiącach, Jan Chrzciciel urodził się mniej więcej w połowie marca. Jezus (pzn) został poczęty około sześciu miesięcy po Janie (Ewangelia wg Łukasza, 1:24-31), czyli urodził się mniej więcej w połowie lub pod koniec września.

Dowody potwierdzające narodziny Jezusa jesienią:

W Biblii, w momencie narodzin Jezusa (pzn), czytamy: „*W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą.*” (*Ewangelia wg Łukasza, 2: 8*). Gdyby Jezus urodził się 25 grudnia, to byłoby zbyt zimno w okolicach wokół Betlejem, by pasterze paśli swoje stada na polach.

W Koranie, Maria (pzn) jadła dojrzałych daktyli po urodzeniu Jezusa (pzn). Daktyle dojrzewają wczesną jesienią, fakt, który potwierdza również narodziny Jezusa (pzn) jesienią, a nie - w grudniu.

„Potrząśnij ku sobie pień palmy, ona ci zrzuci świeże, dojrzałe daktyle. Jedz, pij i daj oczom ochłodę! A jeśli zobaczysz jakiegoś człowieka, to powiedz: ślubowałam Miłosiernemu post, nie będę więc dziś mówić z nikim.” (Koran, 19:25-26).

Dlaczego narodziny Jezusa obchodzono w zimie?

25 grudnia zawsze odgrywał znaczącą rolę w przedchrześcijańskim kalendarzu pogańskim. Oznaczał datę przesilenia zimowego, który sygnalizuje najkrótszy dzień w kalendarzu solarnym. Przesilenia zimowe była świętowane przez czcicieli słońca w różny sposób na całym świecie. Babilończycy obchodzili festiwal na cześć ich boga Marduka, a starożytni Egipcjanie świętowali narodziny Ra i Horusa. W Rzymie, przesilenie zimowe inaugurowało Saturnalia, które odbywały się na cześć boga Saturna.

W Betlejem, w grudniu jest bardzo zimno, a czasami pojawia się śnieg (zdjęcie po lewej). W takim zimnie, pasterze muszą zabrać swoje owce do schronień, żeby tam spędziły noc.

Wyznawcy kultu słonecznych bogów (m.in.: Saturna, Horusa, Mity i azteckiego Huitzilopochtli) obchodzili ich święta w grudniu.

Ostrokrzew był świętą rośliną Saturna. Został on dostosowany do symboliki krwi i korony Jezusa.

Bachus (Dionizos) w koronie z zimozielonego bluszczu.

Ponadto, Mitra, najbardziej powszechnie czczony bóg słońca w Europie, urodził się w dniu przesilenia zimowego. Pogańska Skandynawia świętowała Yule, które odbywało się od końca grudnia do początku stycznia. W Anglii, Yule jest równoznaczne z Bożym Narodzeniem, a słowo Yule jest nadal w użyciu w niektórych krajach europejskich. Innym pogańskim świętem zimowym była Koliada / Kolęda czyli słowiański, przedchrześcijański, zimowy rytuał. Został później włączony do Bożego Narodzenia, a słowo „kolęda” nadal jest używane w języku słowiańskim.

Wiecznie zielone drzewo czyli choinka:

Po śmierci Nemroda, Semiramis twierdziła, że z martwego pniaka (symbolizującego Nemroda) wyrosło wiecznie zielone drzewo (symbolizujące Tammuza). W każdą rocznicę urodzin, w dniu 25 grudnia, Nemrod miał odwiedzać wiecznie zielone drzewo i zostawiać pod nim dary.

Palma była świętym drzewem dla starożytnych Egipcjan, którzy przynosili liście palmowe do swoich domów w czasie przesilenia zimowego. Matka boga słońca Adonisa została zamieniona w drzewo i gdy pień pękł, wypadło z niego niemowlę, Adonis. Również podczas rzymskich Saturnaliów, poganie ozdabiali domy gałązkami wiecznie zielonych krzewów ozdobionymi kawałkami metalu i replikami ich boga Bachusa.

W połowie szóstego wieku, Niemcy zaczęli uznawać wiecznie zielone drzewa za symbol nadziei na nadejście wiosny. Praktyka ta ewoluowała od wcześniej wymienionych pogańskich rytuałów i została połączona z obchodami świąt Bożego Narodzenia. Choinka została wprowadzona w Anglii w 1841 roku, kiedy to mąż królowej Wiktorii sprowadził choinkę z Niemiec i umieścił ją na zamku Windsor.

Tradycja wiecznie zielonego drzewa w domach jest zakazana w Biblii, ponieważ jest to jedna z praktyk pogańskich.

„Albowiem to, co wzbudza lęk u narodów, jest niczym, jako że jest drewnem wyrąbanym w lesie, obrobionym dłutem, rękami rzeźbiarza. Zdobí się je srebrem i złotem, umocowuje się za pomocą gwoździ i młotka, by się nie chwiało. (Księga Jeremiasza, 10: 3-4).

Chociaż niektórzy chrześcijańscy reformatorzy potępili pogański zwyczaj choinki, został on zaakceptowany przez większość chrześcijan, a nawet tych, którzy nie są chrześcijanami.

Mit o Świętym Mikołaju:

Święty Mikołaj jest postacią mityczną, który – jak twierdzi się w wielu kulturach zachodnich - przynosi prezenty do domów dobrych dzieci w Wigilię.

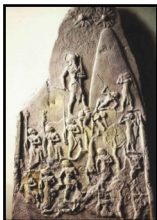
Isztar, drzewo życia.

Asyryjskie drzewo życia.

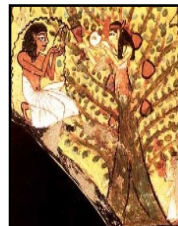
Drzewo Mityry.

Tammuz wyrósł jako zielone drzewo z martwego pnia.

Nemrod z drzewem i jeleniem.

Hathor wyłaniająca się z akacji, drzewa życia.

Choinki w czasie Saturnaliów oświetlano świecami.

Sprzeciw wobec choinek.

Czy Święty Mikołaj to Święty Mikołaj?

Kościół katolicki nadał zwyczajowi prezentów od Mikołaja chrześcijański posmak poprzez powiązanie go z tradycją Azji Mniejszej. Jednakże w 1969 roku papież Paweł VI nakazał, by święto Świętego Mikołaja zostało usunięte z oficjalnego kalendarza rzymskiego-katolickiego, bo życie świętego nie było rzetelnie udokumentowane.

Jakie jest pochodzenie Świętego Mikołaja?

Tradycja bogów i bogiń, którzy dawali prezenty, wyprzedziła chrześcijaństwo o tysiące lat. Normanowie uważali, że bogini Hertha pojawiała się w ich paleniskach i wносиła szczęście do domów. W przedchrześcijańskim Rzymie, cesarze zmuszali swoich obywateli do przynoszenia darów i prezentów podczas Saturnaliów (w grudniu). Pogański bóg Odyn również miał zostawiać specjalne prezenty pod wieczne zielonymi drzewami.

Mikołaj z jego reniferami i saniami jest mieszaniną wersji bogów, takich jak: Saturn, Thor, Odyn i innych. A ponieważ w mitologii nordyckiej Odyn jechał na białym koniu poprzez niebiosa, w niektórych krajach (np. Holandia) Mikołaj jest częściej przedstawiany na białym koniu niż na bardziej powszechnych saniach z reniferami.

Wnioski:

- Aby zjednać pogan i chrześcijan, ich festiwale zostały połączone w celu stworzenia mieszanki rytuałów zwanych Wielkanocą i Bożym Narodzeniem. Oba festiwale nie są nigdzie wspomniane w Biblii, ani nigdy nie były obchodzone przez Jezusa (pzn) lub wczesnych chrześcijan.

- Wielkanoc i Boże Narodzenie zostały profesjonalnie skomercjalizowane, by nakłonić ludzi do masowego wydawania pieniędzy.

- Obchody świąt pogańskich są zakazane w Biblii. „*Mów do Izraelitów i powiedz im: Ja jestem Pan, Bóg wasz! Tego, co czynią w ziemi egipskiej, w której mieszkaliście, nie czyńcie. Tego, co czynią w ziemi Kanaan, do której was wprowadzę, nie czyńcie. Nie będziecie postępować według ich obyczajów. Będziecie wypełniać moje wyroki, będziecie przestrzegać moich ustaw, aby według nich postępować.*” (Księga Kapłańska, 18:2-4).

- Kiedy Żydzi odeszli od Prawa Bożego, Jezus (pzn) został wysłany do nich, aby zawrócić ich do Prawa Bożego. Podobnie, gdy chrześcijaństwo

odeszło od przesłania Jezusa (pzn) i stało się mieszaniną rytuałów i praktyk pogańskich, Bóg posłał Muhammada (pzn), aby przywrócił prawdziwe przesłanie. „A kiedy się im mówi: "Postępujcie za tym, co objawił Bóg!", oni mówią: "Wcale nie! My będziemy postępować za tym, przy czym znaleźliśmy naszych ojców." Czy nawet wówczas, gdyby ich szatan wzywał do kary ognia palącego?" (Koran: 31:21).

Saturn, rzymski bóg, podczas jazdy na rydwanie zaprzężonym w cztery konie (190 p.n.e.); Thor, nordycki bóg pogański, powozi rydwanem zaprzężonym w kozy.

W Holandii, Święty Mikołaj jest zazwyczaj przedstawiany na białym koniu (po lewej) jak bóg Ódyn (po prawej).

Popularne przedstawienie Mikołaja podczas jego jazdy po niebie w saniach z reniferami.

Pogańska choinka i starożytny egipski obelisk wzniesiony w Watykanie.

9. JAK CHRZEŚCIJAŃSTWO ZOSTAŁO ZDEFORMOWANE?

Jak wykazano w poprzednich rozdziałach, Kościół przejął rytuały, doktryny i praktyki pogan, aby uzyskać jak najwięcej konwertytów. Dlatego dzisiejsze chrześcijaństwo jest dalekie od nauki Biblii, życia i nauczania Jezusa (pzn). W tym rozdziale mamy zamiar dowiedzieć się, jak chrześcijaństwo zostało subtelnie i stopniowo zdeformowane w ciągu stuleci.

Paweł Apostoł:

Paweł był pierwotnie znany jako Szaweł z Tarsu. Mimo, że nie był jednym z dwunastu apostołów i nigdy nie spotkał Jezusa (pzn), jego wpływ na myśl i praktykę chrześcijańską jest głęboka. **Napisał czternaście z dwudziestu siedmiu ksiąg** Nowego Testamentu i jego pisma są podstawą dla teologii, kultu i życia duszpasterskiego w tradycji katolickiej, protestanckiej i prawosławnej.

Pawłowe chrześcijaństwo:

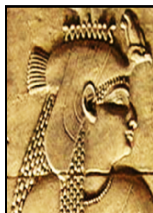
W Nowym Testamencie Paweł napisał, że był Żydem zaawansowanych w judaizmie. Jest również powiedziane, że **prześladował wczesnych wyznawców chrześcijaństwa**. Paweł twierdził, że gdy był w drodze do Damaszku, zmartwychwstały Jezus (pzn) ukazał mu się we wspaniałym świetle. Paweł został oślepiony na trzy dni zanim jego wzrok został przywrócony. Następnie sam **mianował się apostołem** i twierdził, że Listy, których był autorem, głosiły objawienia Jezusa Chrystusa (pzn) (*List do Galatów, 1:12*).

W ten sposób Paweł stał się lepszy od apostołów Jezusa (pzn), jako że sam twierdził, że był inspirowany bezpośrednio przez zmartwychwstałego Jezusa (pzn). Paweł w swoich Listach nauczał o koncepcjach chrześcijaństwa, które są sprzeczne całkowicie z naukami Jezusa (pzn):

- Jezus jest **wcielonym i jednorodzonym synem Bożym**.
- **Jezus umarł** na krzyżu i zmartwychwstał **dla odkupienia naszych grzechów**.

- Nowe Przymierze powstało dzięki śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, w którym **zbawienie** opiera się na **wierze**, a nie na „**uczynkach prawa**”.

W celu przyciągnięcia pogańskich czcicieli słońca do chrześcijaństwa, Kościół przyjął ich prehistoryczne symbole, takie jak: ryby, szyszki, muszle, pastorał i trójząb, jak pokazano na zdjęciach niniejszego rozdziału.

Starożytni Egipcjanie uważali rybę za symbol odrodzenia, macicy, płodności i siły życiowej. Bogini Izyda nosiła koronę i szaty przypominające rybę.

Rybie nakrycie głowy słonecznego boga Dagona (po lewej) jest używana przez boginię Filistynów i papieży Kościoła katolickiego.

Papież Franciszek z krzyżem ozdobionym rybami.

Wizerunek Jezusa z czterema rybami.

Wizerunek ryby we wczesnokoptyjskim kościele, Egipt.

Sformułowanie dogmatu o Trójcy:

W 325 n.e., po rzekomym nawróceniu cesarza rzymskiego Konstantyna na chrześcijaństwo, w Nicei odbyło się spotkanie wszystkich wyznań chrześcijańskich. Na tym spotkaniu, **Pawłowe chrześcijaństwo, aspekty różnych pogańskich religii i chrześcijaństwa Jezusa** zostały połączone w dogmat o Trójcy.

W związku z tym, Kościół wybrał te kanony biblijne ze Starego i Nowego Testamentu, które służyły jego przeznaczeniu, a w konsekwencji spalono setki skryptów religijnych, które były niezgodne z nowo wprowadzonym dogmatem. Prawdziwi naśladowcy Jezusa (pzn), którzy odmówili wiary w Trójcę, byli prześladowani i tępieni pod zarzutem herezji.

Odkrywanie prawdziwego przesłania Jezusa:

Chociaż czternaście z dwudziestu siedmiu ksiąg Nowego Testamentu zostało napisanych przez Pawła, jak już wcześniej wspomniano, i chociaż autorzy czterech kanonicznych ewangelii wybranych przez Kościół nie byli naocznymi świadkami Jezusa (pzn), nadal istnieją pewne wersety w dzisiejszym Nowym Testamencie, które odzwierciedlają oryginalne przesłanie Jezusa (pzn). Wersety te są spójne z przesłaniem Starego Testamentu i z przesłaniem islamu; które podkreśla jedność Boga i znaczenie przynależności do Jego Prawa.

• Jedność Boga:

„(...) *«Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą.»* (Ewangelia wg Marka, 12, 29-30).

„*Powiedz: "Ja jestem tylko śmiertelnikiem, tak jak wy. Zostało mi objawione, że Bóg wasz jest Bogiem Jedynym. Idźcie więc prosto ku Niemu i proście Go o przebaczenie! I biada bałwochwalcom."* (Koran, 41: 6).

• Prorocy zostali wysłani, by poprowadzić ludzi do Prawa Bożego:

„*Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić.*” (Ewangelia wg Mateusza, 5: 17).

„*My posłaliśmy ich śladami Jezusa, syna Marii, potwierdzającego prawdziwość tego, co było przed Nim w Torze; i Jemu daliśmy Ewangelię, w której jest przewodnictwo i światło, będącej potwierdzeniem tego, co było przed nią, i jako przewodnictwo i napomnienie dla ludzi bogobojnych.*” (Koran, 5:46).

- **Przestrzeganie Prawa Bożego:**

„Nie każdy, który Mi mówi: „Panie, Panie!”, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie.” (Ewangelia wg Mateusza, 7:21).

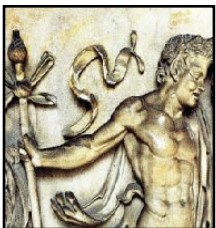

Dagon, chrześcijański kaptan i buddyjski mnich uprawiają rytuał pokropienia wodą święconą.

Ryby w formie trójcy.

Sosnowa szyszka, symbol sił regeneracji Tammuz, została „odziedziczona” przez innych czcicieli słońca. Powyżej, szyszki asyryjskiego boga słońca (z lewej), Ozyrysa (w środku) i Dionizosa (z prawej). Poniżej, szyszki Bachusa (z lewej), papieża Jana Pawła II (w środku) i szyszka fontanny w Watykanie!

„Odpowiedział mu: «Dlaczego Mnie pytasz o dobro? Jeden tylko jest Dobry. A jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowaj przykazania.» (Ewangelia wg Mateusza, 19:17).

“Przecież mowa wierzących - kiedy oni są wzywani do Boga i Jego Posłańca, aby rozsądził między nimi - jest taka: "Ustyszeliśmy i jesteśmy posłuszni!" Tacy jak oni są szczęśliwi!" (Koran, 24:51)

- **Odpowiedzialność za to, co się mówi:**

„Bo na podstawie słów twoich będziesz niewinny i na podstawie słów twoich będziesz potępiony.” (Ewangelia wg Mateusza, 12:37).

„Człowiek nie wypowie ani jednego słowa, które by nie dotarło do będącego przy nim nadzorca.” (Koran, 50:18).

- **Należy słuchać proroków Boga:**

Jeśli kochasz Jezusa (pzn), nie lekceważ go i nie podążaj za Pawłem.

„Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.” (Ewangelia wg Jana, 14:15).

„Powiedz: "Słuchajcie Boga i Posłańca! A jeśli się odwrócicie... zaprawdę, Bóg nie kocha niewiernych!" (Koran, 3:32).

- **Nie grzech pierworodny:**

Czy Bóg, Stwórca rozległego wszechświata, musi urodzić się jako wcielony Syn Boży z łona Marii (pzn), aby poddać się słabości człowieka, którego stworzył, a następnie, by być torturowanym, ukrzyżowanym, pochowanym i zmartwychwstałym, by nosić ludzkie grzechy jak w mitach bogów słonecznych?

Czy grzech pierworodny jest zgodny z Bogiem, Najwyższym Stwórcą, Kochającym, Wyrozumiałym i Miłosiernym? Zgodnie z Prawem Bożym, które Jezus (pzn) miał wypełnić, i które Muhammad (pzn) potwierdził:

„(...) Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego jemu zostanie przypisana, występki zaś występne na niego spadnie.” (Księga Ezechiela, 18:20).

„Jeśli upokorzy się mój lud, nad którym zostało wezwane moje Imię, i będą błagać, i będą szukać mego oblicza, a odwrócą się od swoich złych dróg, Ja z nieba wysłucham i przebaczę im grzechy, a kraj ich ocalę.” (2 Księga Kronik, 7:14).

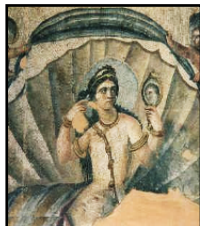
„Ten, kto idzie drogą prostą, idzie nią dla siebie samego; a ten, kto błądzi, błądzi na szkodę sobie samemu. Żadna dusza niosąca ciężar nie poniesie ciężaru innej. My nie karaliśmy nigdy, zanim nie wysłaliśmy posłańca.” (Koran, 17:15).

• **Jezus był prorokiem Boga:** „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia.” (Ewangelia wg Jana, 5:24).

Muszla była symbolem kilku bogiń, takich jak: Wenus i Afrodyta. Była powszechnie używana przez pogan jako symbol odrodzenia, zmartwychwstania, życia wiecznego i nieśmiertelności.

Symbol odrodzenia Wenus i Afrodyty.

Bogini płodności, Holandia.

Jowisz, Junona i Minerva, Niemcy.

Trzy matki Aefian, starożytne boginie germańskie, Bonn, Niemcy.

Trójca bogiń w muszli, Francja.

Symbol pogańskiej muszli na papieskim stroju i tronie.

„I powątpiewali o Nim. A Jezus rzekł do nich: «Tylko w swojej ojczyźnie i w swoim domu może być prorok lekceważony.»” (Ewangelia wg Mateusza, 13:57).

„A tłumy odpowiadały: «To jest prorok, Jezus z Nazaretu w Galilei».” (Ewangelia wg Mateusza, 21:11).

„Mesjasz, syn Marii, jest tylko posłańcem, tak jak już przed nim byli posłańcy; a jego Matka była kobietą świętą. Oni oboje przyjmowali pożywienie. Popatrz, jak wyjaśniamy im znaki! Popatrz, jak oni potem się odwracają!” (Koran, 5:75).

• Jezus odróżniał Boga i siebie:

„Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg.” (Ewangelia wg Marka, 10:18).

„(...) Ojciec większy jest ode Mnie.” (Ewangelia wg Jana, 14:28).

„Lecz o dniu owym i godzinie nikt nie wie, nawet aniołowie niebiescy, tylko sam Ojciec.” (Ewangelia wg Mateusza, 24:36).

„Ja sam z siebie nic czynić nie mogę. Tak, jak słyszę, sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy; nie szukam bowiem własnej woli, lecz woli Tego, który Mnie posłał.” (Ewangelia wg Jana, 5:30).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sluga nie jest większy od swego pana ani wysłannik od tego, który go posłał.” (Ewangelia wg Jana, 13:16).

„Nie mówiłem bowiem sam od siebie, ale Ten, który Mnie posłał, Ojciec, On Mi nakazał, co mam powiedzieć i oznajmić.” (Ewangelia wg Jana, 12:49).

„Powiedz: "Czy wśród waszych współtowarzyszy jest taki, który prowadzi prosto ku prawdzie?" Powiedz: "To Bóg prowadzi drogą prostą ku prawdzie. Czyż więc ten, kto prowadzi drogą prostą ku prawdzie, nie zasługuje bardziej na to, by postępować za nim, niż ten, który nie prowadzi drogą prostą, ale sam jest prowadzony? Cóż więc z wami? Jak sądzicie?" (Koran, 10:35).

• Syn Boży jest metaforą:

Nie tylko Jezus został nazwany „synem Bożym”. Biblia jest pełna synów Bożych.

Dawid został nawet opisany jako „jednorodzony syn Boga” (Psalm 2:7). W związku z tym, termin „syn Boga” w Biblii, jest używany jako metafora dla opisanego proroków i każdego, kto jest sprawiedliwy (patrz: rozdział 2): „(...) A chrześcijanie powiedzieli: "Mesjasz jest synem Boga." Takie są słowa wypowiedziane ich ustami. Oni naśladują słowa tych, którzy przedtem nie wierzyli. Niech zwalczy ich Bóg! Jakże oni są przewrotni!” (Koran, 9:30).

Ponadto Jezus (pzn) wyraźnie powiedział, że Bóg jest Bogiem dla niego i dla jego zwolenników.

Święty Jakub z muszlą, która jest połączona z krzyżem (po prawej), Santiago de Compostela, Hiszpania.

Muszla na oprawie Ewangelii z VI wieku, Hiszpania.

Płaszcz Marii (pzn) w kształcie muszli podczas jej koronacji w niebie.

Maria i Jezus pod muszlą.

Muszle i ryby w kościele koptyjskim, Egipt.

Chrzcielnice mają zazwyczaj kształt muszli.

„(...) Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego.” (Ewangelia wg Jana, 20:17).

„Zaprawdę, Bóg jest moim Panem i waszym Panem! Czczycie Go! To jest droga prosta!” (Koran, 19:36).

Czy Prawo Boże jest przekleństwem?

Paweł twierdził, że Prawo Boże jest przekleństwem i uznał swoją wersję chrześcijaństwa za bardziej dojrzałą niż chrześcijaństwo Jezusa!

„Dlatego pominąwszy podstawowe nauki o Chrystusie przenieśmy się do tego, co doskonałe, nie zakładając ponownie fundamentu, jaki stanowią: pokuta za uczynki martwe i [wyznanie] wiary w Boga, (...).” (List do Hebrajczyków, 6:1).

„Natomiast na tych wszystkich, którzy polegają na uczynkach Prawa, cięży przekleństwo. Napisane jest bowiem: Przeklęty każdy, kto nie wypełnia wytrwale wszystkiego, co nakazuje wykonać Księga Prawa.” (List do Galatów, 3:10).

„Z tego przekleństwa Prawa Chrystus nas wykupił - stawszy się za nas przekleństwem, bo napisane jest: Przeklęty każdy, którego powieszono na drzewie.” (List do Galatów, 3:13).

W przeciwieństwie do filozoficznego domniemania Pawła o ukrzyżowaniu i odkupieniu, zarówno Stary Testament, jak i Jezus (pzn) w Nowym Testamencie, podkreślają znaczenie przestrzegania Prawa Bożego, a ci, którzy go nie przestrzegają są uznani za przeklętych.

„«Przeklęty, kto nie trzyma się nakazów tego Prawa i nie wypełnia ich». A cały lud powie: «Amen».” (Księga Powtórzonego Prawa, 27:26).

„Nie sądzcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić.” (Ewangelia wg Mateusza, 5:17).

„A ten tłum, który nie zna Prawa, jest przeklęty.” (Ewangelia wg Jana, 7:49).

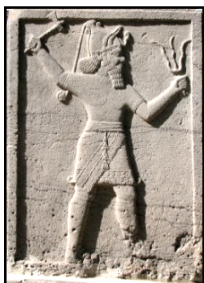
Kogo byś naśladował?

Możemy stwierdzić, że mamy dwie wersje religii chrześcijańskiej; jedna należąca do Jezusa (pzn), a druga stworzona przez Pawła. Niestety, w 325 roku na Soborze Nicejskim, Kościół zdecydował się na przyjęcie chrześcijaństwa Pawła.

Dlatego też, chociaż termin „chrześcijaństwo” ma oznaczać naśladowanie Jezusa Chrystusa (pzn), chrześcijanie są dziś rzeczywistymi **wyznawcami Pawła**.

Czy ten, kto kocha Jezusa, podążałby za Pawłem, choć **zniękształcił on oryginalne przesłanie Jezusa** i uznał Prawo Boże za przekleństwo?

Trójząb był symbolem wielu prehistorycznych trójc pogańskich. Po zatwierdzeniu Trójcy na Soborze Nicejskim w 325 roku, trójząb stał się symbolem chrześcijańskim.

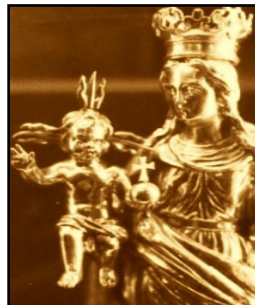

Sumeryjski bóg Hadad (z lewej) i chetycki bóg Teshub (z prawej) z trójzębami.

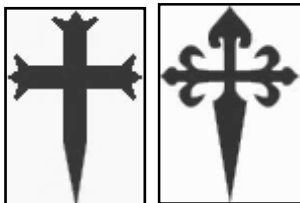
Neptun, rzymski bóg morza z trójzębem.

Hinduscy bogowie z trójzębami.

Trójząb na głowie Jezusa.

Dwie wersje krzyża Świętego Jakuba.

Krzyż z czterema trójzębami,
Katedra Świętego Pawła
w Londynie.

Czy ten, kto kocha Jezusa, podążałby za Pawłem, choć Jezus (pzn) ostrzegał swych prawdziwych naśladowców, by nie dali się zwieść fałszywym apostołom w jego imieniu?

"Baczcie, że nie są na manowce; Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem ... Nie idź z nimi" (Łk, 21: 8). „Jezus odpowiedział: «Strzeżcie się, żeby was nie zwiedziono. Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem (...).” (Ewangelia wg Łukasza, 21:8). „Oni wzięli swoich uczonych w piśmie i swoich mnichów za panów, poza Bogiem, i Mesjasza, syna Marii. (...).” (Koran, 9:31).

Wnioski:

- Jezus (pzn) był prorokiem, który głosił jedność Boga i przywiązanie do Jego Prawa (Islam).
- Termin „syn Boży” w Biblii jest metaforą określającą proroków i prawych ludzi.
- Choć Paweł nigdy nie spotkał Jezusa, twierdził, że miał bezpośrednie objawienie od niego i głosił chrześcijaństwo, które jest sprzeczne z oryginalnym przekazem głoszonym przez Jezusa (pzn).
- Jezus (pzn) przepowiedział i ostrzegł przed fałszywymi apostołami.
- W czwartym wieku po Jezusie, Ojcowie Kościoła przyjęli koncepcje Pawła i stworzyli *credo* o Trójcy.
- Podążanie za kapłanami Kościoła, którzy wypaczyli oryginalne przesłanie Boga jest jak uznanie, że mogą rywalizować z Bogiem.

„Oni wzięli swoich uczonych w piśmie i swoich mnichów za panów, poza Bogiem, i Mesjasza, syna Marii. A rozkazano im przecież czcić tylko Boga Jedyneego. Nie ma boga, jak tylko On! Jakże On bardziej godny jest chwały aniżeli to, co oni Jemu dodają jako współtowarzyszy!” (Koran, 9:31).

Bóg wysłał Muhammada (pzn), aby poprowadzić Cię z powrotem do oryginalnego przesłania Jezusa i wszystkich proroków (pzn).

„(...) Nie było to opowiadanie, które zostało zmyślane, lecz ono jest potwierdzeniem prawdziwości tego, co było przed nim, i wyjaśnieniem wszystkich rzeczy, i drogą prostą, i miłosierdziem dla ludzi, którzy wierzą.” (Koran, 12:111). „I On ulepszy wasze działania i przebaczy wam wasze grzechy. A kto słucha Boga i Jego Posłańca, ten zdobędzie w nagrodę wielkie szczęście.” (Koran, 33:71).

Jezus

Papież Franciszek

Chrześcijańscy duchowni

Pastorał przedstawiany z Jezusem i chrześcijańskimi duchownymi został przyjęty od prehistorycznych bogów i bogiń, aby przyciągnąć pogan na chrześcijaństwo.

Anu

Atena

Tutanchamon

Attis

Paweł piszący swoje „inspirowane” listy.

Paweł został opisany jako samozwańczy apostoł w kopii Ewngelii Barnaby, napisanej 1500 lat temu w języku aramejskim. Muzeum Etnograficzne, Ankara, Turcja .

10. CZY BIBLIA JEST DZIEŁEM BOGA?

Wprowadzenie:

Biblia składa się z kolekcji sześćdziesięciu sześciu oddzielnych ksiąg. Księgi te zostały wybrane przez Radę Kościoła Katolickiego w Kartaginie w 397 n.e. (prawie cztery wieki po Jezusie). Składa się z dwóch głównych części: Starego Testamentu, który jest historią wczesnych Izraelitów, i Nowego Testamentu, poświęconego naukom Jezusa.

Nowy Testament składa się z dwudziestu siedmiu ksiąg, pierwotnie napisanych w języku greckim, które opisują osobę i nauki Jezusa (pzn), jak również dzieje z pierwszego wieku chrześcijaństwa. Nowy Testament jest podzielony na cztery ewangelie kanoniczne, Dzieje Apostolskie, dwadzieścia jeden listów i Apokalipsę.

Biblia jest opisana jako natchnienie od Boga: *„Wszelkie Pismo od Boga natchnione [jest] i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości”* (2 List do Tymoteusza, 3:16). Jednak w wielu księgach Biblii - zawsze, gdy mowa o wydarzeniach więcej niż jeden raz - pojawiają się znaczne rozbieżności. Ponadto, wiele fragmentów odnoszących się do Boga jest nieuzasadnionych, sprzecznych ze zdrowym rozsądkiem i zaprzeczających Bożej Wszechmocy.

Zniechęcanie do czytania Biblii:

W trakcie pierwszego tysiąclecia swego istnienia, Kościół zniechęcał do czytania Biblii. Kościół propagował nieomylność wszystkich pism Biblii i twierdził, że Biblia powinna być przechowywana w języku łacińskim, nieprzetłumaczonym w obawie przed złą interpretacją tekstu natchnionego. Jednak sama Biblia świadczy, że jest omylna.

„Jak możecie mówić: "Jesteśmy mądrzy i mamy Prawo Pańskie?" Prawda, lecz w kłamstwo je obróciło kłamliwie pióro pisarzy.” (Księga Jeremiasza, 8:8).

Skąd te niezgodności w Biblii?

Kompozycja różnych ksiąg Starego Testamentu rozpoczęła się w czasach antycznych, a tym samym obejmowała materiały ustne przekazywane

z pokolenia na pokolenie. Z drugiej strony, spośród wielu istniejących ewangelii, Kościół wybrał tylko cztery.

Bóg jest przedstawiany jako starzec podczas aktu stworzenia Adama.

Zaskakujące jest to, że żaden z autorów czterech wybranych ewangelii nie był prawdziwym uczniem, ani nawet świadkiem Jezusa, a ich opowiadania wyrażane są ich własnymi słowami o życiu, naukach i przesłaniu Jezusa (pzn). Ponadto, zawartość Biblii była korygowana, edytowana i tłumaczona wielokrotnie, w wyniku czego pojawiły się różnice i zmiany - przypadkowe lub celowe. To, co przedstawiamy poniżej, to tylko próbka niespójności, które stanowią dowód, że Biblia, w jej obecnej formie, nie może być oryginalnym dziełem Wszechmogącego Boga.

Przykłady niedopuszczalnych rozbieżności w Biblii:

Uczłowieczanie Boga:

- Bóg mocował się z Jakubem: „A gdy widział, że go nie przemoże, uderzył go w staw biodrowy i zwichnął staw biodrowy Jakuba, gdy się z nim mocował” (*Księga Rodzaju, 32:25*). **Czy Bóg się siluje?**
- Bóg spożywał żywność z Abrahamem (*Księga Rodzaju, 18:1-8*). **Czy Bóg musi jeść?**
- Bóg zdecyduje się „zstąpić”, aby zobaczyć, co się dzieje (*Księga Rodzaju, 18:20-21*). **Czy Bóg nie wie, co się dzieje?**
- Bóg i Juda nie mogli wypędzić mieszkańców dolin, ponieważ ci mieli żelazne rydwany (*Księga Sędziów, 1:19*). **Czy żelazne rydwany mogą pokonać Boga?**
- Izraelici musieli oznaczyć swoje domy krwią po to, by Bóg wiedział, które domy ominąć (*Księga Wyjścia, 12:13*). **Czy Bóg nie wie, gdzie mieszkają Jego wierni?**

- Bóg złamał obietnicę (*Księga Liczb, 14:30*) i oszukał ludzi po to, by ich ukarać (*2 List Pawła do Tesaloniczan, 2:11-12*). **Czy Bóg łamie obietnice i zwodzi ludzi?**

- Pan próbował zabić Mojżesza (pokój niech będzie z nim) (*Księga Wyjścia, 4:24*). **Dlaczego Bóg miałby zabijać Swego proroka?**

- Bóg przechadza się aż na krańce ziemi (*1 Księga Machabejska, 3-5*).
Czy Bóg chodzi na krańce świata?

- Bóg gwizdże, żeby zwołać muchy z delty Nilu w Egipcie i pszczoły w kraju Asyrii (*Izajasz, 7:18*). **Czy Bóg gwizdże?**

Niewłaściwe zachowanie proroków:

Czy prorocy Boga tak mogliby się zachowywać?

- Gdy Lot był pijany, jego dwie córki współżyły z nim, zaszły w ciążę i urodziły mu potomstwo (*Księga Rodzaju, 19:30-38*).

- Dawid spał z żoną Uriasza i ta zaszła w ciążę (cudzołóstwo). Następnie wysłał Uriasza na wojnę, gdzie ten został zabity, a następnie poślubił jego żonę (*2 Księga Samuela, 11: 1-27*).

- Ozeasz poślubił prostytutkę, która urodziła mu syna, ponieważ Bóg polecił mu, aby to zrobić (*Księga Ozeasza, 1:2-3*).

- Balaam (*Księga Liczb, 22-24*), który nawet prorokował o przyjściu Mesjasza, „umiłował zapłatę niegodziwości” (*2 List Piotra, 2:15*).

- Mojżesz nakazał Żydom wziąć przedmioty ze srebra, złota i odzież Egipcjan (pod pozorem wypożyczenia, a tak naprawdę po to, by ukraść) przed ich wyjściem z Egiptu! (*Księga Wyjścia, 12:35-36*).

Sprzeczności ze zdrowym rozsądkiem:

- Istnieją skrzydlate istoty, które chodzą na czterech nogach (*Księga Kapłańska, 11:20-23*). (Tymczasem, ptaki i nietoperze mają dwie nogi, a owady mają sześć lub osiem). **Czym są te istoty?**

- Leczenie trądu polega na stosowaniu zakłęb i ptasiej krwi (*Księga Kapłańska, 14:49-53*). **Jeśli tak, to dlaczego pozostawał nieuleczalny?**

- Świątynia Salomona miała sześćdziesiąt łokci długości i dwadzieścia łokci szerokość (*1 Księga Królewska, 6:2, 2 Księga Kronik, 3:3*). Jednakże, do jej budowy potrzeba było aż 183.300 ludzi (*1 Księga Królewska, 5:13-16*), sto tysięcy talentów złota (*1 Księga Kronik, 22:14*) i milion talentów srebra (*1 Księga Kronik, 23:4*). Liczba nadzorców wynosiła 24.000, a do zarządzania pracami wyznaczono 6.000 urzędników i sędziów. **Czy tak mały budynek faktycznie wymagał tak wielkich kosztów i pracy?**

- Istnieje wysoka góra, z której można zobaczyć wszystkie królestwa świata (*Ewangelia wg Mateusza, 4:8*). **Czy to oznacza, że Ziemia jest płaska?**

- Ojciec może sprzedać córkę w niewolę w celu spłaty długu (*Księga Wyjścia, 21:7-11*). **Czy Bóg stworzył kobietę jako walutę wymienną?**

Czy można sobie wyobrazić, że Bóg walczył z Dawidem (pzn)?

Sprzeczności z miłością:

- Za zgodą Pana, Jozue zabił wszystkich mężczyzn, kobiety i dzieci w następujących miastach: Jerycho (*Księga Jozuego, 6:21-27*), Aj (*Jozue, 8:22-26*), Gibeon (*Jozue, 10:10-12*), Makkeda (*Jozue, 10:28*), Libna (*Jozue, 10:29*), Lakisz (*Jozue, 10:31-33*), Eglon (*Jozue, 10:34-35*), Hebron (*Jozue, 10:36-37*) i Debir (*Jozue, 10:38-39*). „*W ten sposób Jozue podbił cały kraj: wzgórza i Negeb, Szefelę, i stoki górskie i wszystkich ich królów. Nie pozostawił nikogo przy życiu i obłożył klątwą wszystko, co żyło, jak rozkazał Pan, Bóg Izraela.*” (*Księga Jozuego, 10:40*). **Czy Bóg zaaprobowałby ludobójstwo?**

„*Dlatego teraz idź, pobijesz Amaleka i obłożysz klątwą wszystko, co jest jego własnością; nie lituj się nad nim, lecz zabijaj tak mężczyzn, jak i kobiety, młodzież i dzieci, woły i owce, wielbłądy i osły. (...) Saul pobił Amalekitów od Chawila³ w stronę Szur, leżącego naprzeciw Egiptu. Pochwycił też żywcem Agaga, króla Amalekitów, i obłożył klątwą cały lud, [wytępiwszy go] ostrzem miecza.* (1 *Księga Samuela, 15:3, 7-8*). **Czy Miłosiwy Bóg pozwoliłby na to?**

- „*Samaria odpokutuje za bunt przeciw Bogu swojemu: poginą od miecza, dzieci ich będą zmiażdżone, a niewiasty ciężarne rozprute.*” (*Księga Ozeasza, 14:1*). **Czy można Bogu przypisywać takie okropieństwa?**

Przykłady niezgodności ze Starego Testamentu:

- Ptaki zostały stworzone przed człowiekiem (*Księga Rodzaju, 1:20-21, 26-27*). Człowiek został stworzony przed ptakami (*Księga Rodzaju, 2:7-19*). **Co było pierwsze?**

- Zwierzęta zostały stworzone przed człowiekiem (*Księga Rodzaju, 1:24-27*). Człowiek został stworzony przed zwierzętami (*Księga Rodzaju, 2:7-19*).

Co było pierwsze?

- Achazjasz miał czterdzieści dwa lata, gdy zaczął panować po śmierci ojca, który zmarł w wieku czterdziestu lat (*2 Księga Kronik, 21:20, 22:1-2*). Oznacza to, że Achazjasz był dwa lata starszy od ojca. Niektóre tłumaczenia mówią o dwudziestu latach, aby skorygować tę różnicę, ale w języku hebrajskim jest jasne, że Achazjasz miał 42 lata. **Ile lat miał więc Achazjasz?**

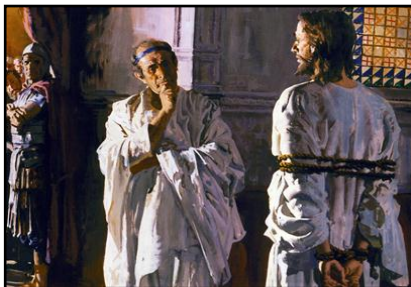
- Liczba izraelskich mężczyzn w wieku poborowym, którzy uczestniczyli w Eksodusie, prócz dzieci, wynosiła około 600.000 (*Księga Wyjścia, 12:37, Księga Liczb, 1:45-46*). Wszystkie dzieci Izraela, w tym dzieci, to w sumie tylko 7.000 w jednej z następnych ksiąg (*1 Księga Królewska, 20:15*). **Skąd tak „mało znaczące” różnice?**

- Arpachszad był ojcem Szelacha (*Księga Rodzaju, 11:12*). Kainam był ojcem Szelacha (*Ewangelia wg Łukasza, 3:35-36*). **Kto był ojcem Szelacha?**

- Czy Jetra był teściem Mojżesza (*Księga Wyjścia, 3:1*), czy też był nim Chobab (*Księga Liczb, 10:29; Księga Sędziów, 4:11*)? **Kto był teściem Mojżesza?**

- Czy plaga zabiła 24.000 (*Księga Liczb, 25:9*) czy 23.000 (*1 List Pawła do Koryntian, 10:8*)? **Ile osób zmarło?**

- Nikt z wyjątkiem Jezusa nie wstąpił do nieba (*Ewangelia wg Jana, 3:13*). Jednakże, Eliasz wstąpił do nieba (*2 Księga Królewska, 2:11*), człowiek znany Pawłowi został uniesiony do nieba (*2 List Pawła do Koryntian, 12:2-4*), i Henoch został zabrany do nieba (*List do Hebrajczyków, 11:5*). **Który werset jest prawdziwy?**

W czasie rozprawy przed Piłatem, Jezus odpowiedział na wszystkie zarzuty (Ewangelia wg Jana, 18: 33-37), czy na żadne (Ewangelia wg Mateusza, 27: 11-14)?

Przykłady nieścistości w ewangeliach:

- Rodowód Jezusa wywodzi się przez Salomona, syna Dawida (*Ewangelia wg Mateusza, 1:6-7*). Rodowód Jezusa wywodzi się przez Natana, syna Dawida (*Ewangelia wg Łukasza, 3:23-31*). **Który rodowód jest prawdziwy?**

- Było dwadzieścia osiem pokoleń od Dawida do Jezusa (*Ewangelia wg Mateusza, 1:17*). Były ich czterdzieści trzy (*Ewangelia wg Łukasza, 3:23-38*).

Ile było pokoleń?

- Jakub był ojcem Józefa (*Ewangelia wg Mateusza, 1:16*). Heli był ojcem Józefa (*Ewangelia wg Łukasza, 3:23*). **Kto był ojcem Józefa?**

- “(...) i nadadzą mu imię Immanuel, co się wyklada: Bóg z nami” (*Ewangelia wg Mateusza, 1:23*). Nadano mu imię Jezus (*Ewangelia wg Mateusza, 1:25*). **Jakie nadano mu imię?**

- Po urodzeniu Jezusa, Józef i Maria uciekli do Egiptu w obawie przed Herodem, który chciał zabić Jezusa (*Ewangelia wg Mateusza, 2:13-15*). Nie uciekli do Egiptu - zatrzymali się na obszarze Jerozolimy, a następnie powrócili do Nazaretu (brak wzmianki o rzezi niemowląt) (*Ewangelia wg Łukasza, 2:22-40*). **Która historia jest prawdziwa?**

- Jan Chrzciciel rozpoznał prawdziwą tożsamość Jezusa (Mesjasza) przed chrztem (*Ewangelia wg Mateusza, 3:11-14, Ewangelia wg Jana, 1:29-34*). Po chrzcie, pytał przez swoich uczniów, czy Jezus jest Mesjaszem (*Ewangelia wg Mateusza, 11:2-3*). **Czy Jan miał wątpliwości?**

- Bezpośrednio po swoim chrzcie, Jezus spędził czterdzieści dni i nocy na pustyni, gdzie opierał się pokusom szatana (*Mateusz, 4:1-11, Marek, 1:12-13*). Kilka dni po chrzcie, Jezus był na weselu w Kanie Galilejskiej (*Jan, 2:1-11*). **Jezus był w dwóch miejscach równocześnie?**

- Imiona dwunastu uczniów Jezusa są różne u *Mateusza (10:2), Marka (3:16-19), Łukasza (6:13-16)* oraz w *Dziejach Apostolskich (1:13-26)*. **Jak brzmią ich imiona?**

- Piotr miał być apostołem Żydów i nie zbliżać się do pogan (*Mateusz, 10:2-6*). Piotr był apostołem pogan (*Dzieje Apostolskie, 15:7*). **Do kogo został posłany Piotr?**

Przykłady sprzeczności dotyczących ukrzyżowania:

- Czy Judasz zawarł pakt z arcykapłanami przed wieczerzą (*Mateusz, 26:14-25, Marek, 14:10-11, Łukasz, 22:3-23*), czy po (*Jan, 13:21-30*)? **Kiedy Judasz zawarł pakt?**

- Uczniowie zasnęli trzy razy (*Mateusz, 26:40-45, Marek, 14:37-41*), czy tylko raz (*Łukasz, 22:45*)? **Ile razy uczniowie zasnęli?**

- Po aresztowaniu, Jezus najpierw został zabrany do arcykapłana Kajfasza (*Mateusz, 26:57, Marek, 14:53, Łukasz, 22:54*), czy najpierw został zabrany do Annasza, teścia Kajfasza, a następnie do Kajfasza (*Jan, 18:13-24*)?

Do kogo został zabrany najpierw Jezus?

- Wstępna rozprawa odbyła się w noc Paschy, a Jezus został zabrany do Piłata rankiem (*Mateusz, 26:18-20, 57-68, 27:1-2, Marek, 14:16-18, 53-72, 15:1*). Miało to miejsce na dzień przed Paschą czyli w dzień Przygotowania Paschy (*Jan, 18:28, 19:14*). **Kiedy odbyła się rozprawa?**

- Jezus był sądzony przez całą radę (arcykapłanów i cały Sanhedryn) (*Mateusz, 26:59-66, Marek, 14:55-64*). Nie było sądu, a jedynie dochodzenie przed Sanhedrynem (*Łukasz, 22:66-71*). Nie było rozprawy przed Sanhedrynem tylko prywatne przesłuchanie przed Annaszem, a potem - przed Kajfaszem (*Jan, 18:13-24*). **Był sąd, dochodzenie czy prywatne przesłuchanie?**

- Judasz rzucił srebrniki w świątyni (*Mateusz, 27:5*). Za srebrne monety Judasz kupił pole (*Dzieje Apostolskie, 1:18*). **Wyrzucił czy wydał?**

- Szymon Cyrenejczyk niósł krzyż Jezusa (*Mateusz, 27:32, Marek, 15:21, Łukasz, 23:26*). Jezus sam niósł swój krzyż (*Jana, 19:17*). **Kto niósł krzyż?**

- Była godzina trzecia (tj. nasza godzina dziewiąta rano lub między dziewiątą i południem), gdy Jezus został ukrzyżowany (*Marek, 15:25*). Było już po szóstej godzinie (około naszego południa), gdy Jezus był jeszcze przed Piłatem i nie został jeszcze skazany (*Jan, 19:14-15*). **Kiedy Jezus został ukrzyżowany?**

- Ci, którzy zostali ukrzyżowani z Jezusem, szydzili z niego (*Mateusz, 27:44*). Tylko jeden wyśmiewał się z niego i został skarcony przez drugiego (*Łukasz, 23:39-42*). **Kto szydził z Jezusa?**

- Jezusowi podano do picia ocet (*Mateusz, 27:48, Łukasz, 23:36, Jan, 19:29*). Zaoferowano mu wino i mirrę, i skosztował je (*Marek, 15:23*). Skosztował octu (*Jana, 19:29-30*). **Co pił Jezus?**

- Pierwszymi, które odwiedziły grób były Maria Magdalena i druga Maria (dwie Marie) (*Mateusz, 28:1*); dwie Marie oraz Salome (trzy kobiety) (*Marek, 16:1*); Maria Magdalena, Joanna, Maria, matka Jakuba, i inne kobiety (przynajmniej pięć) (*Łukasz, 23:55-24:1, 24:10*); sama Maria Magdalena (jedna osoba) (*Jan, 20:1*). **Kto odwiedził grób?**

- W swoim pierwszym objawieniu, Jezus pozwolił, by Maria Magdalena i druga Maria dotknęły jego stóp (*Mateusz, 28:9*). Jezus zabronił Marii dotykać go (*Jan, 20:17*). **Czy ktoś dotykał Jezusa?**

- Był świt, kiedy przybyły do grobu (*Mateusz, 28:1*). Było to po wschodzie słońca (*Marek, 16:2*). Było wcześniej rano (*Łukasz, 24:1*). **Kiedy**

przybyły do grobu?

- Kobiety weszły do grobu (*Marek, 16:5, Łukasz, 24:3*). Maria nie weszła do grobu (*Jan, 20:1-2, 11*). **Ktoś wszedł do grobu?**

- Kamień był jeszcze na swoim miejscu, gdy przybyły do grobu (*Mateusz, 28:1-2*). Kamień był już przeniesiony (lub odsunięty) (*Marek, 16:4, Łukasz, 24:2, Jan, 20:1*). **Co się stało z kamieniem?**

- Po zmartwychwstaniu, Jezus ukazał się po raz pierwszy w grobie (*Jan, 20:13-14*). Pierwsze ukazanie się miało miejsce w pobliżu Emaus (siedem mil od Jerozolimy) (*Łukasz, 24:13-15*). **Gdzie miało miejsce pierwsze ukazanie się Jezusa?**

- Kolejność ukazywania się po zmartwychwstaniu była następująca: Maria Magdalena i druga Maria, jedenastu uczniów (*Mateusz, 28:1-18*). Maria Magdalena, potem dwóch uczniów, potem jedenastu (*Marek, 16:9-14*). Dwóch uczniów, następnie Szymon (Piotr), następnie jedenastu (*Łukasz, 24:15-36*). Maria Magdalena, następnie uczniowie bez Tomasza, następnie uczniowie z Tomaszem i ponownie uczniowie (*Jan, 20:14-21:1*). **Jaka była kolejność?**

- Wniebowstąpienie miało miejsce po wieczerzy w okolicach Betanii (*Łukasz, 24:50-51*). Miało miejsce po czterdziestu dniach na Górze Oliwnej (*Dzieje Apostolskie, 1:3-12*). Nie wspomina się nic na temat wniebowstąpienia (*Mateusz, 28:16-20*). **Co się naprawdę wydarzyło?**

Kto był u grobu: sama Maria Magdalena (Ewangelia wg Jana, 20:1), czy w towarzystwie innych (Mateusz, 28:1; Marek, 16:1; Łukasz, 23:55-24:1, 24:10)?

Jest oczywiste, że istnieją liczne i wyraźne sprzeczności w stosunku do historii ukrzyżowania. Bóg z pewnością nie zaprzecza samemu sobie, co stanowi wyraźny dowód na to, że cała historia o ukrzyżowaniu została

stworzona przez ludzi! „(...) w kłamstwo je obróciło kłamlliwe pióro pisarzy.” (Księga Jeremiasza, 8:8).

„(...) oni nie mają o tym żadnej wiedzy, idą tylko za przypuszczeniem; oni Go nie zabili z pewnością. Przeciwnie! Wyniósł Go Bóg do Siebie! Bóg jest potężny, mądry!” (Koran, 4:157-158).

Brakujące teksty Biblii:

Istnieje co najmniej 31 tekstów, o których Biblia wspomina, ale ich nie zawiera, czyli że ich brakuje. **Jak to się mogło zdarzyć w natchnionej Księdze Boga?**

W poniższej tabeli przedstawiono pięć przykładów:

Niektóre z brakujących tekstów:	Cytowany w:
Dzieje Natana Proroka	<i>1 Ks. Kronik, 29:29</i>
Widzenie „Widzącego” Jeddo	<i>2 Ks. Kronik, 9:29</i>
Księga Kronik	<i>Ks. Nehemiasza, 12:23</i>
Kroniki Królów Medów i Persów	<i>Ks. Estery, 10:2</i>
Księga Samuela	<i>1 Ks. Samuela, 10:25</i>

Wnioski:

➤ Biblia została zatwierdzona przez Radę w Kartaginie w 397 lat po Jezusie. Włączono do niej ksiągi Starego Testamentu, oparte na prehistorycznych tekstach, i ksiągi Nowego Testamentu, napisane przez autorów, którzy nie byli ani świadkami, ani uczniami Jezusa (pzn).

➤ W dzisiejszej Biblii znajdujemy mieszankę prawdziwych słów Bożych i zredagowanych tłumaczeń, zmienionych w sposób przypadkowy lub celowy, które to zmiany doprowadziły do wielu sprzeczności. Poza tym, w Biblii brakuje pewnych tekstów.

➤ Niezgodności w Biblii są sprzeczne ze zdrowym rozsądkiem i Wszechmocą Boga.

➤ Wszystkie wydarzenia dotyczące ukrzyżowania i zmartwychwstania są szczególnie pełne rozbieżności.

„Czyż oni nie zastanawiają się nad Koranem? Przecież gdyby on pochodził od kogoś innego niż od Boga, z pewnością znaleźliby w nim liczne sprzeczności.” (Koran, 4:82).

Czy wniebowstąpienie Jezusa miało miejsce po wieczerzy w Betanii [po lewej] (Ewangelia wg Łukasza, 24:50-51), czy po 40 dniach na Górze Oliwnej [po prawej] (Dzieje Apostolskie, 1: 9-12)?

Grób skalny z okrągłym głazem (z lewej) i grób skalny w ogrodzie (po prawej).

Obie lokalizacje miały być miejscem grobu Jezusa (pzn). Jednakże dowody naukowe wskazują, że nie są! Czy to nie dziwne, że nie ma historycznych zapisów miejsca pochówku Jezusa Chrystusa?

11. KULT SŁOŃCA CZY ADORACJA BOGA?

Tak, jak zademonstrowaliśmy w poprzednich rozdziałach, w różnych kulturach istniało wiele słonecznych bóstw, które miały podobne cechy do tych, jakie Kościół przypisuje dziś Jezusowi (pzn). Ponadto, wiele z prehistorycznych mitów, religijnych trendów, wierzeń i praktyk kultu słońca jest niezaprzeczalnie podobnych do dzisiejszego chrześcijaństwa.

Czy te spójne podobieństwa są przypadkowe? Zdecydowanie nie, ponieważ Kościół celowo stworzył te podobieństwa przez połączenie oryginalnego monoteistycznego orędzia Jezusa (pzn) z aspektami politeistycznych religii kultu słońca, aby utworzyć nową mieszankę chrześcijaństwa, która mogłaby przyciągnąć nowych wyznawców.

Ponadto, jak wspomniano wcześniej, aby promować stabilność imperium, Konstantyn, cesarz rzymski, planował zjednoczyć pogan i chrześcijan. Twierdził, że przeszedł na chrześcijaństwo i z pomocą Kościoła wprowadził zniekształcone chrześcijaństwo w swoim imperium.

W tym rozdziale będziemy krótko podsumowywać niektóre aspekty dzisiejszego chrześcijaństwa i tego, jak uległo wpływom religii solarnych. Niektóre szczegóły zostały opisane w poprzednich rozdziałach.

Niektóre aspekty wpływu religii solarnych:

1. Modlitwa w kierunku wschodnim:

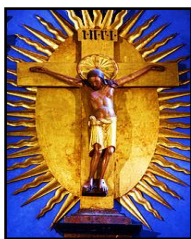
Pierwsi chrześcijanie w swoich modlitwach zwracali się, podobnie jak Żydzi, w kierunku Jerozolimy. Jednak po wypaczeniu chrześcijaństwa, przynajmniej w zakresie kultu publicznego, chrześcijanie zaczęli się modlić w kierunku wschodnim. Było to uzasadnione przez Kościół cytatami z Biblii, takimi jak:

„A chwala Pańska weszła do świątyni przez bramę, która skierowana była ku wschodowi.” (Księga Ezechiela, 43:4).

„Albowiem jak błyskawica zabłyśnie na wschodzie, a świeci aż na zachodzie, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego.” (Ewangelia wg Mateusza, 24:27).

Jednak pomimo powyższych wersetów, Jezus (pzn) i pierwsi chrześcijanie modlili się w kierunku Jerozolimy, a nie - na wschód. Zwrócenie się na wschód w modlitwach publicznych było przejęte z kultem słońca. Modlenie się w stronę słońca jest zakazane w Biblii.

„Zaprowadził mnie także do wewnętrznego dziedzińca świątyni Pańskiej i oto u wejścia do świątyni Pańskiej, pomiędzy przedsionkiem a ołtarzem, znajdowało się około dwudziestu pięciu mężów, obróconych tyłem do świątyni Pańskiej, z twarzami skierowanymi ku wschodowi: zwrócenie na wschód oddawali pokłon słońcu.” (Księga Ezechiela, 8:16).

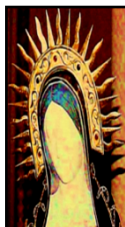
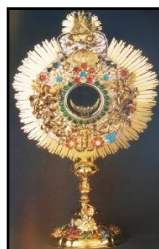
Ukrzyżowany Jezus ze słonecznym dyskiem w tle.

Duch Święty jako gołąbica na tle promieni słonecznych.

Półksiężyc (Semiramis) nad asyryjskim bogiem słońca (Nemrod) (po lewej) i półksiężyc wewnątrz katolickiej monstrancji (po prawej).

Słoneczne promienie wokół głowy Marii i Jezusa.

Faraon Echnaton modlący się do słońca.

Papież, ubrany w czapkę boga słońca Dagona, odprawia mszę w niedzielę wielkanocną o wschodzie słońca.

Mozaika przedstawiająca Jezusa na wozie słonecznym (z lewej) w Grotach Watykańskich pod Bazyliką Świętego Piotra. Zwróć uwagę na podobieństwa między Jezusem i bogiem słonecznym Heliosem przedstawionym po prawej stronie.

Papież Leon Wielki (z lewej) i mnich - ich ogolone włosy to tonsura w kształcie dysku słonecznego. Praktyka ta została porzucona przez papieży w 1972 roku.

2. Środa Popielcowa i Wielki Post:

Gdy Tammuz został zabity przez dziką świnię, jego matka Semiramis opłakiwała go przez czterdzieści dni (jeden dzień za każdy rok jego życia), aż do jego rzekomego zmartwychwstania. Jej okres żałoby został zastąpiony w chrześcijaństwie przez czterdziestodniowy post przed Wielkanocą. Wielki Post rozpoczyna się od tego, co nazywa się „Środą Popielcową”, kiedy to krzyż boga słońca Tammuz jest zaznaczany przez księży na czołach chrześcijan. Ponadto, mięso świni (szynka), zwierzęcia, które zabiło Tammuz, jest spożywane na Wielkanoc! Jezus (pzn) nigdy nie dotknął świni ani jej nie jadł, bo zgodnie z Prawem Boga w Biblii, które Jezus miał wypełnić, mięso wieprzowe jest nieczyste i zabronione (*Księga Powtórzonego Prawa, 14:8*).

3. Niedziela zamiast szabat:

Przestrzeżenie niedzieli przez chrześcijan, czyli „święty dzień słońca” narodziło się w Rzymie na początku drugiego wieku, a nie - w czasach Jezusa (PBUH) lub wczesnych chrześcijan. Wpływ kultu słonecznego i zamiar przyciągania pogan do innowacyjnego chrześcijaństwa to wiarygodne wyjaśnienie dla wyboru niedzieli jako dnia świętego.

4. Data narodzin Jezusa:

Data 25 grudnia to nie jest faktyczna data narodzin Jezusa (pzn). Data ta została wybrana przez Kościół, by pokrywać się z datą ważną dla zwolenników kultu słońca (bardziej szczegółowe informacje znajdują się w rozdziale 8).

5. Tarcze słoneczne:

Bóg-słońce Mitra i inni bogowie słoneczni są zwykle przedstawiani z dyskiem słonecznym wokół głowy. Ta tarcza słoneczna (aureola) w dzisiejszym chrześcijaństwie jest zwykle związana z Marią, Chrystusem i świętymi chrześcijańskimi.

6. Śmierć, pogrzeb i zmartwychwstanie Jezusa:

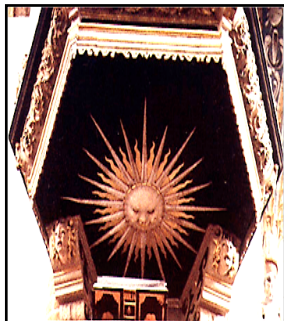
Opowieść o śmierci, pogrzebie i zmartwychwstaniu Jezusa (pzn), po trzech dniach, na wiosnę, jest podobna do opowieści o bogach słonecznych (więcej szczegółów można znaleźć w rozdziałach 5 i 7).

7. Przedstawianie Jezusa (pzn) podobnego do bogów solarnych:

Aby stał się bardziej atrakcyjnym dla pogan, Jezus (pzn) był przedstawiany przez Kościół w każdy możliwy sposób jako substytut wcielonych synów słonecznych pogańskich bóstw, jak wykazano na zdjęciach w różnych rozdziałach tej książki.

8. Przyjęcie symboliki bóstw solarnych:

Liczne symbole pogańskich religii słonecznych, takie jak: krzyż, ryba, muszla, mitra, półksiężyc Królowej Nieba, tarcza słoneczna, pastorał, szyszka, trójzęb, itp., zostały przejęte przez chrześcijaństwo. Jezus (pzn) nie propagował tych symboli.

Grecki bóg Apollo w świątyni Apolla (z lewej) i podobne wizerunki znalezione w kościołach w Rzymie (po środku) i Skandynawii (po prawej).

Podniesienie hostii w kształcie słońca w czasie katolickiej mszy.

Słońce w cerkwi.

Figura w katedrze Świętego Piotra z dyskiem słonecznym.

Dysk słoneczny na głowie boga słońca Ra (po lewej), Sol Invictus na monecie Konstantyna (w środku) i Krysna (z prawej).

Wierni w Kościele katolickim znaczeni są znakiem krzyża w Środę Popielcową, co wywodzi się z kultu Semiramis.

9. Personalizacja Boga:

Bóg, Stwórca Wszechświata, jest przedstawiany przez Biblię jako starzec w niebie, (patrz, np. *Apokalipsa, 1:14-16*). Choć pogańscy bogowie byli przedstawiani jako starcy, i choć było to do zaakceptowania dla naiwnych pogan i wczesnych chrześcijan, nie pasowałoby z logiką racjonalnych ludzi żyjących w XXI wieku. Proszę przeczytać więcej wersetów biblijne na ten temat w rozdziale 11. Następujące wersety opisują Boga w Koranie:

„*Nie dosięgają Go spojrzenia, lecz On dosięga spojrzenia. On jest Przenikliwy, Świadomy!*” (*Koran, 6:103*).

„*Mów: "On - Bóg Jeden, Bóg Wiekuisty! Nie zrodził i nie został zrodzony! Nikt Jemu nie jest równy!"*” (*Koran, 112: 1-4*).

Implikacje „kompromisu” Kościoła:

• **Poważne sprzeczności:** Praktyki przyjęte przez Kościół jako kompromis z poganami stworzył kilka dziwnych sprzeczności między tym, co Biblia mówi, a tym, co Kościół robi. Na przykład, chociaż obrazy, obeliski, kolumny i figurki są powszechnie spotykane w Watykanie i różnych Kościołach na całym świecie, Biblia ich zabrania.

„*Przeciwnie, zburzcie ich ołtarze, potłuczcie ich pomniki, i wytnijcie ich święte drzewa. Gdyż nie będziesz się kłaniał innemu bogu. Albowiem Pan, którego imię jest „Zazdrosny”, jest Bogiem zazdrosnym.*” (*Księga Wyjścia, Druga Księga Mojżeszowa, 34:13-14*).

„*Nie będziecie czynili sobie bałwanów ani stawiali sobie podobizny rzeźbionej, ani kamiennych pomników, ani też umieszczali kamiennych obrazów w ziemi waszej, by im się kłaniać; gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.*” (*Księga Kapłańska, Trzecia Księga Mojżeszowa, 26:1*).

„*Spustoszę wasze wzgórza i rozwalę wasze obeliski, i rzucę wasze trupy na rozwaliska waszych bałwanów, i obrzodzi was sobie moja dusza.*” (*Księga Kapłańska, Trzecia Księga Mojżeszowa, 26:30*).

Paradoksalnie, Plac Świętego Piotra w Watykanie został zaprojektowany jak plac pogański, na którym znajdziemy koło słoneczne boga o imieniu Szamasz, obelisk pogańskich Egipcjan, i kształt klucza, który jest symbolem Semiramis (bogini płodności). Również w Watykanie, w Bazylice Świętego Piotra, istnieje mozaika, na której Jezus (pzn) przedstawiony jest jako bóg słońca Helios (rozdział 2), a także fontanna w kształcie szyszki, która reprezentuje siłę regeneracji Tammuza (rozdział 9).

• **Wprowadzenie praktyk bałwochwalstwa:** Wiele bałwochwalczych rytuałów i praktyk zostało wprowadzonych do chrześcijaństwa, na przykład tych towarzyszących Bożemu Narodzeniu i Wielkanocy, czy też kłanianie się i całowanie krzyża Tammuza i posągu Marii.

„Nie będziecie sobie czynili bożków, nie będziecie sobie stawiali posągów ani stel. Nie będziecie umieszczać w waszym kraju kamieni rzeźbionych, aby im oddawać pokłon, bo Ja jestem Pan, Bóg wasz.” (Księga Kapłańska, 26:1).

Słoneczne koło boga Szamasza.

Papież Franciszek ze „słoneczną” monstrancją.

Eucharystia ze „słoneczną” monstrancją.

Plac Świętego Piotra (po lewej) w formie symbolu boga słońca, Szamasza - tak, jak na kamiennym ołtarzu w świątyni Baala (na dole po prawej). Plac ma kształt klucza, symbolu Ishtar (bogini płodności), a w jego centrum znajduje się pogański obelisk egipski (górne zdjęcie po prawej). Obelisk był wykorzystywany w kulcie słońca jako symbol falliczny. Dlatego wzniesiono obelisk dla Semiramis w Babilonie do reprezentowania fallusa boga słońca Baala lub Nemroda.

„Spustoszę wasze wzgórza i rozwalę wasze obeliski, i rzucę wasze trupy na rozwaliska waszych bałwanów, i obrzydzi was sobie moja dusza.” (Trzecia Księga Mojżeszowa, Księga Kaptńska, 26:30).

- **Utrata wpływu chrześcijaństwa na życie:** Zgodnie z chrześcijaństwem Pawła, Jezus (pzn) ocalił chrześcijan przez swoją krew, i zbawienie opiera się na „wierze”, a nie – na „uczynkach zakonu” (uczynkach prawa). Dlatego, nie ma potrzeby poddania się Prawu Bożemu, a co za tym idzie, Prawo Boga traci swój wpływ na życie chrześcijan.
- **Wczesne zniechęcanie do czytania Biblii:** Z obawy przed odkryciem różnic w Biblii (patrz: rozdział 10) oraz ze względu na wprowadzone liczne praktyki pogańskie, które są sprzeczne z deklarowaną nieomylnością Biblii, Kościół zniechęcał do jej czytania przez wiele wieków, zachowując ją w języku łacińskim, gdy tymczasem oryginalne skrypty były napisane po hebrajsku, aramejsku i grecku, a łacina była już tylko tłumaczeniem.

Wnioski:

- Aby przyciągnąć pogan do chrześcijaństwa, Kościół dostosował niektóre z ich rytuałów i praktyk. To może tłumaczyć obecność tak wielu wspólnych cech z tymi religiami.

- Dlatego chrześcijanie zostali wprowadzeni w błąd i nie są świadomi tego, że:

- ♦ Choć kochają i wierzą w Boga, przypisują mu towarzyszy w postaci Jezusa (pzn) i Ducha Świętego.
- ♦ Choć kochają i wierzą w Boga, praktykują wiele rytuałów czcicieli słońca.
- ♦ Choć kochają Jezusa (pzn), podążają za chrześcijaństwem Pawła.
- ♦ Choć kochają Jezusa (pzn), odrzucili prawa, które zostały nadane do ich spełnienia.
- ♦ Choć kochają Marię (pzn), modlą się i kłaniają przed jej figurą tak, jak poganie robili to dla swoich bogiń.

- Ponieważ Bóg nas kocha i chce poprowadzić nas do Niego, ukazuje nam przyczyny odchyień od Swojego przesłania i wskazuje nam to, co najważniejsze, aby przywrócić pierwotną religię.

„Powiedz: O ludu Księgi! Nie przekraczajcie granic waszej religii odsuwając się od prawdy; i nie postępujcie za namiętnościami ludzi, którzy już wcześniej zablądzi i którzy sprowadzili na manowce wielu, i którzy odeszli daleko z równej drogi!” (Koran, 5:77).

„Powiedz: „O ludu Księgi! Dochodźcie do słowa jednakowego dla was i dla nas: abyśmy nie czcili nikogo innego, jak tylko Boga, abyśmy nie dodawali Jemu niczego za współtowarzyszy i aby jedni z nas nie brali sobie innych jako panów, poza Bogiem.” A jeśli oni się odwrócą, to powiedzcie: Bądźcie świadkami, że my jesteśmy całkowicie poddani!” (Koran, 3:64).

Jezus (po lewej) jest przedstawiony w dysku słonecznym po środku zodiaku jak bóg słoneczny Mitra (po środku i po prawej).

Biblijny Bóg

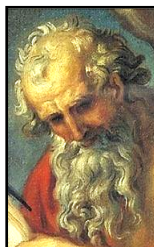
Neptun

Zeus

Odyn

Saturn

„Głowa Jego i włosy - białe jak biała wełna, jak śnieg, a oczy Jego jak płomień ognia. (...)” (Apokalipsa, 1:14-16). Bóg jest przedstawiony w Biblii jako stary człowiek, jak starożytni bogowie pogańscy. Myślisz, że Bóg, Stwórca Wszechświata tak wygląda?

Jezus w czasie chrztu był przedstawiany jako młodzieniec bez brody (po lewej i po środku). Jednak na późniejszych wizerunkach wygląda jak starszy, brodaty, pogański bóg (po prawej).

12. MUHAMMAD W BIBLIII

W Biblii istnieje kilka proroctw dotyczących pojawienia się proroka Muhammada (pokój niech będzie z nim) jako posłanica Boga. Istnieją proroctwa przekazane Abrahamowi (pzn) i proroctwa przepowiedziane zarówno przez Mojżesza (pzn), jak i Jezusa (pzn), mówiące o tym, że Muhammad (pzn) przyjdzie po nich.

OBIETNICA DANA ABRAHAMOWI:

Zgodnie z Biblią, Abraham poślubił Sarę, która jednak nie mogła mieć dzieci. Dlatego dała mu Hagar za drugą żonę i Abraham miał z nią swego pierwszego syna, Ismaela (pokój niech będzie z nimi). Jednak czternaście lat

później, Abraham miał kolejne dziecko, Izaaka (pokój niech będzie z nim), z Sarą.

W Starym Testamencie Bóg obiecał Abrahamowi, że ten stanie się ojcem wielu narodów: „*Co do mnie, oto moje przymierze z tobą: ty będziesz ojcem mnóstwa narodów.*” (*Księga Rodzaju, 17:4*).

„*Również z syna sługi [tj. Ismaela] uczynię wielki naród, będzie wielkie twoje potomstwo.*” (*Księga Rodzaju, 21:13*).

„*Wstań, [Hagar] zbudź chłopca [Ismaela], bo uczynię go wielkim narodem.*” (*Księga Rodzaju, 21:18*).

Nie ulega wątpliwości, że wielkość obiecana przez Boga opiera się na wierze i przywództwie religijnym. Podobne obietnice zostały dane Izaakowi (*Księga Rodzaju, np.: 17:2, 21:12*) i zostały również spełnione poprzez pojawienie się proroków Izraela, w tym Jakuba, Józefa, Dawida, Mojżesza i Jezusa (pokój niech będzie z nimi). Ponieważ Bóg nie zapomina i nie łamie przymierzy, znaczy to, że obietnica dana Ismaelowi zostanie spełniona lub już się spełniła.

Muhammad (pzn) był potomkiem Ismaela. Muzułmanie, którzy stanowią jedną piątą ludności świata, wierzą w jego prorocтво i duchowe przywództwo. W związku z tym, nie jest trudno stwierdzić, że obietnica dana przez Boga Abrahamowi, że Ismael stanie się wielkim narodem, została spełniona poprzez wysłanie Muhammada (pzn) jako proroka i posłańca Boga do ludzkości.

ŚWIATŁO Z PARANU:

„*Pan przyszedł z Synaju i zaświecił im z Seiru. Zajaśniał z góry Paran i nadszedł z Meribat przy Kadesz, Po prawicy jego płonący ogień.*” (*Księga Powtórzonego Prawa, 33:2*).

„*Pan przyszedł z Synaju*” odnosi się do Jego objawienia Mojżeszowi (pokój niech będzie z nim). „*I zaświecił im z Seiru*” odnosi się do Jego przesłania Nazareńczykowi (Jezusowi). I słowa: „*Zajaśniał z góry Paran*” - kogo dotyczą? Czy Izraelici (w tym Jezus, pokój niech będzie z nim) mieli coś wspólnego z Paranem? Odpowiedź brzmi: NIE!

Według Biblii, Hagar i jej syn Ismael mieszkali na pustyni Paran (*Księga Rodzaju, 21:21*). Potomkiem Ismaela był Kedar, a od niego wywodzą się Arabowie, którzy do dziś zamieszkują Paran. Muhammad, potomek Ismaela i Kedara, jest jedynym prorokiem, który pojawił się na pustyni Paran.

Muhammad (pzn) musiał uciekać wraz z jego towarzyszami z Mekki, ale powrócił do niej na czele rzeszy dziesięciu tysięcy wiernych i powierzył się Prawu Bożemu. Właśnie te historyczne wydarzenia pasują do prorocтва.

LUDZIE KEDARA:

„Niech się odezwie pustynia i ci, którzy nią ciągną, osiedla, gdzie mieszkają Kedareńczycy; niech się głośno weselą mieszkańcy skalistych gór, niech radośnie wołają ze szczytów górskich! (...) wyrusza jak bohater, jak wojownik budzi zapal do walki, rzuca donośny zew bojowy, wydaje okrzyk, nad swoimi wrogami odnosi zwycięstwo.” (Izajasz, 42:11-13).

„Wszystkie owce Kedareńczyków zbiorą się u ciebie, barany Nebatejczyków będą na twoje usługi, pójdą jako miła ofiara na mój ołtarz; a tak uświetnię wspaniały mój przybytek.” (Izajasz, 60:7).

Prorocтва te odnoszą się do:

- Zjednoczenia się Arabów (Kedareńczyków) wokół proroka Muhammada (pzn) i jego prorocтва (*„Wszystkie owce Kedareńczyków zbiorą się u ciebie”*);
- Zwycięstwa proroka Muhammada (pzn) nad niewierzącymi (*„nad swoimi wrogami odnosi zwycięstwo”*);
- Pielgrzymki milionów muzułmanów z całego świata do domu Bożego (*„a tak uświetnię wspaniały mój przybytek”*) w Mekce, aby odnowić swoje przymierze poddania się Bogu. Stamtąd ich głos unosi się ze szczytów góry, aby chwalić Boga (*„niech radośnie wołają ze szczytów górskich!”*).

PROROCCTWO MOJŻESZA:

• *„Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty. Włożę moje słowa w jego usta i będzie mówił do nich wszystko, co mu rozkażę. Jeśli więc kto nie usłucha moich słów, które on mówić będzie w moim imieniu, to Ja będę tego dochodził na nim.” (Księga Powtórzonego Prawa, 18:18-19).* W *Dziejach Apostolskich (13:22-23)*, Paweł mylnie interpretuje prorocтво jako odniesienie do Jezusa (pzn), gdyż to prorocтво odnosi się do Muhammada (pzn).

• ***Spośród ich braci:*** Braćmi Izraelitów (Żydów) są Ismaelici (Arabowie). Jezus (pzn) był Izraelitą, a w związku z tym, nie był „spośród ich braci”. Tymczasem Muhammad (pzn) był spośród Ismaelitów (spośród braci).

• ***Takiego jak ty [jak Mojżesz]:*** Zarówno Mojżesz jak i Muhammad (pokój niech będzie z nimi) urodzili się i zmarli w sposób naturalny, mieli rodziny i dzieci, zostali zmuszeni do emigracji, otrzymali nowe Prawo Boże

i byli „mężami stanu”, którzy walczyli przeciwko swoim wrogom i osiągnęli fizyczne zwycięstwo nad nimi. Z drugiej strony, Jezus (pzn) urodził się w cudowny sposób, nie umarł w sposób naturalny, nie uczestniczył w bitwach, nie wyemigrował jako dorosły, nie był w związku małżeńskim i nie był „mężem stanu”.

- **Włożę moje słowa [słowa Boże] w jego usta:** Dziesięć Przykazań zostało przekazanych Mojżeszowi (pzn) na kamiennych tablicach (*Księga Powtórzonego Prawa, 4:13*). Objawienie Koranu Muhammadowi (pzn) stało się za pośrednictwem słowa mówionego, które przechowywane było przez wierzących i rejestrowane dokładnie tak, jak zostało objawione: „*On nie mówi pod wpływem namiętności. To jest tylko objawienie, które mu zostało zesłane.*” (*Koran, 53:3-4*). W przeciwieństwie do Mojżesza i Muhammada (pokój niech będzie z nimi), przesłanie Jezusa (pokój niech będzie z nim) zostało zarejestrowane w formie opowiadań napisanych przez kilku autorów – dziś w skład Biblii wchodzi oficjalnie cztery wersje ewangelii (Mateusza, Marka, Łukasza i Jana), choć żaden z nich nie był uczniem Jezusa (pzn).

- **Będzie mówił do nich wszystko, co mu rozkażę i on mówić będzie w moim imieniu:** Prorok Muhammad (pzn) i jego naśladowcy rozpoczynają każde działanie w swoim codziennym życiu „W imię Boga Miłosiernego, Łaskawego.” Allah jest imieniem Boga – w przeciwieństwie do słowa „Ojciec” lub „Bóg” używanego przez innych.

PROROCTWO JEZUSA:

W ostatnim przemówieniu do swoich zwolenników w Ewangelii Jana, Jezus (pzn) przepowiedział nadejście Doradcy („Pocieszyciela”, „Pośrednika”, „Przyjaciela” w niektórych tłumaczeniach) jako przewodnika ludzkości po nim.

Pocieszyciel w Ewangelii Jana:

„*Ja prosić będę Ojca i da wam innego Pocieszyciela, (...). Kto mnie nie miłuje, ten słów moich nie przestrzega, a przecież słowo, które słyszycie, nie jest moim słowem, lecz Ojca, który mnie posłał. (...) Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.*” (*Ewangelia Jana, 14:16, 24-26*).

„*Lecz ja wam mówię prawdę: Lepiej dla was, żebym ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, (...). A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sędzie; (...). Mam wam jeszcze wiele do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie; Lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie sam od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek usłyszy, mówić będzie, i to, co ma przyjść, wam oznajmi.*”

On mnie uwielbi, gdyż z mego weźmie i wam oznajmi.” (Ewangelia Jana, 16:7-8, 12-14).

Miliony pielgrzymów udają się do Mekki i na górze Arafat wznoszą modły, by odnowić swoje przymierze i poddanie się Woli Boga.

Potrzeba Pocieszyciela:

Nadejście Pocieszyciela było konieczne, ponieważ misja Jezusa dobiegła końca, a istniały jeszcze inne rzeczy, które musiały zostać przekazane: *„Mam wam jeszcze wiele do powiedzenia” (Ewangelia Jana, 16:12)*. Innymi słowy, wytyczne Boga powinny zostać wypełnione przez Pocieszyciela. A ponadto, pierwotne przesłanie Jezusa musiało zostać przywrócone.

Ostatnie polecenie Jezusa do jego uczniów brzmiało: *„Kto ma przykazania moje i przestrzega ich, ten mnie miłuje; a kto mnie miłuje, tego też będzie miłował Ojciec (...).” (Ewangelia Jana, 14:21)*. Niestety, przykazania posłuszeństwa i uległości wobec Boga Jedyneho przekazane przez Jezusa, zostały zniekształcone przez politeistyczną doktrynę o Trójcy. Dlatego też, chrześcijanie potrzebowali Pocieszyciela, by pokierował ich z powrotem do oryginalnej wiadomości. *„(...) nauczyci was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.” (Ewangelia Jana, 14:26)*.

Pocieszyciel jest człowiekiem czy duchem?

„Innego Pocieszyciela”: Jezus (pzn) był pocieszycielem i drugi pocieszyciel miał go zastąpić. Dlatego też, Pocieszyciel miał mieć naturę ludzką tak, jak Jezus (pzn).

„(...) słowo, które słyszycie, nie jest moim słowem, lecz Ojca, który mnie posłał” i „cokolwiek usłyszy, mówić będzie”: Pocieszyciel otrzyma wiedzę z tego samego źródła, co Jezus (czyli od Boga). Co więcej, nie będzie miał upoważnienia, by mówić od siebie. Oba te stwierdzenia są niezgodne

z koncepcją Ducha Świętego jako „Trzeciej Osoby Trójcy Świętej”. Głoszenie objawienia Bożego jest zadaniem proroka, a nie - Ducha Świętego.

„Cokolwiek usłyszysz, mówić będzie” (16:12): zarówno słuch jak i mowa to atrybuty ludzkie, czyli słowa te odnoszą się do człowieka.

„Bo jeśli nie odejdziesz, Pocieszyciel do was nie przyjdzie” (16:12): zgodnie z Biblią, Duch Święty istniał w czasach Jezusa (pzn). Dlatego też, jeśli przyjdzie Pocieszyciel, gdy Jezus odejdzie, nie może być to ten sam Duch Święty.

OCZEKIWANY PROROK:

Kiedy Żydzi chcieli poznać tożsamość Jana Chrzciciela, zapytali go o trzy odrębne znaki: „I pytając go, rzekli mu: Czemu więc chrzczysz, jeśli nie jesteś Mesjaszem ani Eliaszem, ani prorokiem?” (Ewangelia Jana, 1:25).

Chrystus jest Mesjaszem i Eliaz jest imieniem nadanym Janowi Chrzcicielowi przez Chrystusa. A więc, kim jest prorok? Prorok oczekiwany przez Żydów został zapowiedziany przez Mojżesza (pzn) spośród braci (Księga Powtórzonego Prawa, 18:18). O nadejściu tego samego proroka mówi Jezus (pzn), gdy zapowiada Pocieszyciela.

„Czytaj! W imię twego Pana, który stworzył! Stworzył człowieka z grudki krwi zakrzepłej! Czytaj! Twój Pan jest najszlachetniejszy! Ten, który nauczył człowieka przez pióro; Nauczył człowieka tego, czego on nie wiedział.” (Koran, 96:1-5). To pierwsze objawione słowa Koranu.

MUHAMMAD JEST OCZEKIWANYM PROROKIEM (POCIESZYCIELEM)

Jego objawienie: „(...) *nie sam od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek usłyszysz, mówić będzie, i to, co ma przyjść, wam oznajmi*” (Ewangelia Jana, 16:13). Muhammad (pzn) otrzymywał objawienie Boże przez anioła Gabriela, a następnie przekazywał je innym.

„*On nie mówi pod wpływem namiętności. To jest tylko objawienie, które mu zostało zesłane.*” (Koran, 53:3-4).

Jego przesłanie: „(...) *nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.*” (Ewangelia Jana, 14:26). Przesłanie Jezusa i wszystkich innych proroków (pzn) było w zasadzie takie samo - posłuszeństwo Bogu i nieprzypisywanie Mu towarzyszy.

Doktryna o Trójcy została sformułowana 325 lat po Jezusie i zwiódła jego zwolenników. Muhammad (pzn) przywraca chrześcijanom pamięć o tym, co głosił Jezus i wszyscy inni prorocy.

„*Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą w napomnienie, kiedy ono do nich przychodzi... A przecież to jest Księga wspaniała! Nie przenika do niej fałsz z żadnej strony. (...) Powiedziano ci tylko to, co już powiedziano posłańcom przed tobą. (...)*” (Koran, 41:41-43).

Uhonorowanie Jezusa: „*On mnie uwielbi, gdyż z mego weźmie i wam oznajmi.*” (Ewangelia Jana, 16:14). Jako prorok, i tak jak wszyscy inni prorocy, Jezus (pzn) został uhonorowany przez Muhammada (pzn). Muzułmanie mają wielki szacunek dla Jezusa (pzn) jako proroka Boga.

„*Powiedzcie: "My wierzymy w Boga i w to, co nam zostało zesłane, i w to, co zostało zesłane Abrahamowi, Ismailowi i Izaakowi, Jakubowi i pokoleniom; i w to, co zostało dane prorokom od ich Pana. My nie robimy żadnej różnicy między nimi i poddajemy się Jemu całkowicie."* (Koran, 2:136).

Cała prawda: „*Mam wam jeszcze wiele do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie; Lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę (...).*” (Ewangelia Jana, 16:12-13). Objawienie Muhammada (pzn) było kompletne i doskonale zachowane, w związku z tym, że jest to ostatni prorok.

„*(...) Dzisiaj udoskonaliłem dla was waszą religię i obdarzyłem was w pełni Moją dobrocią; wybrałem dla was islam jako religię. (...)*” (Koran, 5:3).

Spekulacje:

1. Dlaczego Kościół pominął powyższe proroctwa Biblii, które mówią o przyjściu innego proroka po Jezusie (pzn)?

2. Barnaba był jednym z uczniów Jezusa (pzn), który napisał ewangelię, w której wspomina przyjście innego proroka. Dlaczego jego ewangelia została pominięta przez Kościół, a ewangelie Mateusza, Marka, Łukasza i Jana, którzy nigdy nie spotkali Jezusa (pzn), zostały uznane za kanoniczne?

Czy nie jest możliwe, że Kościół wybrał tylko te ewangelie, które były zgodne ze zniekształconym chrześcijaństwem sformułowanym na Soborze Nicejskim?

3. Jezus (pzn) w swoim ostatnim przemówieniu w Ewangelii wg Jana mówi o przyjściu „Pocieszyciela”, który został zinterpretowany przez Kościół jako Duch Święty. Jednak, jak już wcześniej wspomniano, opis Pocieszyciela u Jana sugeruje, że jest człowiekiem, a nie - duchem. Ponadto aramejskie słowo „pocieszyciel” użyte przez Jezusa (pzn) oznacza „pochwalony”. Muhammad (pzn) miał też imię Ahmad. Oba imiona (Muhammad i Ahmed) po arabsku znaczą „pochwalony” lub „sławiony”. Dlaczego więc Kościół inaczej zinterpretował słowo „Pocieszyciel”?

4. Ostatnia mowa Jezusa (pzn) nie jest zawarta w ewangeliiach Mateusza, Marka i Łukasza. Jak tak ważny incydent mógł być pominięty przez autorów trzech ewangelii? Czy to możliwe, że został celowo pominięty?

„(...) w kłamstwo je obróciło kłamliwe pióro pisarzy.” (Księga Jeremiasza, 8:8).

„Od tych, którzy mówią: "Jesteśmy chrześcijanami!", wzięliśmy przymierze. Lecz oni zapomnieli część tego, co im zostało przypomniane (...)" (Koran, 5:14).

„O ludu Księgi Dlaczego ubieracie prawdę w fałsz i zasłaniacie prawdę, a przecież wy wiecie?” (Koran, 3:71).

Wnioski:

Muhammad (pzn), potomek Abrahama poprzez Ismaela, jest ostatnim prorokiem Boga przepowiedzianym w Biblii. Jezus (pzn) w ostatniej mowie do swoich zwolenników mówił o jego przybyciu i nakazał go naśladować. Drogi Czytelniku, jeśli kochasz Jezusa (pzn), powróć do prawdziwej religii poprzez posłuszeństwo jego ostatniemu przesłaniu poprzez Muhammada (pzn).

„I tym, którzy idą za Posłańcem, Prorokiem rodzimym, którego oni znajdują wspomnianego w Torze i Ewangelii; on im nakazuje to, co jest słuszne, a zakazuje tego, co niesłuszne; i zezwala im na rzeczy dobre, a zakazuje im rzeczy brzydkich; i zdejmuje z nich brzemię i okowy, które im ciążyły. A ci, którzy w niego wierzą, podtrzymują go i pomagają mu, i idą za światłem, które zostało z nim zesłane. Oni będą szczęśliwi.” (Koran, 7:157).

„O Proroku! My posłaliśmy ciebie jako świadka, zwiastuna radosnej nowiny i ostrzegającego, nawołującego do Boga, za Jego zezwoleniem, i jako lampę oświetlającą. (Koran, 33:45-46).

Meczet Proroka Muhammada (pzn) w Medynie, w Arabii Saudyjskiej.

„My posłaliśmy ciebie tylko jako miłosierdzie dla światów!” (Koran, 21:107).

13. JEZUS W KORANIE

Koran, Sura Al-Imran, 3:42-60.

Bóg wybrał Marię jako matkę Jezusa

„I oto powiedzieli aniołowie: "O Mario! Zaprawdę, Bóg wybrał ciebie i uczynił cię czystą, i wybrał ciebie ponad kobietami światów. O Mario! Poddaj się pokornie twemu Panu, wybijaj pokłony i skłaniaj się wraz z tymi, którzy się skłaniają!" To należy do opowiadań o tym, co skryte, które tobie objawiamy. Ty nie byłeś wśród nich, kiedy oni rzucali swoje trzciny, aby rozstrzygnąć, który z nich ma się opiekować Marią; i nie byłeś wśród nich, kiedy się sprzeczali.” (3:42-44).

Dobra nowina do Marii Dziewicy

„Oto powiedzieli aniołowie: "O Mario! Bóg zwiastuje ci radosną wieść o Słowie pochodzącym od Niego, którego imię Mesjasz, Jezus, syn Marii. On będzie wspaniały na tym świecie i w życiu ostatecznym, i będzie jednym z przybliżonych. I będzie przemawiał do ludzi już w kołysce, a także jako mąż dojrzały; i będzie wśród sprawiedliwych." Ona powiedziała: "O Panie mój! Jakże będę miała syna, skoro nie dotknął mnie żaden mężczyzna?" Powiedział: "Tak będzie! Bóg stwarza

to, co chce! Kiedy On decyduje o istnieniu jakiejś rzeczy, to tylko mówi: Bądź! - i to się staje.” (3:45-47).

Posłaniec potwierdzony cudami

„On nauczy go Księgi i mądrości, Tory i Ewangelii i uczyni go posłańcem do synów Izraela: "Przyszedłem do was ze znakiem od waszego Pana. Ja utworzę wam z gliny postać ptaka i tchnę w niego, i on stanie się ptakiem. Ja uzdrowię chorego i trędowatego i ożywię zmarłych - za zezwoleniem Boga. Ja wam opowiem, co jecie i co gromadzicie w waszych domach. Zaprawdę, w tym jest znak dla was, jeśli jesteście wierzącymi!” (3:48-49).

Jezus potwierdził Prawo Boże

„Ja przychodzę potwierdzić prawdziwość tego, co było przede mną w Torze, i aby uczynić dla was dozwolonym część tego, co wam było zakazane. Przyszedłem do was ze znakiem pochodzącym od waszego Pana. Bójcie się Boga i słuchajcie mnie! Zaprawdę, Bóg jest moim i waszym Panem! Przeto czcicie Go! To jest droga prosta!” (3:50-51).

Uczniowie Jezusa

„A kiedy Jezus poczuł w nich niewiarę, powiedział: "Kto jest moim pomocnikiem dla sprawy Boga?" Powiedzieli apostołowie: "My jesteśmy pomocnikami Boga. My w Niego uwierzyliśmy. Daj świadectwo, iż jesteśmy całkowicie poddani! Panie nasz! Uwierzyliśmy w to, co zesłałeś, i poszliśmy za Posłańcem. Zapisz nas więc między tymi, którzy dają świadectwo!" Oni knuli podstęp i Bóg knuł podstęp; a Bóg jest najlepszy spośród knujących podstępny.” (3:52-54).

Jezus został uniesiony do nieba

„Oto powiedział Bóg: "O Jezusie! Oto Ja powołam ciebie i wyniosę ku Sobie, oczyszczając cię od tych, którzy nie uwierzyli; i umieszczę tych, którzy poszli za tobą, ponad niewiernymi - aż do Dnia Zmartwychwstania. Następnie do Mnie powrócicie i wtedy rozstrzygnę między wami, w czym się różniliście. Tych, którzy nie uwierzyli, ukarzę karą straszną na tym świecie i w życiu ostatecznym; i oni nie będą mieli pomocników." A tym, którzy uwierzyli i którzy czynili dobre dzieła, On da w pełni należną im nagrodę. A Bóg nie kocha ludzi niesprawiedliwych! Oto co tobie recytujemy ze znaków i mądrego napomnienia.” (3:55-58).

Jezus i Adam

„Zaprawdę, Jezus jest u Boga jak Adam: On stworzył go z prochu, a następnie powiedział do niego: "Bądź!" - i on jest. Prawda pochodzi od twego Pana, nie bądź więc z liczby wątpiących!” (3:59-60).

Jezus i Maria jako ludzie

„Mesjasz, syn Marii, jest tylko posłańcem, tak jak już przed nim byli posłańcy; a jego Matka była kobietą świętą. Oni oboje przyjmowali pożywienie. Popatrz, jak wyjaśniamy im znaki! Popatrz, jak oni potem się odwracają!” (Koran, Sura Al-Ma`idah, 5:75).

Koran, Surah Mariam (Maria), 19:16-36

Odosobnienie Mari i dobra nowina

„I wspomnij w Księdze Marię! Oto ona oddaliła się od swojej rodziny do pewnego miejsca na wschodzie. I oddzieliła się od nich zasłoną. Wtedy posłaliśmy do niej Naszego Ducha i on ukazał się jej jako doskonały człowiek. Powiedziała: "Szukam schronienia u Miłosiernego przed tobą, jeśli jesteś bogobojny." On powiedział: "Ja jestem tylko posłańcem twego Pana, aby dać tobie chłopca czystego.”” (19:16-19).

Maria dziewica

„Ona powiedziała: "Jakże mogę mieć syna, kiedy nie dotknął mnie żaden śmiertelnik ani też nie byłam występna?" On powiedział: "Tak będzie! Powiedział twój Pan: To jest dla Mnie łatwe. Uczynimy z niego znak dla ludzii miłosierdzie pochodzące od Nas. To jest sprawa zdecydowana!" I poczęła go, i oddaliła się z nim w dalekie miejsce.” (19:20-22).”

Narodziny Jezusa

„I doprowadziły ją bóle porodowe do pnia drzewa palmowego. Powiedziała: "Obym była umarła przedtem; obym była całkowicie zapomniana!" Wtedy będące u jej stóp dziecko zawołało do niej: "Nie smuć się! Twój Pan umieścił u twych stóp strumyk. Potrząśnij ku sobie pień palmy, ona ci zrzuci świeże, dojrzałe daktyle. Jedz, pij i daj oczom ochłodę! A jeśli zobaczysz jakiegoś człowieka, to powiedz: ślubowałam Miłosiernemu post, nie będę więc dziś mówić z nikim." I przyszła z nim do swego ludu niosąc go. Oni powiedzieli: "O Mario! Uczyniłaś rzecz niesłychaną!"” (19:23-27).

Uzasadnienie narodzin Jezusa

„O siostrze Aarona! Twój ojciec nie był złym człowiekiem i matka twoja nie była występna." Wtedy ona wskazała na nie. Oni powiedzieli: "Jakże będziemy przemawiać do kogoś, kto jest w kołysce, do małego chłopca?" On powiedział: "Zaprawdę, ja jestem sługą Boga! On dał mi Księgę i uczynił mnie prorokiem. On mnie błogosławi, gdziekolwiek się znajduję. On nakazał mi modlitwę i jałmużnę - jak długo będę żył – i dobroć dla mojej matki. On nie uczynił mnie ani tyranem, ani nieszczęśliwym. I pokój nade mną w dniu, kiedy się urodziłem, w dniu, kiedy będę umierał, w dniu, kiedy będę wskrzeszony do życia." To jest Jezus, syn Marii, słowo Prawdy, w którą powątpiewają.” (19:28-34).

Bóg nie zrodził

„Nie jest odpowiednie dla Boga, aby przybrał Sobie syna. Niech Mu będzie chwała! Kiedy On postanowi jakąś rzecz, to tylko mówi: "Bądź!", i ona jest. Zaprawdę, Bóg jest moim Panem i waszym Panem! Cziczcie Go! To jest droga prosta!” (19:35-36).

Koran, Surah Al-Ma'idah, 5:46-48

Misja Jezusa

„My posłaliśmy ich śladami Jezusa, syna Marii, potwierdzającego prawdziwość tego, co było przed Nim w Torze; i Jemu daliśmy Ewangelię, w której jest przewodnictwo i światło, będącej potwierdzeniem tego, co było przed nią, i jako przewodnictwo i napomnienie dla ludzi bogobożnych.” (5:46).

Chrześcijananie nie stosują Prawa Bożego

„I niech lud Ewangelii sądzi według tego, co zesłał Bóg. A ci, którzy nie sądzą według tego, co zesłał Bóg, są ludźmi zepsutymi.” (5:47).

Muhammad został wysłany w celu potwierdzenia Prawa Bożego

„My tobie również zesłaliśmy Księgę z prawdą, potwierdzając prawdziwość Księgi, która była przed nią, i chroniąc ją. Sądź więc między nimi według tego, co zesłał Bóg, i nie idź za ich namiętnościami, odstępując od tego, co otrzymałeś z prawdy. Dla każdego z was uczyniliśmy normę i drogę otwartą. A gdyby Bóg zechciał, to uczyniłby was jednym narodem, lecz... żeby was doświadczyć w tym, co wam dał. Starajcie się więc pilnie czynić dobre dzieła. Do Boga powrócicie wszyscy razem. On obwieści wam to, w czym się różniliście.” (5:48).

Żydzi nie wierzą w Jezusa

„Daliśmy już Mojżeszowi Księgę i w ślad za nim wysłaliśmy posłańców. I daliśmy Jezusowi, synowi Marii, jasne dowody; i umocniliśmy go Duchem Świętym. Czyż za każdym razem, kiedy przychodził do was posłaniec z tym, czego nie pragną wasze dusze, nie wzbijaliście się w pychę i nie uważaliście jednych za kłamców, a innych czyż nie zabijaliście?” (2:87).

Koran, Surah An-Nisa', 4:157-175

Jezus nie został ukrzyżowany

„I za to, że powiedzieli: "zabiliśmy Mesjasza, Jezusa, syna Marii, posłańca Boga" - podczas gdy oni ani Go nie zabili, ani Go nie ukrzyżowali, tylko im się tak zdawało; i, zaprawdę, ci, którzy się różnią w tej sprawie, są z pewnością w zwątpieniu; oni nie mają o tym żadnej wiedzy, idą tylko za przypuszczeniem; oni Go nie zabili z pewnością. Przeciwnie! Wyniósł Go Bóg do Siebie! Bóg jest potężny, mądry!” (4:157-158).

Jezus będzie świadkiem

„I nie ma nikogo spośród ludu Księgi, kto by nie uwierzył w Niego przed swoją śmiercią; a w Dniu Zmartwychwstania On będzie przeciwko nim świadkiem.” (4:159).

Kary i nagrody

„I z powodu niesprawiedliwości tych, którzy wyznają judaizm, zakazaliśmy im rzeczy przyjemnych, które były dla nich dozwolone; i dlatego że odsunęli się bardzo od drogi Boga; i ponieważ brali lichwę, chociaż to było im zakazane; i ponieważ niesłusznie zjadali majątek ludzi - My przygotowaliśmy dla tych, którzy są niewierni, karę bolesną. Lecz tym spośród nich, którzy są utwierdzeni w wiedzy, i wiernym, którzy wierzą w to, co tobie zostało objawione, i w to, co zostało objawione przed tobą, i tym, którzy odprawiają modlitwę, i tym, którzy dają jałmużnę, i tym, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni - tym My damy nagrodę ogromną.” (4:160-162).

Posłańcy byli wysłani do wszystkich ludzi

„Zaprawdę, objawiliśmy tobie, tak jak objawiliśmy Noemu i prorokom po nim; i jak objawiliśmy Abrahamowi i Isma'łowi Izaakowi i Jakubowi, jak i pokoleniom, Jezusowi, Hiobowi i Jonaszowi, Aaronowi i Salomonowi; a Dawidowi daliśmy Psalmy. I posłańcom – o których opowiadaliśmy tobie poprzednio, i posłańcom - o których ci nie opowiadaliśmy - a Bóg przemawiał jasno do Mojżesza – i posłańcom - zwiastującym i ostrzegającym, aby ludzie nie mieli przeciwko Bogu żadnego dowodu, po posłańcach. Bóg jest potężny, mądry!” (4:163-165).

Muhammad został wysłany z prawdą

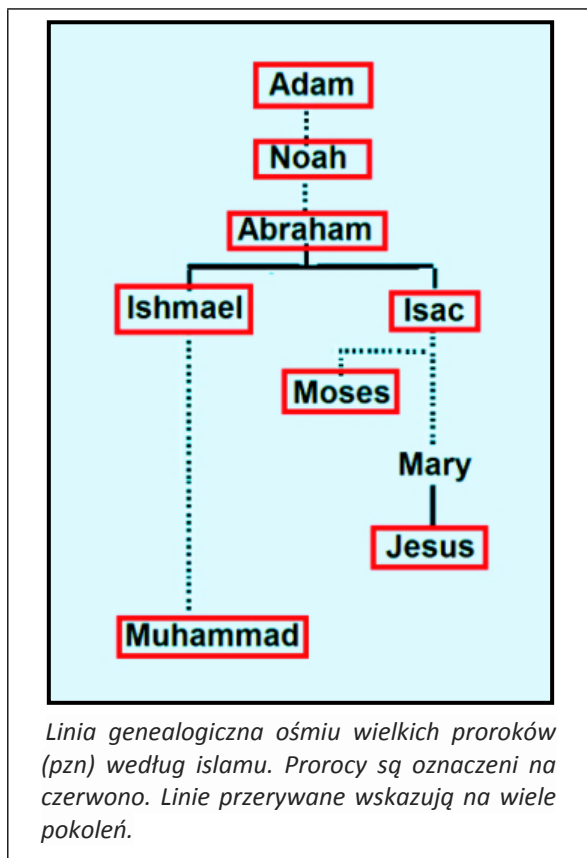
„Lecz Bóg zaświadczy o tym, co zesłał tobie! Zesłał On to w pełni Swojej wiedzy. I zaświadczą aniołowie. A Bóg wystarczy jako świadek! Zaprawdę, ci, którzy nie uwierzyli i którzy odsunęli się od drogi Boga, zabłądzili złądzieniem dalekim. Zaprawdę, tym, którzy nie uwierzyli i którzy byli niesprawiedliwymi - tym nie przebaczy Bóg i nie poprowadzi ich drogą prostą, tylko - drogą Gehenny, gdzie będą przebywać na wieki. A to jest dla Boga łatwe! O ludzie! Przyszedł do was Posłaniec z prawdą od waszego Pana. Wierście więc! To jest lepsze dla was. A jeśli nie uwierzycie - to przecież do Boga należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi! Bóg jest wszechwiedzący, mądry!” (4:166-170).

Nie ma Trójcy

„O ludu Księgi! Nie przekraczaj granic w twojej religii i nie mów o Bogu niczego innego, jak tylko prawdę! Mesjasz, Jezus syn Marii, jest tylko posłańcem Boga; i Jego Słowem, które złożył Marii; i Duchem, pochodzącym od Niego. Wierzcie więc w Boga i Jego posłańców i nie mówcie: "Trzy!" Zaprzestańcie! To będzie lepiej dla was! Bóg - Allah - to tylko jeden Bóg! On jest nazbyt wyniosły, by mieć syna! Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi. I Bóg wystarcza jako opiekun!” (4:171).

Dowód przyszedł do ciebie

„I Mesjasz nie będzie zbyt dumny, by być sługą Boga, tak jak nie są dumni aniołowie, ci, którzy są blisko dopuszczeni. A kto jest zbyt dumny, aby Jemu oddawać cześć, i wbija się w pychę - to tych On zbierze ku Sobie wszystkich razem! A jeśli chodzi o tych, którzy uwierzyli i czynili dobre dzieła, to On im da pełnię nagrody i pomnoży im Swoją łaskę. A jeśli chodzi o tych, którzy się wynoszą i wbijają w pychę, to tych ukarze Bóg karą bolesną. I nie znajdą oni dla siebie, poza Bogiem, żadnego opiekuna i żadnego pomocnika. O ludzie! Otrzymaliście dowód od waszego Pana i zesłaliśmy wam światło jasne. A tych, którzy wierzą w Boga i trzymają się Go mocno - tych wprowadzi On do Swojego miłosierdzia i do Swojej łaski i poprowadzi ich do Siebie drogą prostą.” (4:172-175).

14. WNIOSKI KOŃCOWE

Ponieważ Bóg jest Jeden, Jego przesłanie dla ludzkości jest jedno i to samo, od czasów Adama aż po dzień Sądu Ostatecznego. To przesłanie zwane jest islamem i oznacza wiarę w Jednego Boga, posłuszeństwo Mu i podporządkowanie się Jego Woli.

Bóg wysłał szereg proroków, jednego za drugim, by utrzymać ludzkość na Jego Właściwej Drodze. Jednym z tych proroków był Jezus (pzn), który został wysłany do dzieci Izraela, by przywrócić i wypełnić Prawo Boże.

Niestety, Paweł, który był wrogo nastawiony do chrześcijan i nigdy nie spotkał Jezusa (pzn), mianował się jego apostołem, i twierdził, że miał bezpośrednie objawienie od niego. Zniekształcił chrześcijaństwo od wewnątrz poprzez zniesienie Prawa Bożego i wprowadzenie boskości Jezusa (pzn). Paweł twierdził, że Jezus (pzn) jest zbawicielem i syna Bożym, który umarł na krzyżu i zmartwychwstał, aby wybawić ludzi od ich grzechów. Dlatego, dzisiejszy Jezus (pzn) jest zadziwiająco podobny do antycznych bogów wcielonych, takich jak: Mitra, Attis, Ozyrys, Horus, Dionizos, itp. Choć Jezus (pzn) ostrzegał przed fałszywymi apostołami, takimi jak Paweł, dzisiejsi chrześcijanie podążają za Pawłem zamiast za Jezusem (pzn).

W 325 lat po Jezusie (pzn), na Soborze Nicejskim, Kościół połączył religię nauczaną przez Jezusa (pzn) z innowacjami Pawła i religiami kultu słońca i sformułował dogmat o Trójcy. Ten dogmat, który nigdy nie został wspomniany przez Jezusa (pzn), został przyjęty i praktykowany przez rzymskiego cesarza Konstantyna.

Biblia w swojej obecnej formie nie jest oryginalnym dziełem Boga. Nie ma zgody między księgami Starego Testamentu i Nowego Testamentu co do dogmatu o Trójcy. Wiele innych tekstów, które nie były zgodne z nowo wprowadzoną wiarą, palono. Dwadzieścia siedem ksiąg dzisiejszego Nowego Testamentu zostało uznanych za kanon pod koniec IV wieku na Synodzie w Kartaginie (397 AD). Dlatego trudno się dziwić, dlaczego dzisiejsza Biblia jest pełna rozbieżności i sprzeczności.

Bóg posłał proroka Muhammada (pzn), potomka Abrahama poprzez Ismaela, a przez niego Koran, aby poprowadził ludzkość do pierwotnej religii. Bóg objawił Koran Muhammadowi (pzn) w formie, która nigdy nie może być zmieniona, i która doskonale zachowała się w pamięci i sercach wierzących, jeszcze zanim Koran został spisany. Prorok Muhammad (pzn) został przepowiedziany w prorocत्वach przez Abrahama, Mojżesza i Jezusa (pzn), które wciąż można prześledzić w dzisiejszej Biblii.

Niniejsza broszura została napisana, abyś - Drogi Czytelniku - mógł poznać rzeczy takimi, jakie są, a nie tak, jak ludzie je sobie wyobrażają lub interpretują. Mamy nadzieję, że zechcesz odłożyć na bok uprzedzenia i użyć bardziej rozumu niż emocji. I mamy nadzieję, że zechcesz przeczytać i przeanalizować wszystkie dowody po to, by samemu wyciągnąć właściwe wnioski.

Powiedz: "Czyż ja mam wam obwieścić o tych, którzy ponieśli największą stratę przez swoje czyny? - o tych, których wysiłek zagubił się w życiu tego świata, gdy tymczasem sądzili, iż czynią dobrze?" To są ci, którzy nie wierzą w znaki swego Pana i w Jego spotkanie. Czyny ich są daremne i My, w Dniu Zmartwychwstania, nie nadamy im żadnej wagi. To ich zapłata - Gehenna, za to, iż nie wierzyli, za to, iż wzięli sobie za przedmiot szyderstwa Nasze znaki i Naszych posłańców. Zaprawdę, ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, będą mieli Ogrody Raju jako mieszkanie, gdzie będą przebywać na wieki, i nie będą pragnąć nic w zamian. Powiedz: "Jeśliby było morze atramentu dla słów mojego Pana, to z pewnością ono wyczerpałoby się wcześniej aniżeli słowa mojego Pana, nawet gdybyśmy dodali jeszcze jedno takie morze." Powiedz: "Ja jestem tylko człowiekiem śmiertelnym, podobnym do was. Zostało mi tylko objawione, że Bóg wasz jest Bogiem Jedynym. Przeto kto się spodziewa spotkać swego Pana, niech pełni pobożne dzieła i niech nie dodaje żadnego współtowarzysza, kiedy oddaje cześć swojemu Panu." (Koran, 18:103-110).

Powiedz: "O ludzie! Przyszła do was prawda od waszego Pana. Kto idzie drogą prostą, ten idzie drogą prostą dla siebie samego. A ktokolwiek błądzi, błądzi na szkodę sobie samemu. A ja nie jestem dla was opiekunem." (Koran, 10:108).

Prowadź nas drogą prostą drogą tych, których obdarzyłeś dobrodziejstwami; nie zaś tych, na których jesteś zagniewany, i nie tych, którzy błądzą. (Koran, 1:6-7).

15. ŹRÓDŁA

1. Święty Koran.
2. Biblia.
3. All About God (2015). Was Jesus Born on December 25?<http://www.allaboutjesuschrist.org/was-jesus-born-on-december-25-faq.htm>

4. Barna G and Viola F (2008). *Pagan Christianity? Exploring the Roots of Our Church Practices*, Barna Books. Beard M; North, J and Price, S (1998). *Religions of Rome Volume 1: A History*. Cambridge: Cambridge University Press. pp. 266, 301.
5. Price RM (2009). "Jesus at the Vanishing Point", in James K. Beilby & Paul Rhodes Eddy (Eds.). *The Historical Jesus: Five Views*. InterVarsity Press,
6. Garnier J (1904). *The Worship of the Dead*. Chapman & Hall, Limited, 1904, Digitized 26 Oct 2005. 2
7. Hislop, A (1916). *The Two Babylons and Papal Worship*.
<http://www.biblebelievers.com/babylon/>
8. Hutado L (2006). *The Staurogram in Early Christian Manuscripts: the Earliest Visual Reference to the Crucified Jesus?*. In Kraus, Thomas. *New Testament Manuscripts*. Leiden: Brill.
9. Jenner, H (2004), [1910]. *Christian Symbolism*. Kessinger Publishing.
10. McMullan R (1984). *Christianizing the Roman Empire A.D. 100–400*, Yale University Press.
11. Graves K (2001). *The World's Sixteen Crucified Saviors,* Adventures Unlimited Press, Chapter 32, Page 279. (1875; Reprinted 2001).
12. Lee W B (2009). *Dying and Rising Gods*. In David A. Leeming, Kathryn Madden and Stanton Marlan (eds) *Encyclopedia of Psychology and Religion*. Springer.
13. Leeming D (2011). *Dying God*. *The Oxford Companion to World Mythology*. Oxford University Press, 2004. Oxford Reference Online. Oxford University Press. UC Irvine.
<http://www.oxfordreference.com/views/ENTRY.html?subview=Main&entry=t208.e469>
14. Mettinger, T N D (2001). *The Riddle of Resurrection: Dying and Rising Gods in the Ancient Near East*, Coniectanea Biblica, Old Testament, Stockholm: Almqvist & Wiksell.
15. Pinch G (2004). *Egyptian Mythology, a Guide to the Gods, Goddesses, and Traditions of Ancient Egypt*, Oxford Univ. Press.
16. Smith, J Z (1987). *Dying and Rising Gods*. In *The Encyclopedia of Religion*: Vol. 3. Ed. Mircea Eliade. New York: Simon & Schuster Macmillan.
17. *Why True Christians Do Not Use the Cross in Worship*.
<http://www.jw.org/en/publications/books/bible-teach/origin-cross-symbol-pagan/>.
18. Stookey, LL (2004). *Thematic Guide to World Mythology*. Greenwood Press, Westport, Conn.
19. Ward, H D (1871). *History of the Cross, the Pagan Origin, and Idolatrous Adoption and Worship of the Image*. Reprinted in 2007 by Cosimo Inc, Old Chelsea Station, New York.
20. Wikipedia, (2015). *Paul the Apostle*.
http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_the_Apostle.

21. Wikipedia, (2015). Dying and Rising God, http://en.wikipedia.org/wiki/Dying-and-rising_god.
22. Wikipedia, (2015). Jesus Christ in Comparative Mythology, http://en.wikipedia.org/wiki/Jesus_Christ_in_comparative_mythology
23. Wikipedia, (2015). The Gospel of Barnabas. https://en.wikipedia.org/wiki/Gospel_of_Barnabas#Prediction_of_Muhammad
24. “Mary a Central Figure”, Six Academic Experts, BBC Religion & Ethics, 2 October 2002, fetched 5 September 2009.
25. Endsjø, D Ø (2009). Greek Resurrection Beliefs and the Success of Christianity. New York: Palgrave Macmillan.